P. Nicolai Lirini a Valentano ad simpliciter usum.

SACERDOTIS
ALLOQUIA
AD DEUM,
ET
DEIPARAM VIRGINEM

EX PATRIBUS EXCERPTA,

Ac in singulos mensis dies distributa

A P. FULGENTIO MARIA RICCARDI

A TAURINO

Ord. Min. Reg. Obs. Provinciæ D. Thomæ Apost.

Verba legens, compone mentem ad ea, quæ dicuntur.
Chrysost. Exposit. in Ps. 144.

TAURINI MDCCLXXIX.

Apud CAJETANUM BALBINUM Bibliopolam
propę Turrim.
Superiorum permissu.

Legas, ut diligas Deum, ut pugnes, & vincas mundum.

In lib. Medit. incerti Auct. int. Op. S. Bernardi cap. 17.

PRÆFATIO.

Quoniam in medio laqueorum positi sumus, facile a cælesti desiderio frigescimus. Quapropter assiduo indigemus monimento, ut expergefacti ad Deum nostrum verum, & summum bonum, cum defluimus, recurramus. Idcirco huic Opusculo ad laudem ejus operam dedi, ... ex cujus lectionis igne, quoties *tepescitis*, in ejus *accendamini* amorem (1). Nihil enim æque ad virtutem promovet, atque cum Deo assidue versari, & colloqui, eique perpetuo gratias agere (2). Caput omnis boni studii, & vertex operum bonorum assiduitas orationis est, per quam in aliorum possessionem bonorum inducimur, eo qui nos ad ea vocat, manum cooperatricem porrigente (3). Petite de Patre, petite de Domino, peculia, gratias, distributiones

(1) *S. Anselmus in Prologo Medit.* 14.
(2) *Chrysost. exposit. in Ps.* 7.
(3) *S. Macarius-Magnus lib. de Oratione in tom. 7. Biblioth. PP. a Gallandio editæ.*

charismatum subjiciente, petite, & accipietis ... Tantum oro, ut cum petitis, etiam *mei* peccatoris memineritis (4). Hanc *exiguo* labori meo vicem *impendite*: ut apud Salvatorem meum, ... apud Remuneratorem meum, quem expecto, apud Judicem meum, quem timeo, pro peccatis meis *intercedatis* (5). Nec injustum, puto, est desiderium, quo tantum *mihi* postulari *postulo* pro salute, quantum ipse *opto vobis* pro caritate (6). Omnipotens enim scit Dominus, quod prompta erga vos caritate ista vobis profero ... Vos ergo non pro mea parvitate, sed pro vestra quæ *ex Patribus collegi* salute libenter suscipite; ita duntaxat, ut quæ *legitis*, opere compleatis: ut & ego de meo obsequio, & de vestro profectu merear vobiscum gaudere in cælesti regno (7).

(4) *Tertul. de Baptismo num.* 20.

(5) *Auctor Libri de Vita Eremitica inter Op. Aug. in Append.*

(6) *Salvian. Massil. epist.* 9. *ad Salon. Episc.*

(7) *In Tract. de Rectitudine Catholicæ conversationis inter Op. Aug. in Append.*

DIE PRIMA MENSIS.

SACERDOS

I.

Confessionis sacrificium Deo offert.

RECordari volo transactas fœditates meas, & carnales corruptiones animæ meæ; non quod eas amem, sed ut amem te, Deus meus. Amore amoris tui facio istud, recolens vias meas nequissimas in amaritudine recogitationis meæ, ut tu dulcescas mihi, dulcedo non fallax, dulcedo felix, & secura (1). Bonum est confiteri tibi, Domine, & dicere: *Miserere mei, cura animam meam; quoniam peccavi tibi* (*Ps.* 40.) (2). Accipe sacrificium confessionum mearum de manu linguæ meæ, quam formasti, & excitasti, ut confiteatur nomini tuo (3). Ecce vulnera mea non abscondo (4), coram te non defendo, sed

(1) *Aug. lib.* 2. *Confess. cap.* 1. (2) *Id. lib.* 4. *Confess. cap.* 3. (3) *Id. lib* 5. *Confess. cap.* 1. (4) *Id. lib.* 10. *Conf. cap.* 28.

sed ostendo: non excuso, sed accuso. Ego sum reus, ego ipse sum accusator meus. Non accuses me qui fecisti me. Solus suffeci ad peccandum; solus sufficiam ad accusandum (5). Confitebor tibi peccata mea, cui omnia nuda sunt, & etiam aperta: quem fallere non possum, quia sapientia es: nunquam effugere, quia ubique es. Audi ergo, piissime Deus, confessionem meam, & respice ad pietatem tuam (6).

I I.

Recogitat Deo annos suos in amaritudine animæ suæ.

Confiteor tibi, Domine Pater, Rex Cæli, & terræ, miseriam meam, ut me venire liceat ad misericordiam tuam (7). Tibi, Domine, pando cordis mei secreta, tibi confiteor omnia peccata mea, tibi denudo fœditatem cordis mei, tibi detego sordes turpitudinis meæ (8). Ego infelix, ego totius innocentiæ, totius sanctimoniæ gratiam perdidi; ego templum Dei sanctum multipliciter violavi (9). Peccavi, inique egi, deliqui, irritavi, & exaspe-

(5) *Lib. de Contritione cordis incerti Auct. inter Op. Aug. cap. 9.* (6) *Lib. de Conscientia incerti Auct. inter Op. S.Bernardi.* (7) *Lib. Soliloquiorum animæ ad Deum incerti Auct. inter Op. Aug. cap. 5.* (8) *S. Ansel. Cantuar. in lib. Orat. or. 1.* (9) *Id. orat. 49.*

asperavi *te* bonum meum Dominum, nutritorem, curatorem, ... ac cum sæpe me pœnitentiam acturum promisissem, toties in eadem mala incidi (10). Vulnera vulneribus inflixi, quia scelera addere sceleribus non timui .... Quoties ut canis redii ad vomitum, & quasi sus repetii luti volutabrum (11)! Heu me, qualem me feci! qualis eram! Deus, qualem me fecisti, & qualem me iterum feci! In peccatis eram conceptus, & natus; sed abluisti me, sed sanctificasti me, & ego pejoribus sordidavi me .... Sanaveras, pie Deus, animam meam a parentibus vulneratam; ego impius interfeci sanatam .... Indueras me veste innocentiæ, ... & ego illa rejecta, quam dedisti, operui me sordibus nequitiæ ... Filium iræ tuæ fecisti filium gratiæ tuæ; & ego illa contemta feci me filium odii tui (12). Tu misericors ad operandum mihi animæ meæ salutem membra singula humanis usibus apta dedisti; sed ego miserrimus omnium, & peccator te æternæ salutis amatorem contemsi, & æterna mihi incendia inimico præparanti consensi; lapsus sum in peccatis, corrui in delictis, in membris singulis vere modum excessi, & impiis me laboribus obnoxium feci (13). Heu mihi, qualis vixi, quanta mala feci, & dixi! Pudet qui sic vixerim, & quod natus

 fue-

(10) *Incertus Auct. inter Op. Chrys. tom.* 12. *in Append.* (11) *S. Ansel. orat.* 10. (12) *Idem orat.* 63. (13) *Idem orat.* 8.

fuerim. Mallem non esse, quam talis esse. Bonus eram, & malum me feci. Utique qui sponte me feci miserum, justum est semper esse miserum. Conscientia mea mœretur damnationem: pœnitentia mea non sufficit ad satisfactionem: sed certum est quoniam misericordia tua delet omnem offensionem. Dele ergo, pie Domine, iniquitatem meam multitudine miserationum tuarum (14). Suscipe, Domine, de mea vita residuum annorum meorum: pro his vero, quos male vivendo perdidi, quibus perdite vixi, cor contritum, & humiliatum, Deus, ne despicias (15). Deus meus, misericordia mea, respice ad pœnitentiam meam, respice ad pietatem tuam: suscipe confessionem meam, & fac mecum secundum misericordiam tuam (16). Erue, Domine, erue de tantis malis servum tuum ... Parce, Deus, parce peccatori tuo: ... prævenit me gratia tua, subsequatur me misericordia tua ... Reforma faciem, quam fœdavi; restaura innocentiam, quam violavi. Qui abstulisti peccata, quæ attuli nascendo, tolle peccata, quæ contraxi vivendo (17). Jesu, cui inique peccavi; Domine, quem nequiter contemsi; omnipotens, cujus iram superbe irritavi; ... benignissime, qui nihil odisti eorum

quæ

(14) *In Tract. de interiori domo cap. 33. incerti Auct. inter Op. Bernardi.* (15) *In Confess. privatæ formula in vet. edit. S. Bernardo adscripta.* (16) *S. Anselm. orat. 4.* (17) *Idem orat. 63.*

quæ fecisti, ecce quem fecisti, & refecisti. Cur ergo damnabis, Domine, se accusantem, te invocantem, si non odisti aliquid eorum, quæ fecisti? Fac ergo, bone Domine, ... ne sis mihi damnator, quia tu solus es Salvator (18). Tibi, Domine, supplices preces, tibi fletum cordis effundo. Tu parce confitenti, ut sic in hac mortalitate, te adjuvante, peccata mea defleam, ut in die judicii sententiam damnationis evadam (19).

III.

Christi Redemptoris, & Deiparæ Virginis misericordiam implorat.

AD te, præpotens, & misericors Domina, ego peccator, & utique nimis peccator, anxius confugio. Videns enim me, Domina, ante districti Judicis omnipotentem justitiam, & considerans iræ ejus intolerabilem vehementiam, perpendō peccatorum meorum enormitatem, & condignam tormentorum immanitatem. Tanto igitur, Domina clementissima, horrore turbatus, tanto pavore perterritus, cujus enixius implorabo interventionem, quam cujus uterus mundi fovit reconciliationem? ... Numquid tu, Domina mea, Mater spei meæ, numquid oblivisceris tu, odio mei, quod mundo tam misericorditer est intimatum, tam fe-

A 5 liciter

(18) *S. Anselm. orat.* 67. (19) *Idem orat.* 1.

liciter divulgatum, tam amanter amplexatum? Ille bonus Filius hominis venit perditum salvare sponte; & Mater Dei poterit perditum clamantem non curare? Bonus ille Filius hominis venit vocare peccantem ad pœnitentiam; & bona Mater contemnet precantem in pœnitentia? Ille, inquam, bonus Deus, mitis homo, misericors Filius Dei, pius Filius hominis venit quærere errantem peccatorem; & tu bona Mater ejus, potens Mater Dei, repelles miserum orantem? Ecce enim, o Virgo, ... ecce coram bono Filio tuo, & coram bona Matre ejus pœnitet, & confitetur, gemit, & orat peccator homo. Obsecro ergo vos, bone Domine, & bona Domina; obsecro vos, pie Fili, & pia Mater; obsecro vos per hanc ipsam veritatem, per hanc singularem spem peccatorum, ut sicut vere tu es Filius ejus, & tu Mater ejus, ut salvetur peccator, sic sic absolvatur, & curetur, sanetur, & salvetur hic peccator. Probet in se, probet hic vester peccator, quia vere estis; sentiat in se, quia propter salutem peccatorum estis tu Filius, & tu Mater. Vester certe amborum peccator. Quum enim peccavi in Filium, irritavi Matrem, nec offendi Matrem sine injuria Filii ... Sed etsi ambo pariter offensi estis, nonne & ambo clementes estis? ... Pie Domine, parce servo Matris tuæ. Pia Domina, parce servo Filii tui. Bone Fili, placa Matrem tuam servo tuo. Bona Mater, reconcilia

cilia servum tuum Filio tuo. Qui me injicio inter duas tam immensas pietates, non incidam in duas tam potentes severitates... Salvator singularis, dic quem salvabis? Salutis Mater, dic pro quo orabis? si te, Domine, præcipiente, & te, Domina, consentiente, tormenta vexant peccatorem se execrantem, vos obsecrantem; si infernus absorbet reum se accusantem, vos deprecantem; si tartara devorant pauperem in se desperantem, in vobis sperantem. Deus, qui factus es filius fœminæ propter misericordiam; fœmina, quæ facta es Mater Dei propter misericordiam, aut misereminì miseri, tu parcendo, tu interveniendo; aut ostendite ad quos tutius fugiam misericordiores... Si enim est, immo quia est tam magna mea iniquitas, & tam modica fides mea, tam tepida charitas mea, tam fatua oratio mea, tam imperfecta satisfactio mea, ut non merear delictorum veniam, nec salutis gratiam; hoc est ipsum quod supplico, ut in quo merita mea mihi videtis non sufficere, in eo misericordiæ vestræ dignentur non deficere. Precor itaque, precor, exaudite me, sed propter vos, non propter me, per pietatem, qua exundatis, per potestatem, qua abundatis, ut evadam meritos dolores damnatorum, & intrare merear in gaudia Beatorum, te Deum laudaturus, qui es benedictus, & superlaudabilis in sæcula sæculorum. Amen. (20)

(20) *S. Anselmus in lib. Oration., orat.* 51.

DIE II. MENSIS.

I.

Variis pœnitentiæ affectibus ex Scriptura excerptis vulnera animæ deflet.

QUis dabit capiti meo aquam, & oculis meis fontem lacrymarum (*Jer.* 9.), ut defleam vulnera animæ meæ? Conversi sunt dies festi mei in luctum, & cantica in lamentationem (*Amos* 8.); recessit sonus hymnorum, & lætitia psalmorum, & successit stridor dentium, & fletus oculorum. *Obmutui, & humiliatus sum, & silui a bonis, & dolor meus renovatus est. Concaluit cor meum intra me, & in meditatione mea exardescet ignis* (*Ps.* 38.). *Timor, & tremor venerunt super me, & contexerunt me tenebræ* (*Ps.* 54.) ... Heu me, quia *factus* sum sicut Sodoma, & *combustus* sicut Gomorrha, quis miserabitur cineres meos? Durius offendi quam Sodoma; quia illa legem nesciens deliquerat, ego autem, accepta gratia, peccavi Domino. Si homo peccet in hominem, erit qui interveniat: ego peccavi in Dominum, quem propitiatorem inveniam? Concepi dolorem, & peperi iniquitatem: lacum aperui, & effodi eum, & incidi in fo-

veam, quam operatus sum. Ideo conversus est dolor meus in caput meum, & in verticem meum iniquitas mea descendit (*Ps.* 7.). Immunditia mea ante pedes meos: non fui memor novissimorum, & cecidi miserabiliter... Deletum est de libro vitæ nomen meum, *factus* sum sicut noctua in domicilio, sicut passer unicus in ædificio (*Ps.* 101.), non est qui consoletur me... Lugete me montes, & colles, lugete me fontes, & flumina, quia fletus *filius* ego sum. Lugete me bestiæ silvarum, reptilia terræ, & volucres cæli, & omnis anima, quæ vita frueris... Meum peccatum, mea iniquitas non sunt similia offensis hominum; quia impietas est... Mentitus sum Domino; ideo non est mihi fiducia invocandi Dominum altissimum, quia obstructum est os delinquentium... Verumtamen clamabo ad Dominum, cum adhuc tempus est, dum datur spatium; quia in morte non est memoria, & in inferno non est confessio. *Domine, ne in ira tua arguas me, neque in furore tuo corripias me. Quoniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi, nec est sanitas in carne mea a vultu iræ tuæ: non est pax ossibus meis a facie peccatorum meorum .. Cor meum turbatum est intra me, dereliquit me virtus mea, & lumen oculorum meorum non est mecum* (*Ps.* 37.). Deus, repulisti me, & destruxisti me, ostendisti mihi dura, potasti me vino compunctionis (*Ps.* 59.): expulsus sum ab oculis tuis, jam non adjiciam, ut resurgam

ad

ad templum sanctum tuum, & factus sum in exterminio. *Quæ utilitas in sanguine tuo, dum descendi in corruptionem* (*Ps.* 29.)? *Numquid mortuis facies mirabilia, aut medici suscitabunt* (*Ps.* 87.)? Tuus sermo est, tua promissio est: *Nolo mortem peccatoris, sed conversionem, & vivat* (*Ezech.* 33.): ad te, Deus meus, mea conversio; quia solus potes renovare omnia, & ab inferis animas revocas. Tu solvis compeditos: tu, Deus, allisos erigis, cæcos illuminas, mortuos suscitas (*Ps.* 145.). *Erravi sicut* ovis perdita (*Ps.* 118.): require *famulum tuum*, ne lupus crudelis glutiat me. *Multi dicunt animæ meæ: non est salus illi in Deo ejus* (*Ps.* 3.). Sed tuum consilium tecum est. Quot sunt dies *famuli tui*, quando facies mecum judicium (*Ps.* 118.)? Sed ne intres in judicium cum *famulo tuo* (*Ps.* 142.)... *Vide humilitatem meam, & laborem meum, & remitte omnia peccata mea.* (*Ps.* 24.). *Remitte mihi ut refrigerer, priusquam abeam, & amplius non ero* (*Psal.* 38.)... Potens es, Domine, conscindere saccum, & præcingere me lætitia (*Ps.* 29.): dirumpere vincula mea, quibus ligatus sum, atque constrictus... Iram tuam, Domine, aufer a me, quia peccavi tibi crudeliter, donec justifices causam meam, & educas me in lumine. Deus virtutum, da pœnitentiæ effectum, confessioni perseverantiam, ne me induret deceptor animæ. Hoc mihi donum, hanc mihi gratiam de tuo fonte præstari

ſtari cupio, Deus, ut in æternum tibi confiteear, qui vivis, & regnas in Trinitate in ſæcula ſæculorum (21).

I I.

Divinum expoſtulat auxilium adverſus carnis concupiſcentias.

NOn ſit in me, obſecro Domine, concupiſcentia libidinis, ſed amor pulcherrimæ caſtitatis... Sanctum ſemper opus in me ſpira ut cogitem: compelle ut faciam... Da menſuratam abſtinentiam, qua ſuperflua ventris refrænetur edacitas; ... da caſtitatem cordis, quæ me impollutum reddat (22). Robora me cæleſti fortitudine, ne vetus homo, miſera caro, ſpiritui necdum plene ſubacta, prævaleat dominari (23.). Adhuc, proh dolor! vivit in me vetus homo, non eſt totus crucifixus, non eſt perfecte mortuus. Adhuc concupiſcit fortiter contra ſpiritum, bella movet inteſtina, nec regnum animæ patitur eſſe quietum. Sed tu, qui dominaris poteſtati maris, & motum fluctuum ejus mitigas, exurge, adjuva me. Diſſipa gentes, quæ bella volunt, contere eas in virtute tua: oſtende, quæſo, magnalia

(21) *Ambroſ. in lib. de lapſu virginis conſecratæ cap.* 10. (22) *Paulinus Aquilej. in lib. Exhortationis ad Henricum Ducem Forojul. cap.* 66. (23) *Kempis de Imit. Chriſti lib.* 3. *cap.* 20.

gnalia tua, & glorificetur dextera tua (24). Pugna fortiter pro me, & expugna malas bestias, concupiscentias dico illecebrosas, ut fiat pax in virtute tua, & abundantia laudis tuæ resonet in aula sancta, hoc est, in conscientia pura. Impera ventis, & tempestatibus: dic mari, Quiesce; & aquiloni, Ne flaveris; & erit tranquillitas magna (25). *Ure renes meos, & cor meum* (*Ps.* 25). Ure delectationes meas, ure cogitationes meas, .. ne aliquid mali cogitem, ne aliquid mali me delectet. Unde autem ures renes meos? igne verbi tui. Unde ures cor meum? calore spiritus tui (26). Hæc velim, o Jesu Salvator bone, Redemptor optime, hæc velim, quæ hucusque nunc supplicando *deprecatus* sum: hæc & hæc deprecor, quia pretiosissimo sanguine tuo redemptus sum, ut propter carnis corruptionem non peream in æternum: non veniam in mortem secundam, neque in terram oblivionis. Hæc vox mea in auribus misericordiæ tuæ sonet, ut tuam, non carnis faciam voluntatem: & omnis mens mea te meditetur, in te delectetur, te sequatur, te confiteatur (27).

III.

(24) *Idem lib.* 3. *cap.* 34. (25) *Idem lib.* 3. *cap.* 23. (26) *Aug. Enar.* 2. *in ps.* 25. (27) *Paulinus Aquilej. loc. cit.*

Ne animæ hostes rursus vincant, Virginis Mariæ subsidium Psalmistæ verbis sibi comparat.

Miserere mei, Domina, & sana infirmitatem meam: tolle dolorem & angustiam cordis mei. Respice paupertatem meam, gloriosa Virgo: miseriam, & angustiam meam ne tardes removere. Miserere mei de cælis, & de altitudine throni tui; & ne permittas me in valle miseriæ conturbari. Ne tradas me manibus inimicorum meorum, & in die mortis meæ conforta animam meam. Si persequatur inimicus animam meam, adjutorio tuo conforter, ne vibret gladium suum contra me. Domina mea, in te speravi: de inimicis meis libera me, Domina. Conclude ora leonis, & dentes ejus: labia persequentium constringe. Non moreris propter nomen tuum facere mihi misericordiam tuam. Propter honorem nominis tui, Domina, propitietur *mihi* fructus gloriosi ventris tui. De porta inferi, & de ventre abyssi tuis sanctis precibus libera *me*. Deduc me ad portum salutis, & spiritum meum redde Factori, & Creatori meo. Aperiantur mihi januæ sempiternæ, ut enarrem in æternum mirabilia tua. Quia non mortui, neque qui in inferno sunt, laudabunt te, Domina, sed qui tua gratia vitam æternam obtinebunt (28).

DIE III.

(28) *Ex variis locis Opusculi S. Bonaventuræ, quod inscribitur: Psalterium B. M. V.*

DIE III. MENSIS.

I.

Unum Deum in Trinitate, & Trinitatem in Unitate confitetur, adorat, & precatur.

SUmma Trinitas, virtus una, & indiſcreta Majeſtas, Deus noſter, Deus omnipotens, confiteor tibi, ... & honorifico te debito ſacrificio laudis ... Et quia exteriora mihi munera deſunt, quæ poſſim offerre, ea quæ in me ſunt vota laudationis ex dono miſericordiæ tuæ ecce libens, atque ovans offero tibi de fide non ficta, & conſcientia pura. Credo igitur te toto corde, Rex Cæli, & terræ Domine, & ore te confiteor Patrem, & Filium, & Spiritum Sanctum, in perſonis trinum, & in ſubſtantia unum, verum Deum omnipotentem (29). Tibi laus, tibi gloria, tibi gratiarum actio, o beatiſſime Pater Majeſtas æterna: quia me per tuam infinitam potentiam de nihilo creaſti, te laudo, te glorifico, tibi gratias ago. O beatiſſime Fili, claritas paterna, quia me per tuam æternam ſapientiam de æterna morte liberaſti, te benedico,

(29) *Lib. Medit. incerti Auct. inter Op. Aug. cap.* 12.

dico, te sanctifico, te adoro. O beatissime Spiritus alme, quia me per tuam benedictam pietatem, & clementiam de peccato ad gratiam, de sæculo ad vitam religiosam, de exilio ad patriam revocasti, te benedico, te adoro (30). Rogo te, immensa pietas, Deus Pater omnipotens, ne perdas me creaturam tuam ad tui similitudinem conditam, ac pio Filii tui Domini mei Jesu Christi cruore redemptam. Porrige mihi manum tuam, Domine Deus meus, & eripe me de profundissimo lacu iniquitatum mearum. Erige lapsum, solve compeditum, illumina cæcum ... Vide, Domine, miseriam meam, ... mihique compunctionis gratiam tribue, quæ ... meorum criminum valeat inquinamenta lavare ... Tu me converte, Deus salutaris meus, tu illumina animam meam, tu dirige, tu in me flammam tuæ dilectionis accende ... Veni Domine Jesu, veni dulcis habitator in me ... Dedica me undique templum tuum, quia tu es Deus meus, & Dominus meus ... Descende in me, vivificator æterne, meique pectoris glaciem flamma tuæ charitatis accende. ... Veni, quæso, benedicte Spiritus veritatis, & omnes meorum viscerum venas intimus scrutator ingredere. ... Anima mea ad tuum liquescat adventum, cælestem virtutem per te renovata concipiat, ad sui vigoris originem redeat, atque in amorem tuum suc-

(30) *S. Bonaventura in Opusc. de quinque festivit. pueri Jesu, festivit. 5.*

succensis visceribus inardescat. ... Adjuva me, Domine, absolve me, purifica me, munda me, Rex meus, & Deus meus. Da mihi justitiam, fortitudinem, temperantiam, & prudentiam. Da mihi perfectam fidem, spem, & charitatem. Concede mihi spiritum sapientiæ, & intellectus, consilii, & fortitudinis, scientiæ, & pietatis, & timoris tui. Da mihi irriguum inferius, & irriguum superius. Da mihi benedictionem de rore cæli, & de pinguedine terræ. Mollifica, Domine, lapideum cor meum. Da mihi compunctionem, & contritionem cordis, ut defleam innumerabilia peccata mea (31). Dona mihi, Domine, diligentiam, quæ te quærat; sapientiam, quæ te inveniat; animam, quæ te agnoscat; oculos, qui te videant; conversationem, quæ tibi placeat; perseverantiam usque in finem, finem perfectum, retributionem æternam (32).

I I.

Varia Dei beneficia commemorat, & pro singulis gratias agit.

DOmine Deus meus, magnus, & terribilis, & gloriosus, omnis visibilis, & invisibilis naturæ Creator, qui servas pactum tuum,

(31) *Ex Orat. S. Petri Damiani, quæ exstat Tom.* 4. *Operum ejusd.* (32) *S. Ansel. in lib. Orat. orat.* 1.

tuum, & misericordiam tuam iis, qui diligunt te, & custodiunt mandata tua: gratias ago tibi & nunc & perpetuo ob beneficia omnia tam manifesta, quam occulta, quæ mihi contulisti ... Laudo, glorifico, & magnifico te, quia mirabilem exhibuisti erga me misericordiam, & miserationem tuam, protegens me ex utero matris meæ, & in omnibus providens mihi, conservans, & dirigens ea, quæ ad me spectant, ex sola benignitate & clementia tua. Neque enim ob indignitatem, & passiones meas despexisti humilitatem meam; sed ex benignitate, & commiseratione tua mihi benefaciendi, & providendi finem non fecisti (53). Clementissime, & benignissime amator hominum Deus, ... gratias ago tibi pro sancta incarnatione, & nativitate Filii tui, & pro gloriosa Genitrice ejus, de qua ipse carnem assumere dignatus est propter nos, & propter nostram salutem ... Gratias tibi ago pro passione, & cruce ejus, pro morte, & resurrectione ejus, pro ascensione ejus in Cælum, & sede Majestatis ejus ad dexteram tuam ... Gratias tibi ago pro sacratissima illa effusione pretiosi Sanguinis ejus, quo sumus redemti: simul & pro sacrosancto & vivifico mysterio Corporis & Sanguinis ejus, quo quotidie in Ecclesia tua pascimur, & potamur, abluimur, & sanctificamur, & unius summæ Divinitatis parti-

(53) *Oratio incerti Auct. inter Opera Chrys. Tom.* 12.

participes efficimur (34). Tibi ago laudes, & gratias, Deus meus, misericordia mea, qui me ad tuam cognitionem perducere, & per sacri Baptismatis ablutionem inter adoptionis filios aggregare dignatus es. Tibi ago laudes, & gratias, qui me ab ipsis rudimentis infantiæ usque ad hanc horam per multa defluentem peccata, immensæ bonitatis tuæ patientia ad emendationem expectas. Te laudo, & glorifico, qui me brachio virtutis tuæ de multis angustiis, calamitatibus, & miseriis frequenter liberasti; qui me hactenus de æternis suppliciis, & de corporis hujus cruciatibus eruisti (35). Gratias tibi ago, immensissime Domine, Pater misericordiarum, & Deus totius consolationis, quia dona mihi collata omnes meas gratiarum actiones in infinitum excedunt. Adjuva me tu ipse, ut tibi dignas reddam gratias de omnibus beneficiis, quæ continue mihi facis, fecisti, & facturus es (36), de quibus mihi dulce erit semper cogitare, semper loqui, semper gratias agere, ut te laudem, & amem pro omnibus beneficiis tuis (37).

III.

(34) *Lib. Medit. incerti Auct. inter Op. Aug. cap.* 14. (35) *S. Anselmus in lib. Orat., orat.* 12. (36) *S. Bernardinus de Evangelio æterno serm.* 4. (37) *Lib. de diligendo Deo incerti Auct. inter Op. Aug.*

III.

Corpus, & animam suam Deo offert.

DOmine, quid tibi retribuam Creatori meo, Gubernatori meo, Redemptori meo? ... Creatori vitam debeo, quam ab illo gratis accepi: Redemptori quoque eamdem debeo vitam, quia ipse pro me suam posuit in patibulo: Gubernatori etiam meo, qui me pascit a juventute mea, &c. gratis me tot deliciis sustentat, eamdem me vitam debere confiteor, quam ejus beneficio possideo ... Quid retribuam tibi, Domine, quid retribuam pro omnibus quæ dedisti mihi (38)? Quid agam, quia nil dignum in me reperio aptum dono gratiæ tuæ? Verumtamen bone Pater, cujus sunt omnia dona bonorum, scio quia nullius indiges, & tamen te parva nostra delectant, si ea devote, & spontanee tibi videris offerri. Dabo igitur aliquid; & modicum, quod mihi relictum deperire potest, amori tuo sacrificabo ... Nunc ergo, si digneris accipere, ecce voluntarie meipsum offero, & tuæ dispositioni animam meam, & corpus meum fideliter derelinquo ... Carnis desideria despicio, omnes actus, & nefaria consilia maligni spiritus abjicio; tibi me despondeo, tuo adhærere servitio cunctis diebus vitæ meæ concupisco

(38) *S. Thomas a Villan. conc. 3. in Dom. 17. post Pentec.*

pisco (39). Scio, Domine, quia ex hoc quo me fecisti, debeo tibi meipsum; & quia me redemisti, & pro me homo factus es, deberem tibi plus quam me, si haberem quanto tu major es, pro quo dedisti te ipsum. Ecce nec plus habeo, nec quod habeo dare tibi possum sine te, sed accipe me tu, & trahe me ad te, ut tuus sim imitatione, & dilectione, sicut tuus sum conditione, & creatione (40). Totus eram in morte; totum me resuscitasti: & tuum igitur sit totum id quod vivo. Totus totum me tibi offero: totus spiritus, totum cor, totum corpus, tota vita mea vivat tibi, vita mea: quoniam totum me liberasti, ut totum me possideres; totum me fecisti, ut totum me rehaberes. ... Vivat jam non mihi, sed tibi tota vita mea, quæ perierat in miseria mea, quæ resuscitata est in misericordia tua, qui es Deus misericors, & miserator, & multæ misericordiæ (41).

DIE IV.

(39) *In Append. ad lib. 4. de Imit. Christi juxta edit. P. Sommalii.* (40) *Lib. Medit. incerti Auct. inter Op. Aug. cap.* 39. (41) *Lib. Soliloq. Animæ ad Deum incerti Auct. inter Op. Aug. cap.* 18.

DIE IV. MENSIS.

I.

Deum laudat.

Laus æterna Domine Deus meus, a quo omnis laus, sine quo nulla est laus, non valeo laudare te sine te: habeam te, laudabo te. Quis enim ego sum, Domine, per me, qui laudem te? Pulvis & cinis ego sum, canis mortuus & fœtens ego sum, vermis & putredo ego sum. Quis ego sum, ut laudem te, Domine Deus fortissime, spiritus universæ carnis, qui habitas æternitatem? Numquid tenebræ laudabunt lucem, aut mors vitam? Tu lux, ego tenebræ; tu vita, ego mors. Numquid vanitas veritatem laudabit? Tu es veritas, ego homo vanitati similis factus. Quid ergo, Domine, laudabit te? Numquid miseria mea laudabit te? ... Numquid laudabit te putredo, & filius hominis vermis? Numquid laudabit te, Domine, qui in peccatis genitus est & natus? Laudet te, Domine Deus meus, omnipotens potentia tua, .. ineffabilis bonitas tua ... Laudet te omnipotentissima fortitudo tua, summa quoque benignitas & caritas tua, propter quam creasti

nos Domine Deus vita animæ meæ (42). Laudent te Deus noster in excelsis omnes Angeli tui, omnes virtutes tuæ, sol & luna, omnes stellæ & lumen, cæli cælorum, & aquæ, quæ super cælos sunt, laudent nomen tuum (43). Laudent te opera tua, ut amemus te, & amemus te, ut laudent te opera tua (44).

I I.

Ad Dei laudes corporis membra, & animam invitat.

DEus meus, ... adoret te, & glorificet, & benedicat omnis interior, & exterior compago mea. Salus mea, lux mea, illuminatio mea, benedicant te oculi mei, quos fecisti, & præparasti ad contemplandam speciem serenitatis tuæ. Dulcedo mea, delectatio mea, benedicant te aures meæ, quas fecisti & præparasti ad audiendam vocem jucunditatis tuæ. Suavitas mea, recreatio mea, benedicant te nares meæ, quas fecisti ut vivant, & delectentur in odore unguentorum tuorum. Laus mea, canticum meum novum, exultatio mea, benedicat te, & magnificet lingua mea, quam fecisti & præparasti ut enarrem mirabilia tua. Sapientia mea, meditatio mea, con-

(42) *Lib. Soliloq. inter Op. Aug. in Append. cap.* 10. (43) *Aug. lib.* 7. *Confess. cap.* 13. (44) *Idem lib.* 13. *Conf. cap.* 33.

consilium meum, adoret semper & benedicat cor meum, quod præparasti, & dedisti mihi ad dignoscendas inæstimabiles miserationes tuas. Vita mea, beatitudo mea, benedicat te licet peccatrix anima mea, quam fecisti & præparasti ad perfruendum bonis tuis (45). Deus meus, vita mea, fortitudo & laudatio mea, dignare me laudare te. Da mihi lumen in corde, verbum in ore, ut cor meum meditetur gloriam tuam, & lingua mea tota die cantet laudes tuas. Sed quia non est pulchra laus in ore peccatoris (*Eccli.* 15.), & quia vir pollutus labiis ego sum (*If.* 6.), munda, obsecro, os meum ab omni inquinamento. Sanctifica me, Sanctificator omnipotens, interius & exterius, & fac me dignum laudibus tuis. Suscipe benigne, & acceptabiliter de manu cordis, de mentis amore suscipe sacrificium labiorum meorum, fiat acceptabile in conspectu tuo, & ascendat ad te in odorem suavitatis (46).

III.

Antiphonam Salve Regina *sanctis affectibus auctam pie recitat.*

S*Alve Regina*: sub tuo regimine, Domina, de cætero volo militare: me totaliter do-

 mi-

(45) *S. Anselmus orat.* 12. (46) *Lib. Medit. incerti Auct. inter Op. Aug. cap.* 33.

minationi tuæ committo, ut me plenarie regas & gubernes ... Sed cum plenus sim miseria, & a planta pedis usque ad verticem putrefactus, putredinem generem, & horrorem, quomodo me regere dignaberis tam nobilis creatura? Certe, quia tu es *Regina misericordiæ*. Et qui sunt misericordiæ subditi, nisi miseri? Sic ergo misericordiæ Regina es, & ego miserrimus sum omnium subditorum tuorum, maximus peccator. Quomodo ergo, Domina, in me exercebis tuæ miserationis affectum? Vere, Domina, Regina es misericordiæ; quia non est in hac vita sic desperatus, sic miser, cui non impetres salutarem misericordiam, si quis ad tuum declinaverit regimen. Certe, Domina, cum te aspicio, nonnisi misericordiam cerno. Nam pro miseris Mater Dei facta es: misericordiam miseris genuisti: ... multum sollicita es de miseris, hos in tuos filios adoptasti, hos regere voluisti, Domina; & ideo Regina misericordiæ merito tu vocaris. Tu es *vita*. Vita vere, ... quæ nobis vitam gratiæ impetrasti; quæ vitam gloriæ genuisti .... O vita, ... si vita mea es, cur non semper vegetas vitam meam? Quis mihi tribuat ut semper gaudeam beneficio hujus vitæ? *Dulcedo*. Vere dulcedo, qua amaritudinem peccatorum impetrando expellis; quæ nobis dulcorem gratiæ acquiris, quæ ad suavitatem patriæ cælestis contemplantes introducis, & demum ad ipsam possidendam adducis.

cis. ... O Domina, quæ rapis corda dulcore tuo; & nunc cor meum, Domina, rapuisti ... Nunc cor meum non discerno a tuo, nec aliud petere scio a te, nisi tuum. Sed ex quo sic est cor meum tuo amore inebriatum, ... guberna eum tuo, & in sanguine Agni conserva, & in latere Filii tui colloca, ut solum quæ sentis, sentiat, & solum diligat quæ tu amas; non in terra, sed in cælo sit tecum .. Tunc possidebo quod spero; quia tu es *spes nostra*. ... Quis non sperabit in te, quæ & adjuvas desperatos? ... Ad te matrem nostram, ad te nutricem nostram, ad te adjutricem nostram, ... quæ non derelinquis derelinquentes, quæ recipis fugientes, quæ es Regina, Imperatrix, & Domina Angelorum, quæ blandimentis nos allicis, deliciis nos foves & nutris, *ad te clamamus* ... Clamamus angustiati, & miseriis infinitis oppressi ... Clamamus, ut ad compassionem te, Domina, invocemus. Quid ergo amplius affligi permittis? ... Cito, Domina, subvenias clamanti, ne manibus subjaceam inimici. Curre, festina, Domina, tuum nequissimum ac infidelissimum servum ad te clamantem parcendo adjuva, & eripe de manibus inimici, & a periculis tui hostis ... Curre ne inimicus glorietur in tuis clientulis dominari. ... Ne mireris, Domina, si clamamus, quia sumus a te nimium elongati. ... Ad te clamamus *exules* a patria, exules a visione divina, necnon exules a gratia, exules a con-

 so-

ſolatione materna. O anima mea, cur non es potius ſeparata a corpore, quam a tua Domina exulata?... Heu mihi, cur ſum in tam longum exilium relegatus? Quando videbo Deum Salvatorem meum? Aut quando potero ſaltem Dominam meam intueri? *Filii Evæ.* Vere filii Evæ, quia ſuperbi, præſumptuoſi, ambitioſi, avari, ... guloſi, carnales, inobedientes, ... ipſam Evam in omnibus ſequentes, proni ſumus ad malum, difficiles vero ad bonum. ... Et niſi, Domina, nos adjuviſſes, fortaſſe ad inferni profundiſſima veniſſemus. .. Per te, Domina, de tanta miſeria ſublevari ſperantes, propter hoc ad te, Domina, *ſuſpiramus*; ſuſpiramus autem de bonæ Matris abſentia, venire ad te, Domina, cupientes: ſuſpiramus ad te, Domina, tuum Filium videre affectantes: ſuſpiramus tanquam parvuli ad ubera anhelantes; tanquam filii & indigni ad tuos maternales complexus tendentes ... Ad te Dominam *ſuſpiramus gementes, & flentes in hac lacrymarum valle.* Tu Domina nonne vides, quod totaliter ſumus amaritudine pleni? Intus ſumus gementes, exterius flentes, in hoc lacrymoſo loco jacentes. Onerati peccatis gemimus, aggravati moleſtiis flemus... In valle lacrymarum ſumus, tuum auxilium poſtulantes. *Eja ergo Advocata noſtra illos tuos miſericordes oculos ad nos convertas.* Non dubito, Domina, quod ſi noſtras aſpexeris miſerias, non poterit tua miſeratio ſuum retar-

dare

dare affectum . ... Ergo oculos, benigna Domina, ad nos converte. *Et Jesum benedictum fructum ventris tui nobis post hoc exilium ostende*, ... ut ipsum videndo, ipsum habeamus; ipsum videndo, beatitudine repleamur. ... *O clemens, o pia, o dulcis Maria*. O clemens indigentibus, pia exorantibus, dulcis amantibus! ... Clemens es petentibus, pia te quærentibus, dulcis te invenientibus ... O clemens, o pia, o dulcis Virgo Maria (47).

DIE V. MENSIS.

I.

De humanæ reparationis beneficio Christo Redemptori gratias agit.

MIsericors Deus & benigne, ... tu sis per sæcula benedictus, quia propter me carnem induere voluisti, ut tua immensa charitas ... a me cognosceretur ... Sit tua Incarnatio benedicta, quia fuit caussa exaltationis generis humani, quod per peccatum perierat primi parentis (48). Perieram, mortuus fueram;

(47) *S. Anselmus Episc. Lucensis Medit. in Antiph.* Salve Regina *Tom.* 17. *Biblioth. PP. edit. Lugd.* (48) *S. Bernardinus in Seraphim Quadragesimal. serm.* 48. *parte* 2.

ram ; ad mortuum descendisti, mortalitatem suscepisti, ad servum rex descendisti. Perieram, abieram, in peccatis venumdatus eram; venisti pro me, ut redimeres me: & tantum me dilexisti, ut sanguinem tuum in pretium dares pro me. Dilexisti me plus quam te, quia mori voluisti pro me. Tali pacto, tam caro pretio reduxisti me de exilio, redemisti me de servitio, retraxisti me de supplicio. Vocasti me nomine tuo, signasti me sanguine tuo (49). Tu Deus, & ego homo, & tamen pro me tu Deus factus es homo. Tu Creator, & ego creatura, tu pro me dignatus es fieri creatura. Tu Dominus, nos servi, & pro servis dignatus es fieri servus, peregrinus pro peregrinis, pro exulibus exul, pro pauperibus pauper, pro humilibus humilis, pro mortalibus non tantum mortalis, sed mortuus. Non qualicumque morte, sed dura nimis, amara nimis & turpissima, morte scilicet crucis. Hæc opera tua, Deus (50). Quid ergo dilexisti Domine in me, & tantum dilexisti, ut morereris pro me? Quid tale in me invenisti, pro quo tanta & tam dura sustinere voluisti? ... O Domine Deus meus, dulcedo vitæ meæ, lumen oculorum meorum, quid retribuam tibi pro omnibus quæ retribuisti

(49) *Lib. Soliloq. inter Op. Aug. in Append. cap.* 13. (50) *S. Bernardus serm.* 13. *in Cœna Dom.*

buisti mihi (51)? Quid reddam tibi pro tanto amore tuo? Omnia in numero, & pondere, & mensura fecisti; sed sine numero, pondere, & mensura amasti (52). Superat omnem sensum, excedit omne judicium pietas tua, dilectio tua, clementia tua. Sacrificium laudis reddam tibi: non quia sufficere existimem, sed quia aliud, quod tibi reddere possim, in promptu non habeo (53). Collaudabo te, qui creasti me, cum nihil essem; qui illuminasti me, cum in tenebris essem; qui resuscitasti me, cum mortuus essem; qui pavisti me a juventute mea omnibus bonis tuis (54).

I I.

Christum adorat, & gloriosa ejus passionis insignia.

SUavissime, & dulcissime Jesu Christe, qui es pius amator hominum, ac benignissimus redemptor peccatorum, te adoret anima mea, tibi serviat omnis vita mea, te desiderent omnia interiora mea (55). *Adoro* te, Christe, Rex Israel, princeps regum terræ, lux

(51) *Lib. de diligendo Deo inter Op. Aug. in Append.* (52) *S. Thomas a Villan. conc.* 1. *in Dom.* 2. *Quadrag.* (53) *Idem conc.* 1. *in festo Nat. Dom.* (54) *Auctor Soliloq. inter Op. Aug. in Append. cap.* 7. (55) *S. Anselmus in Medit. medit.* 19. *cap.* 3.

lux gentium, Domine Sabbaoth, virtus Dei omnipotentis fortissima. *Adoro* te, pretiosum redemptionis nostræ pretium, hostia pacifica, quæ sola odoris tui mirabili suavitate Patrem, qui in Cælis habitat, ad respiciendum humilia inclinasti, & solus ipse ipsum placabilem reddidisti. Tuas, Christe, miserationes *prædico*; ... tibi, Christe, sacrificium laudis immolo pro multitudine bonitatis tuæ, quam ostendisti nobis, semini nequam, filiis sceleratis ... Te ut verum Deum adoro, in te credo, in te spero, & quibus possum desideriis ad te suspiro. Adjuva imperfectionem meam; ad tuæ passionis gloriosa insignia, in quibus salutem meam operatus es, totum me inclino. Tuæ victoriosæ Crucis regale vexillum in nomine tuo, Christe, adoro: tuum spineum diadema, tuo rubentes sanguine clavos, tuo sancto lateri immersam lanceam, tua vulnera, tuum sanguinem, tuam mortem, tuam sepulturam, tuam victoriosam resurrectionem, & glorificationem, Christe, supplex adoro & glorifico.... Tuæ vivificæ morti servum tuum configura, faciens in me ut moriar quidem peccato secundum carnem, vivam autem justitiæ secundum spiritum... Vulneret cor meum vivus & efficax sermo tuus penetrabilior omni lancea acutissima; & pertingens usque ad interiora animæ meæ, producat ex ea, tamquam a dextro latere meo, vice sanguinis, &

& aquæ, amorem tuum (56). O mi Domine, nunc tota anima mea desiderat in amplexus tuos & oscula. Nihil quæro nisi teipsum; quamvis nulla merces repromitteretur; licet infernus & paradisus non essent, tamen propter dulcem bonitatem tuam, propter teipsum adhærere vellem tibi (57). Quod majus præmium, aut quæ gloria, quæ dignitas sublimior, quam tibi placere, tibi adhærere, tibi servire (58)? Tu continua meditatio mea, verbum meum, opus meum (59).

III.

In Virginis Mariæ clientelam se commendat.

O Beatissima, & dulcissima Virgo Maria, Mater Dei, omni pietate plenissima, summa Regis filia, Domina Angelorum, Mater omnium Creatoris, in sinum pietatis tuæ commendo hodie, & omnibus diebus vitæ meæ corpus meum, & animam meam, omnesque actus meos, cogitationes, voluntates, desideria, locutiones, operationes, omnemque vitam, finemque meum, ut per tua suffragia disponantur in bonum secundum voluntatem dilecti Filii tui Domini nostri Jesu

(56) *Idem medit.* 9. (57) *Idem medit.* 10. (58) *S. Thomas a Villan. conc.* 2. *in festo S. Ægydii Ab.* (59) *S. Anselm. medit.* 10.

Chriſti; ut ſis mihi, o Domina mea ſanctiſſima, adjutrix, & conſolatrix contra inſidias, & laqueos hoſtis antiqui, & omnium inimicorum meorum. A dilecto Filio tuo Domino noſtro Jeſu Chriſto mihi impetrare digneris gratiam, cum qua potenter reſiſtere valeam tentationibus mundi, carnis, ac dæmonis; ac ſemper habere firmum propoſitum ulterius non peccandi, ſed in tuo, & dilecti Filii tui ſervitio perſeverandi. Deprecor te etiam, Domina mea ſanctiſſima, ut impetres mihi veram obedientiam, & veram cordis humilitatem, ut veraciter me agnoſcam miſerum ac fragilem peccatorem, & impotentem non ſolum ad faciendum quodcumque opus bonum, ſed etiam ad reſiſtendum continuis impugnationibus, ſine gratia, & adjutorio Creatoris mei, & ſanctis precibus tuis. Impetra mihi etiam, o Domina mea dulciſſima, perpetuam mentis, & corporis caſtitatem, ut puro corde, & caſto corpore Filio tuo, & tibi valeam deſervire. Obtine mihi ab eo voluntariam paupertatem, cum patientia, & mentis tranquillitate, ut labores ſtatus mei valeam ſuſtinere, & pro ſalute propria, & proximorum valeam laborare. Impetra mihi etiam, o Domina dulciſſima, charitatem veram, qua ſacratiſſimum Filium tuum Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum toto corde diligam; & te poſt ipſum ſuper omnia; & proximum in Deo, & propter Deum; ſicque de bono ejus gau-

deam

deam, de malo doleam, nullumque contemnam, neque temerarie judicem, neque in corde meo me alicui præponam. Fac etiam, o Regina cæli, ut dulcissimi Filii tui timorem pariter, & amorem semper in corde meo habeam, & de tantis beneficiis mihi non meis meritis, sed ipsius benignitate collatis, semper gratias agam; ac de peccatis meis puram, & sinceram confessionem, & veram pœnitentiam faciam, ut suam consequi merear misericordiam, & gratiam. Oro etiam, ut in fine vitæ meæ tu, Mater unica, cæli porta, & peccatorum Advocata, me indignum servum tuum a sancta fide catholica deviare non permittas, sed tua magna pietate, & misericordia mihi succurras, & a malis spiritibus me defendas; ac benedicti Filii tui gloriosa passione, etiam tua propria intercessione spe accepta, veniam de peccatis meis ab eo mihi impetres, atque me in tua, & ejus dilectione morientem, in viam salvationis, & salutis dirigas. Amen (60).

DIE VI.

(60) *S. Thomæ Aquinati hanc orationem adscribit Ordo Præd. in Offic. B. M. V.*

DIE VI. MENSIS.

I.

Quoniam indignus est, qui ad sacrificium peragendum accedat, ideo se effici dignum obsecrat.

DOmine, qui nosti corda omnium, tu scis indignitatem meam, meque minus præparatum, nec sufficienter dispositum, ut accedam ad ministerium hoc tuum sanctum (61). Scio, Domine, & vere scio, & idipsum bonitati tuæ confiteor, quia non sum dignus accedere ad tantum mysterium propter nimia peccata mea, & infinitas negligentias meas (62): neque dignus sum qui oculos obvertam huic sacræ, & spirituali mensæ, in qua unigenitus Filius tuus, & Dominus noster Jesus Christus mihi, qui peccator sum, & omnibus maculis labefactatus, mystice proponitur in sacrificium (63). Sed scio, & veraciter ex toto corde meo credo, ore meo confiteor, quia tu potes me facere dignum, qui solus potes facere mundum de immundo concep-

(61) *In Liturgia Coptica, quæ Basilii M. nomine circumfertur*. (62) *S. Anselmus orat.* 29. (63) *In vet. Liturg., quæ Jacobi nomine circumfertur*.

ceptum semine.... Per hanc omnipotentiam tuam te rogo, Deus meus, ut concedas mihi peccatori hoc cæleste sacrificium celebrare cum timore, & tremore, cum cordis puritate, & lacrymarum fonte, cum lætitia spirituali, & cælesti gaudio (64). Tibi vitam totam & spem *meam commendo*, clemens Domine, & *rogo* te, *precor*, & *obsecro*, ut cælestium tuorum ac tremendorum mysteriorum sanctæ & spiritualis mensæ cum pura conscientia *particeps fiam*, ad remissionem peccatorum, & veniam delictorum, in Spiritus Sancti communionem, in regni cælorum hæreditatem, in fiduciam erga te, non in judicium, aut condemnationem... Emitte manum tuam ex sancto habitaculo tuo, & confirma me ad propositum ministerium tuum, ut inculpate tremendo tuo tribunali adstans, incruentum sacrificium peragam... Ne avertas faciem tuam a me, nec me ex servorum tuorum numero rejicias; sed dignare ut a me peccatore, & indigno famulo tuo hæc dona offerantur (65). Supplex exoro, & obsecro, Domine, ministerium tuum respice, & misero mihi ministro miserere, sacrificatorem purifica, & sacrificium sanctifica. Deus Pater, audi me; quidquid est in me contra me, clementer aufer a me; apta me tuo sancto servitio, ac ministrum idoneum tibi

(64) *S. Anselmus orat.* 29. (65) *Ex vet. Liturg., quæ Chrysost. nomine circumfertur, inter op. Chrys. tom.* 12.

tibi me perfice; & annue ut quæ tibi placita sunt, inter hæc sancta mysteria postulem, & quæcumque postulo tua, Domine, benignissima, quæso, misericordia percipiam (66).

I I.

Petit mentis, & corporis puritatem, ut inculpatim sacrificium peragat.

Summe Sacerdos, & vere Pontifex, ... propter magnam clementiam tuam concede mihi Missarum solemnia mundo corde, & pura mente celebrare. Libera cor meum ab immundis & nefandis, vanis, & noxiis cogitationibus ... Rex virginum, amator castitatis, Deus cælesti rore benedictionis tuæ extingue in corpore meo fomitem ardentem libidinis, ut maneat in me tenor castitatis corporis, & animæ, & mortifica in membris meis carnis stimulos, omnesque libidinosas commotiones, & da mihi veram, & perpetuam castitatem cum cæteris donis tuis, quæ tibi placeant in veritate, ut sacrificium laudis casto corpore, & mundo corde quotidie valeam tibi offerre. Quanta enim ... corporis castitate, & animæ puritate istud divinum, & cæleste sacrificium est celebrandum, Domine, ubi caro tua in veritate sumitur, ubi sanguis tuus in veritate bibitur, ubi ima summis conjunguntur, ubi

(66) S. *Anselm. orat.* 32.

ubi adest sanctorum Angelorum præsentia, ubi tu es Sacerdos & mirabiliter, & ineffabiliter (67)? Dulcissime, & super omnia desideranda desiderande, & suavissime Jesu Christe, ... per tuam magnam misericordiam emunda ab omni inquinamento peccati animam meam, ut dignus possim accedere ad servitium tui altaris, digneque tractare mysterium corporis, & sanguinis tui ... Bonus es tu, Domine, & in bonitate tua doce me justificationes tuas, ut eas intelligendo, easque, sicut decet, jugiter operando, mundo corde, mundaque anima possim recipere mysteria tua (68). Fac *me* esse dignum qui *offeram* tibi preces, supplicationes, & incruenta sacrificia pro toto populo tuo: & fac *me idoneum*, quem in hoc ministerio posuisti, ut in virtute Spiritus tui Sancti inculpate & innoxie in puro conscientiæ *meæ* testimonio invocem te in omni tempore, & loco, ut exaudiens *me*, propitius mihi sis in multitudine bonitatis tuæ (69).

III.

(67) *S. Anselm. orat.* 29., *& tom.* 2. *Oper. S. Ambr. in Append.* (68) *S. Anselm. orat.* 27. (69) *Ex vet. Liturg., quæ Chrysost. nomine circumfertur, inter Op. Chrysost. tom.* 12.

III.

Orat pro populo, & pro animabus Fidelium defunctorum.

QUi benedicis benedicentes te Domine, & qui sanctificas eos, qui in te confidunt, serva populum tuum, & benedic hereditatem tuam (70). Tuum, Domine, populum serva; parce hereditati tuæ... Memento crucis tuæ. Memento populi tui (71). Miserere plebi tuæ, Domine, super quam invocatum est nomen tuum sanctum, ut sciant omnes, qui habitant terram, quia tu es Deus protector populorum tuorum. Dimitte, Domine, peccata populi tui, secundum multitudinem misericordiæ tuæ. Sicut propitius fuisti patribus nostris, propitius esto & nobis, ut impleatur gloria tua in universa terra.... Inclina, Domine, aurem tuam, & audi; respice de cælo, & vide afflictionem populi tui. Exaudi, Domine; propitiare, Domine; intende, ne tardaveris, quia nomen sanctum tuum invocatur super nos... Peccavimus, Domine, & tu iratus es nobis, & non est qui effugiet manum tuam; sed supplicamus ut veniat super nos misericordia tua. Qui Ninivæ pepercisti, miserere nobis. Reminiscere miserationum tuarum, Domine, & quos hucusque to-

(70) *Loc. cit.* (71) *S. Epiphanius orat. in Christi Resurrect.*

toleras, ad pœnitentiam compunge (72). Da, Domine Jesu Christe, sacerdotibus concordiam, Regibus, Episcopis, & Principibus juste judicantibus tranquillitatem, & pacem... Præsta, Domine. Rex æterne, virginibus castitatem, Deo dicatis continentiam, conjugatis sanctimoniam, pœnitentibus indulgentiam (73). Auxiliare optimis, ut in bonitate semper consistant. Miserere bonis, & mediocribus, ut meliores fiant. Succurre prave agentibus, & delinquentibus, ut cito se corrigant. Propitiare etiam, Domine, Hæreticis, & Schismaticis, Judæis, & Paganis, ut revertantur a viis suis malis, & cognoscant te Deum vivum & verum, qui fecisti cælum & terram, mare, & omnia, quæ in eis sunt. Miserere omnibus fidelibus defunctis, dans eis vitam beatam propter pietatem tuam (74). Sit illis salus, sanitas, gaudium, & refrigerium hoc magnum pietatis Sacramentum. Deus meus, sit illis hodie magnum, & plenum convivium de te pane vivo, qui de cælo descendisti, & das vitam mundo de tua carne sancta, & benedicta, ... ut exinde refecti, & satiati, refrigerati, & consolati, exultent in laude, & gloria tua (75).

DIE

(72) *S. Anselmus orat.* 1. (73) *Lib. Medit. incerti Auct. inter Op. Aug. in Append. cap.* 40. (74) *S. Ansel. orat.* 1. (75) *Idem orat.* 29.

DIE VII. MENSIS.

I.

Deum invocat, cujus bonitate fuit præventus.

INvoco te, Deus meus, invoco te, quia prope es omnibus invocantibus te; sed invocantibus in veritate: tu enim veritas es. Doce me, quæso, per clementiam tuam, sancta veritas, doce me invocare te in veritate. ... Desidero invocare te, quod quæso fiat in veritate (76). Invoco te, Deus meus misericordia mea, qui fecisti me, & oblitum tui oblitus non es (77). Ut invenirem te, tu prius quæsisti me: ut redirem ad te, tu compulisti: ... ut confiterer, tu es operatus: ut me recognoscens plangerem, tu dedisti mihi (78). Quando errabam, *reduxisti* me: quando ignorabam, *docuisti* me: quando peccabam, *corripuisti* me: quando contristabar, consolatus *es* me: quando desperabam, *confortasti* me: quando cecidi, *erexisti* me ... Hæc & alia multa fecisti mihi, Deus meus, de quibus erit mihi dulce semper loqui, semper gra-

(76) *Idem orat.* 2. (77) *S. Aug. lib.* 13. *Conf. cap.* 1. (78) *S. Paulin. Aquilej. in lib. Exhort. ad Henric. Duc. Forojul.*

gratias agere, ut pro omnibus beneficiis *tuis* possim *te* amare, & semper laudare (79). Nunc adesto mihi Deus meus, quem quæro, quem diligo, quem corde & ore confiteor, & qua valeo virtute laudo, atque adoro (80).

I I.

Deum videre ardenter desiderat.

DEus Pater, & virtus mea, quando veniam, & apparebo ante faciem tuam: ut qui nunc tibi confiteor ad tempus, ex tunc confitear tibi in æternum?... Scio, Domine, scio, & confiteor me indignum, ut intrem sub tectum tuum: sed fac propter nomen tuum, & ne confundas in te sperantem servum tuum... Quemadmodum desiderat cervus ad fontem aquarum, ita desiderat anima mea ad te, Deus... O fons vitæ, vena aquarum viventium, quando veniam ad aquas dulcedinis tuæ de terra deserta, invia, & inaquosa, ut videam virtutem tuam, & gloriam tuam (81)? Hoc est quod sitio, venire, & apparere. Sitio in peregrinatione, sitio in cursu: satiabor in adventu: sed quando veniam (82)? Quando apparebo ante faciem tuam?

(79) *S. Anselm. in lib. Medit. medit.* 7. *cap.* 2. (80) *Idem medit.* 14. *cap.* 1. (81) *Lib. Soliloq. animæ ad Deum incerti Auct. inter Op. Aug. in Append.* (82) *Aug. enar. in Ps.* 41.

tuam? Quando ſatiabor de pulchritudine tua? Quando educes me de hoc carcere tenebroſo, ut confitear nomini tuo, itaut deinceps non compungar? Quando tranſibo in illam admirabilem & pulcherrimam domum tuam, ubi perſonat vox lætitiæ, & exultationis in tabernaculis juſtorum? O quam mira, quam pulchra, quam acceptabilia ſunt domus tuæ habitacula, Domine virtutum! Concupiſcit intrare in ea hæc peccatrix anima mea (83). Deus meus, Creator meus, adjutor meus, te ſitio, te eſurio, de deſidero, ad te ſuſpiro, te concupiſco (84). Auge deſiderium meum, & da quod peto: quoniam ſi cuncta quæ feciſti, mihi dederis, non ſufficit ſervo tuo, niſi te ipſum dederis. Da ergo te ipſum mihi, Deus meus, redde te mihi ... Tui amore teneor, tui deſiderio flagro, tui dulci memoria delector (85). Oſtende te mihi, conſolator meus, videam te, lumen oculorum meorum. Veni gaudium ſpiritus mei; videam te, lætitia cordis mei. ... Appare mihi delectatio mea magna, ſolatium meum dulce... Inveniam te, deſiderium cordis mei; teneam te, amor animæ meæ: Amplectar te, ſponſe cæleſtis... poſſideam te, beatitudo ſempiterna; poſſideam te in medio cordis mei, vita beata, dulcedo ſumma animæ meæ. ... Amplectar te bonum, ſine quo nihil bonum: fruar te optimo,

(83) *S. Anſelm. orat.* 19. (84) *Idem orat.* 20. (85) *Idem medit.* 14. *cap.* 2.

mo, fine quo nihil eſt optimum (86). Si nihil aliud deſidero quam te, inveniam jam te, quæſo, Pater. Si autem eſt in me ſuperflui alicujus appetitio, tu ipſe munda, & fac idoneum ad videndum te (87). Adhæreat tibi, Domine, anima mea, ita tibi adhæreat, ut a te recedere numquam permittas, ſed ad te, quæ pro te gemit, quam citius conſolandam perducas (88). Domine Deus meus, una ſpes mea, exaudi me, ne fatigatus nolim te quærere, ſed quæram faciem tuam ſemper ardenter. Tu da quærendi vires, qui invenire te feciſti, & magis magiſque inveniendi te ſpem dediſti (89). Exaudi, exaudi, exaudi me Deus meus, Domine meus, Rex meus, Pater meus, cauſſa mea, ſpes mea, res mea, honor meus, domus mea, patria mea, ſalus mea, lux mea, vita mea. Exaudi, exaudi, exaudi me more illo tuo paucis notiſſimo (90).

III.

Intemeratam Dei Matrem laudat, & obſecrat.

TE Matrem Dei laudamus; te Mariam Virginem profitemur.

Te

(86) *Lib. Soliloq. inter Op. Aug. in Append. cap.* 1. (87) *S. Aug. lib.* 1. *Soliloq. cap.* 1. (88) *S. Bernardus ſerm.* 3. *de Cœna Dom.* (89) *S. Aug. lib.* 15. *de Trinit. cap.* 23. (90) *Idem lib.* 1. *Soliloq. cap.* 1.

Te æterni Patris sponsam omnis terra veneratur.

Tibi omnes Angeli, & Archangeli, tibi Throni, & Principatus fideliter deserviunt.

....

Tibi omnis Angelica creatura incessabili voce proclamat.

Sancta, Sancta, Sancta Maria Dei Genitrix, Mater, & Virgo.

Pleni sunt cæli, & terra Majestatis gloriæ fructus ventris tui.

Te gloriosus Apostolorum chorus sui Creatoris Matrem collaudat.

Te beatorum Martyrum cœtus candidatus Christi Genitricem glorificat.

....

Te tota cælestis curia Reginam honorat.

Te per universum orbem Ecclesia invocando concelebrat.

Matrem Divinæ Majestatis;

Venerandam te veram Regis cælestis puerperam;

Sanctam quoque, dulcem, & piam.

Tu Angelorum Domina, tu Paradisi janua.

....

Tu mediatrix Dei, & hominum amatrix, mortalium cælestis illuminatrix.

.....

Tu ad liberandum exulem hominem, Filium Dei suscepisti in uterum.

Per

Per te, expugnato hoſte antiquo, ſunt aperta fidelibus regna cælorum.

Tu adſtas in cælis ad dexteram Filii tui.

Tu ipſum pro nobis roga, Virgo Maria, quem nos ad judicandum credimus eſſe venturum.

Te ergo poſcimus, nobis tuis famulis ſubveni, qui pretioſo Sanguine Filii tui redempti ſumus.

Æterna fac, pia Virgo, cum Sanctis tuis nos *in* gloria numerari.

Salvum fac populum tuum, Domina, ut ſimus participes hæreditatis Filii tui.

Et rege nos, & cuſtodi nos in æternum.

Per ſingulos dies, o pia, te ſalutamus.

Et laudare te cupimus uſque in æternum mente, & voce.

Dignare, dulcis Maria, nunc & ſemper nos ſine delicto conſervare.

Miſerere, pia, nobis, miſerere nobis.

Fiat miſericordia tua magna nobiſcum, quia in te, Virgo Maria, confidimus.

In te, dulcis Maria, ſperamus, nos defendas in æternum (91).

(91) *S. Bonaventura in Opuſculo, quod inſcribitur: Pſalterium B. V. M.*

DIE VIII. MENSIS.

I.

Nesciens quo se vertat, nam torrentes iniquitatis eum conturbant, in Christi vulnera se conjicit.

HEu, heu miser, quid dicam, vel quid faciam?... Ad quem recurram? Quo divertam?... Deum offendi,... Angelos irritavi, Sanctos inhonoravi.... Nescio miser quo me vertam, qui omnium me constitui inimicum... Ejulabo ergo miser, & oculis meis sine fine plorabo dum fuero in hac valle miseriæ, si forte piissimus Pater me dignetur aspicere. Scio etiam quid facere disposui: projiciam me in conspectu Dei mei, & dicam ei: vere ego sum ille pessimus inimicus tuus, & nequissimus servus, nefandissima creatura, qui detestabilia feci in tua præsentia. Non sum dignus esse creatura tua, etiam in quantacumque pœna constitutus. Expande ergo, quæso Domine, super miserum pallium clementiæ tuæ, & vincat nequitiam meam immensa bonitas tua. Recognosce in me imaginem tuam, quamvis nimium deturpatam, & deduc me ovem errantem ad te pium pastorem. Gratuletur piissimus pater de prodigo filio re-

deun-

deunte: Paſtor verus de ove inventa, & piiſſima mater de drachma reperta ... Et ut etiam te poſſim placare, ſcio quid faciam ... Dei mei intrabo vulnera, & in ejus dolores, & opprobria transformabor quantum potero (92). O bone Paſtor, ego ſum illa ovis, quæ periit, & erravit, pro qua in cruce poſuiſti animam tuam: ecce ego, agnoſce eam, & introduc eam in caulas vulnerum tuorum, & tua paſſione cuſtodi diligenter ... O bone, o pie, o dulcis Jeſu Chriſte, nihil aliud a te peto in vita iſta, niſi ut ſim ſemper tecum perfecte crucifixus in cruce. Certe dulciſſime Jeſu nolo vivere, niſi moriar tecum. Aut ergo da mihi mortem corporalem, aut in corde meo mihi imprime mortem tuam (93).

II.

Ut peccatorum veniam conſequatur, paſſionem Filii repræſentat æterno Patri.

PAter omnipotens, per omnipotentis Filii tui charitatem poſtulo: educ de carcere animam meam ad confitendum nomini tuo, libera me a vinculis peccatorum, ... meque, cui propria merita lethalem minantur ſententiam, pretioſiſſimæ ad dexteram tuam conſedentis prolis interpellatione reſtaura placatus ad

(92) *S. Laurent. Juſtin. de Incendio Divini amoris cap. 2.* (93) *Idem loc. cit. cap. 4.*

ad vitam... Aspice, pie Pater, piissimum Filium pro me tam impia passum.... Reduc, Deus meus, oculos majestatis tuæ super opus ineffabilis pietatis, intuere dulcem Natum toto corpore extensum, cerne manus innocuas pio manantes sanguine, & remitte placatus scelera, quæ patraverunt manus meæ.... Vide immaculata vestigia, quæ non steterunt in via peccatorum, sed semper ambulaverunt in lege tua, diris confixa clavis, & perfice gressus meos in semitis tuis.... Oro te, Rex sæculorum, per hunc Redemptorem meum, fac me currere viam mandatorum tuorum, ut ei valeam spiritu uniri, qui non horruit mea carne vestiri.... Aspice, mitissime Conditor, dilectæ sobolis humanitatem, & miserere super infirmi plasmatis debilitatem.... Specta, gloriose Genitor, gratissimæ prolis lacerata membra., & memorare benignus quæ mea est substantia. Conspicare Dei-hominis pœnam, & relaxa conditi hominis miseriam. Vide Redemptoris supplicium, & redempti dimitte delictum.... Tu placatio mea, & propitiatio mea, hîc intende pius quem genueris Filium, & quem redemeris servum: hîc aspice Factorem, & ne despicias facturam: amplectere serenus Pastorem, & recipe misericors allatam propriis humeris ovem... Si me pro mea, ut dignum est, despicis iniquitate, respice me saltem misertus pro dilectæ sobolis charitate: attende in Filio quo propitieris servo. Vide

carnis sacramentum, & carnis remitte reatum: recole quod bonus perpessus est Filius, & obliviscere quod malus operatus est servus. Quoties beatæ prolis tibi patent vulnera, delitescant, obsecro, scelera mea. ... Et quia caro te lacessivit ad iram, caro te inflectat, precor, ad misericordiam; ut sicut me caro seduxit ad culpam, caro deducat ad veniam. Multum quippe est, quod mea meretur impietas; longe autem majus est, quod Redemptoris mei reposcit jure pietas. ... Jam quæso, ejus pietati mea impietas, ejus modestiæ mea perversitas, & ejus mansuetudini mea donetur ferocitas (94).

I I I.

Archangeli Gabrielis verbis Mariam salutat, & divinam petit gratiam.

HUmiliter flecto genua ad te, sacratissima Virgo Maria, & dico: *Ave Maria, gratia plena*. Suscipe, clementissima Domina mea Sancta Maria, hanc devotissimam salutationem, & me in ea suscipe, ut aliquid habeam, quod tibi grate placeat, quod mihi fiduciam ad te præstet, quod majorem semper amorem accendat, ac in jugi devotione tui venerandi nominis conservet. Utinam ad satisfaciendum desiderio honorandi, & salu-

(94) *S. Anselmus in lib. Orationum orat.* 2.

tandi te ex totis præcordiis meis omnia membra mea modo verterentur in linguas, & linguæ in igneas voces, ut modum invenirem glorificandi te, Dei Genitrix, in æternum. Utinam adhuc pro omnibus peccatis meis, quibus iram merui, & graviſſime Filium tuum contriſtavi, te quoque, & omnem exercitum cæli ſæpiſſime inhonoravi, & offendi, hanc ſuaviſſimam Gabrielis ſalutationem reddere valeam tanquam ſanctam & puram orationis hoſtiam, omnium commiſſorum meorum expiatricem. Utinam quoque, cum nimis fragilis & labilis ſit vita mea, pro univerſis exceſſibus, & negligentiis meis, pro omnibus etiam cogitationibus vanis, immundis, & perverſis, omnes beati ſpiritus, & animæ juſtorum, puriſſima devotione, & ardentiſſima deprecatione dicant tibi, o beatiſſima Virgo Maria, ac centupliciter in honore tuo hanc ſalutationem replicent, qua Pater, & Filius, & Spiritus Sanctus te primum per Angelum ſuum ſtatuit ſalutare, quatenus ſic aliquo modo reperiam incenſum dignum in odorem ſuavitatis, qui nihil ſuavitatis, & dignæ recompenſationis in me reperio. Sed & nunc in præſentia tua proſtratus, & ſincera devotione incitatus, atque totus in veneratione almiflui tui nominis accenſus, repræſento tibi lætitiam ſalutationis iſtius, quando Gabriel Archangelus a Deo miſſus, ... dixit: *Ave gratia plena: Dominus tecum: benedicta tu in mulieribus* (*Luc. cap.* 1.).

Et

Et nunc post hæc quid petam a te, o Domina mea carissima? Quid melius, quidve utilius, & quid tam necessarium mihi indigno peccatori, nisi ut inveniam gratiam coram te, & dilectissimo Filio tuo? Peto ergo gratiam Dei, te interveniente, & impendente, quæ, teste Angelo, apud Deum plenitudinem gratiæ invenisti. Nulla carior petitio est, nec ulla re plus indigeo, quam gratia, & misericordia Dei. Sufficit mihi gratia Dei, cæteris non obtentis. Hanc igitur mihi impetra gratiam, clemens Virgo Maria, quæ tam nobilis & pretiosa est, ut merito aliud nihil desiderare debeam, aut petere, quam gratiam pro gratia (95).

DIE IX. MENSIS.

I.

Ad Deum clamat, dicens: Propitius esto mihi peccatori. (*Luc.* 18.)

PEccavi: *quid faciam, tibi, o custos hominum?* (*Job.* 7.). Si possibile fuisset me non peccasse, hoc maxime vellem; ... sed peccavi, factum est, impossibile est jam non esse factum

(95) *Thom. a Kempis in Soliloquiis animæ cap.* 23.

factum peccatum. *Quid ergo faciam tibi, o custos hominum?* ... Quam satisfactionem, quam compensationem reddam tibi pro peccato meo? Jube quidquid vis, statue quod libet: nihil mihi erit grave, nihil difficile, ut peccatum meum deleas, & in gratiam, & amicitiam tuam redeam. Scio Domine, & vere scio, quia propter peccatum meum expoliatus sum gratia tua, factus sum tibi inimicus, & odiosus, spoliatus sum etiam regno æterno gloriæ tuæ, & inferni cruciatibus mancipatus (96). *Sed tu* Deus virtutum, Deus æterne, Deus misericordiæ & miserationum, ne derelinquas me, ne despicias me, ne auferas a me misericordiam tuam. ... Ut ad terribile tribunal tuum adstans, ut intemeratos pedes tuos tangens, sic rogo, & oro, & obsecro cum contrito, & humiliato corde: *propitius esto mihi peccatori*. ... Respice de sancto habitaculo tuo in miseriam meam. Respice de sancta sublimitate tua in orationem humilis servi tui, & ne despicias obsecrationem meam ... Ut homo peccavi, ut Deus ignosce (97). Adjuva creaturam tuam, etsi magnitudine peccatorum obrutam; a te tamen videns creatam, adjuva ne desperet (98). Succurre mihi, Deus meus, antequam moriar, ... antequam me infer-

(96) *S. Thomas a Villan. conc. 1. in Dom. 3. Quadrag.* (97) *Incertus Auctor inter Op. Chrys. Tom. 12.* (98) *S. Anselm. in lib. Medit. medit. 6.*

fernus rapiat, antequam me flamma comburat, antequam me tenebræ involvant. Subveni mihi, Deus meus, priusquam ad tormenta perveniam, priusquam me devoret ignis gehennæ, priusquam sine termino crucier in inferno. ... Parce mihi, Domine, antequam vadam ad terram tenebrosam. Subveni mihi, Deus meus, priusquam vadam ad terram miseriæ, & tenebrarum. ... Deus meus, non me obliviscaris in finem. Non me deseras in perpetuum, non me deseras in potestate dæmonum. *Peccator* sum, indignus sum, tamen ad te Deum meum confugio. Tu clemens, tu pius, tu multæ miserationis. Nullum spernis, nullum detestaris, nullum recusas a misericordia: Domine, ostende in me misericordiam tuam. Obsecro, Domine, ut non deneges mihi quod misericorditer multis dedisti ... Peccavi: Deus meus *propitius esto mihi peccatori* (99).

I I.

Æterno Patri supplicat, ad quem venire non potest, nisi ab eo trahatur.

Reminiscere miserationum tuarum, Domine, & misericordiarum tuarum, quæ a sæculo sunt; & conanti creaturæ tuæ ad te, por-

(99) *Lib. de modo bene vivendi inter Op. S. Bernardi serm.* 27.

porrige dexteram. Adjuva infirmitatem conantis ad te: trahe ipsum, qui scis ipsum non posse ad te venire, nisi tu Pater traxeris eum tuo amore, & desiderio. Fac me servum tibi acceptabilem & placitum, qui scis me non posse aliter tibi placere. Da, obsecro, dona illa sancta, quibus soli tibi placeam; ... Fac, quæso, ut tu solus sis amor meus, & desiderium meum, tu solus sis amor meus, & timor meus. Vindica me totum tibi, qui me totum quod sum, & totum quod in me, imo totum quod sapio, totum quod moveor, debere tibi soli scio. Totum me converte in laudem & gloriam tuam, qui totum me debeo laudi tuæ. Ne tradas, obsecro te, Domine, hostibus tuis creaturam tuam: retine eam tibi, cujus est solius plenissime, & singillatim: consumma in me quod cœpisti, & confirma quod operatus es... Recupera me, Domine Deus meus, & erue de manibus inimicorum meorum, quia & ipsi tui sunt.... Ne ergo prævaleant adversum me hostes gloriæ tuæ; sed magis confundantur multitudine misericordiæ tuæ, videntes me conversum in laudem, & gloriam tuam totum quærere pacem, & gloriam tuam contra insidiantes. Magnifica ergo, Deus meus, animam meam ad annuntiandum laudem tuam, & gloriæ tuæ præconia; ut totus de cætero secundum magnitudinem gloriæ tuæ vivam, totaque vita mea te glorificet.... Illumina me fide saluber-

rima tua, lætifica me, & confirma spe jucundissima & certissima tua. Vivifica me dilectione fortissima & justissima tua. ... Quoties ante oculos tuos aliquid, quod eos offendat, affero, torque me, afflige me ... ne recedam a facie misericordiæ tuæ vacuus & confusus, sed obtineam quidquid te jubente, te largiente, & inspirante petam, & quidquid te petentibus promisisti. Sentiam, misericors, & miserator Domine, quod non in vanum ad misericordiam tuam confugitur, & præsto es te quærentibus ad inveniendum te (100). Ad te perveniat oratio mea, ex desiderio æternorum tuorum beneficiorum excussa & jaculata: ad aures tuas emitto eam, adjuva eam ut perveniat, ne deficiat in itinere medio, & quasi collapsa corruat (101).

III.

Christi Matrem deprecatur.

SAnctissima Deipara, adjutrix fidelium, omnem ab sterili mente mea depelle infœcunditatem, ac animam redde virtutibus feracem. Virgo Deipara, impollutum tabernaculum, nunc me mundissimis miserationum tuarum stillis emunda peccatis pollutum ..., Erige in profundo malorum jacentem: impu-

(100) *S. Anselmus in lib. Medit., medit.* 8.
(101) *S. Aug. enar. in Ps.* 53.

gna nunc hostes me impugnantes: ne casta, despexeris turpi voluptate saucium animum; sed miserere, ac salva (102). Intemerata Domina Deipara, spes ad te recurrentium, ac tempestate jactatorum portus, mihi quoque misericordem illum, & Creatorem, ac Filium tuum, illi supplex, redde propitium (103). Ad te venio, ad te, sola Virgo, Mater Dei, procedo, ... humilior coram te, sola inventa Mater Domini mei, rogo te, sola inventa ancilla Filii tui, ut obtineas deleri facta peccati mei; ut jubeas mundari me ab iniquitate operis mei; ut facias me diligere gloriam virtutis tuæ; ut reveles mihi multitudinem dulcedinis Filii tui; ut des mihi loqui, & defendere fidei sinceritatem Filii tui: concedas etiam mihi adhærere Deo, & tibi; servire Filio tuo, & tibi: ... illi sicut Factori meo; tibi sicut Genitrici Factoris mei; ... illi sicut Deo; tibi sicut Matri Dei; illi sicut Redemptori meo; tibi sicut operi redemptionis meæ. ... Oro te, oro te, Sancta Virgo, ut de illo spiritu habeam Jesum, de quo tu genuisti Jesum. Per illum Spiritum accipiat anima mea Jesum; per quem concepit caro tua eumdem Jesum. Ab illo Spiritu sit mihi nosse Jesum, a quo tibi affuit nosse, habere, & parturire Jesum ... In illo Spiritu diligam Jesum, in quo tu.

(102) *S. Andreas Archiep. Creten. in Triodiis in Mariæ Conceptionem.* (103) *Idem in magno Canone.*

tu hunc adoras ut Dominum, intueris ut Filium (104).

DIE X. MENSIS.

I.

Animæ miserias a peccato dimanatas amare deplorat, & ab æterno Verbo illuminari desiderat.

O Domine Verbum, o Deus Verbum, per quod facta sunt omnia, sine quo factum est nihil, væ mihi misero toties obcæcato, quia tu lux, & ego sine te; toties vulnerato, quia tu salus, & ego sine te; toties infatuato, quia tu es veritas, & ego sine te; toties oberrato, quia tu via, & ego sine te; toties mortuo, quia tu vita, & ego sine te; toties annihilato, quia tu Verbum per quod facta sunt omnia, & ego sine te, sine quo factum est nihil. ... Miser factus sum, & ad nihilum redactus sum, & nescivi: quia tu es veritas, & ego non eram tecum. Vulneraverunt me iniquitates meæ, & non dolui: quia tu es vita, & ego non eram tecum. Ad nihilum deduxerunt me: quia tu es

(104) *S. Ildephons. in Synonimorum torrente contra Jovinianum cap.* 12.

es verbum, & ego non eram tecum, per quem facta sunt omnia.... O Domine Verbum, o Deus Verbum, qui es lux,... via, veritas, & vita,... dic verbum, dic Domine, *fiat lux*, ut videam lucem, & vitem tenebras; videam viam, & vitem invium; videam veritatem, & vitem vanitatem; videam vitam, & vitem mortem.... Illuminare, Lux, huic cæco tuo, qui in tenebris, & in umbra mortis sedet, & dirige pedes ejus in viam pacis, per quam ingrediar in lucem tabernaculi admirabilis usque ad domum Dei in voce exultationis, & confessionis (105).

II.

Ad pedes Jesu suppliciter procumbit, & ejus misericordiam implorat.

O misericordissime Domine Jesu Christe, ego iniquissimus peccator dignus sum, & dignum me sentio odio, non amore tuo: pœna, non gloria. Quia licet cognoverim ex tua immensa pietate tuam exuberantem dilectionem, & amorem dulcissimum, tamen his oblivioni quodammodo traditis, gratias tibi non rependi, nec me ipsum disposui, ut tuam dilectionem in me ampliori gratia augeres; sed teipsum ad iracundiam, & vindictam provo-

(105) *Ex cap. 4. & 5. Soliloq. animæ ad Deum inter Op. Aug. in Append.*

vocavi ob miserabilem vitam meam, quam diversis vitiis, & peccatis contaminavi. Succurre mihi, Domine Jesu Christe, per tuum sanctum amorem (106). Placare, obsecro, & miserere mei, & non avertas faciem tuam a me, qui pro me redimendo non avertisti faciem tuam ab increpantibus, & conspuentibus in te. (*Is.* 50.) ... Noli, quæso, piissime Domine, scribere adversum me amaritudines meas, ut intres in judicium cum servo tuo: sed secundum multitudinem miserationum tuarum dele iniquitatem meam (107). Peccata mea magna sunt & multa, & ideo non solum magnam misericordiam expeto, sed etiam multitudinem miserationum tuarum requiro... Immensas, & innumerabiles mundo exhibuisti misericordias, quando genus humanum de servitute diabolicæ tyrannidis eripuisti, & a peccatis suis in sanguine tuo electos tuos lavisti. Lavet sanguis iste peccatorum meorum maculas, qui totius mundi potuit delere offensas (108). Tu es, qui tollis peccatum mundi, qui de cælo descendisti in terram, ut errantem & perditam ovem perquireres: Pastor bonus, qui animam suam ponit pro ovibus, & venisti in mundum ut peccatores salvos

(106) *Raymundus Jordanus sub Idiotæ nomine in Contemplat. de amore divino cap.* 3. (107) *Lib. Medit. inter Op. Aug. in Append. cap.* 39. (108) *S. Greg. Pap. in Exposit. in sept. Psal. pœnit.*

vos faceres, quorum primus ego sum. Miserere, miserere operis manuum tuarum; ne detesteris me indignum, sed miserere operis tui (109). Miserere ne desperem, sed sperando respirem. Et si ego commisi unde me damnare potes, tu non amisisti unde salvare soles. ... Ecce sub tuæ misericordiæ umbra protectus ad thronum gloriæ veniam postulans curro, clamans & pulsans, donec miserearis mihi (110). Parce, parce, Domine clementissime Salvator Christe, Fili unigenite, mihi servo tuo inutili, ne coram tremendo tribunali cum tremore, & ignominia magna deprehendar, ludibrioque sim cunctis spectantibus, tam Angelis, quam hominibus (111). Recordare, bone Domine, quod & peccans, & ad mortem usque vulneratus, ad alium non confugerim medicum, neque manus meas expanderim ad Deum alienum (*Ps.* 43.), nisi ad tuam solius bonitatem. ... Munda me, Domine, ... ab omni peccato. Ne repellas orationem meam, benignissime Domine. Indignum os clamat ad te, & cor non mundum, animaque peccatis contaminata. Exaudi me, Domine, propter bonitatem tuam (112).

III.

(109) *Incertus Auct. inter Op. Chrys. Tom.* 12. (110) *Lib. Medit. cap. cit.* (111) *S. Ephrem Syrus serm.* 1. *de compunctione.* (112) *Idem in serm.* Non esse ridendum, sed lugendum.

III.

Sperat se gratiam, & misericordiam consecuturum precibus Sanctissimæ Virginis Mariæ, quæ est Mater gratiæ, & misericordiæ.

O Mater summæ pietatis, maximæ miserationis, & charitatis! O Genitrix singularis ex te nati Filii Dei; sed & totius Christianitatis Mater generalis! O Virgo virginum, Regina mundi, & Domina Angelorum, trahe me post te, ne jacens maneam sub onere peccatorum. Effunde gratiam, rorem salvificum de cælis ministra, ut veraciter merear sentire, quod tu es Mater gratiæ, & fons patens misericordiæ (113). Scio, electa Mater, quia dignus non sum levare impuros oculos meos, quos sæpius inquinavi concupiscentia carnis, concupiscentia oculorum, & superbia vitæ, in serenissimam faciem tuam divino lumine radiantem: ... ideoque confundor ab impuritate mea, tristem pensans indignitatem meam. Sed rursus propter multitudinem misericordiæ tuæ, spem gero bonam & firmam impetrandi citius gratiam, & plenam reconciliationem, te mihi benigne apparente, & pro me interpellante. Quid aliud possum de misericordissima Matre, & de dulcis-

(113) *Thomas a Kempis in Soliloquiis animæ cap.* 24.

ciſſima Virgine, niſi miſericorditer, & dulciter ſentire in meum, & omnium peccatorum ſolatium? Propter hanc clementiam & manſuetudinem ſub tuam protectionem confugio, ubi infirmi accipiunt virtutem, & captivi liberationem. Eſto ergo miſericors mihi, & bona Mater cordi meo, ut felici experientia nunc ſentiam te omnium eſſe conſolatricem, omniumque tibi ſervientium, & in te ſperantium, fideliſſimum ſublevamen (114).

DIE XI. MENSIS.

I.

Deo grates rependit de dilectionis præcepto hominibus dato.

DOmine, quid tibi ſum ipſe, ut amari te jubeas a me, & niſi faciam iraſcaris mihi, & mineris ingentes miſerias (115)? Quæ eſt ſubſtantia mea, ut ſic a me cupias amari, quod æternos cruciatus, & ignes atroces mihi, ſi te non dilexero, miniteris? Tantus ne ego ſum coram te, Domine, ut tanti facias a me amari? *Domine quid eſt homo, quia innotuiſti ei? Aut filius hominis, quia ſic re-*

(114) *Idem in Opuſculo Orationum piar. orat.* 2. (115) *Aug. lib.* 1. *Confeſſ. cap.* 5.

putas eum (*Ps.* 143.)? Ecce coram te millia millium Angelorum in amore tuo flagrantium, & tibi curæ est de vili vermiculo super terram repente, ut te diligat? Gratias tibi ago, Domine, quia sic reputas me. Sed non pro te, sed pro me amari vis a me: quia enim diligis me, ideo diligi vis a me. Nosti enim, quia in amore tuo mihi salus omnis & vita est. Ob hoc igitur exquiris amorem, ut præstes vitam.... Mira res, das amorem, & pro amore Paradisum donas: das quia dedisti: das, ut des gratiam pro gratia, donum pro dono. Cum enim merita nostra præmias, quid aliud quam dona tua præmias? Nam meritum nostrum donum quoque tuum est. Quis non admiretur super tanta dignatione tua?... Non solum gratis das *amorem*, sed etiam paradiso præmias eum (116).

II.

Divinum petit amorem.

Ecce, Domine, coram te est cor meum, conatur accedere ad te, sed per se non potest; fac tu quod ipsum non potest. Admitte me intra cubiculum amoris tui, peto, quæro, pulso. Qui me facis petere, fac & accipere. Das quærere; da invenire. Doces pul-

(116) *S. Thomas a Villan. Conc.* 1. *in Dom.* 17. *post Pentec.*

pulsare; aperi pulsanti. Cui das, si negas petenti? Quis invenit, si quærens frustratur? Cui aperis, si pulsanti claudis? Quid das non oranti, si amorem tuum negas oranti? A te habeo desiderare: a te habeam impetrare (117). O amor, qui semper ardes, & nunquam extingueris, caritas Deus meus, accende me (118). Totum cor meum flamma tui amoris accendat: nihil in me relinquatur mihi, nec quo respiciam ad meipsum; sed totus in te æstuem, totus in te ardeam, totus diligam te, tamquam inflammatus abs te (119). Recedat ab anima mea omnis injustitia, ut te diligam Dominum Deum meum ex toto corde meo, & ex tota anima mea, & ex omnibus viribus meis (120). Deus meus, misericordia mea, gloria mea, corona mea, coarctor undique, ac stimulor causis multis, & rationibus plurimis ad amandum te, nec sufficit cor meum ad tantum debitum amoris persolvendum. Qui ergo ex omni parte me obligas, & constringis beneficio tuo, obligatum absolve nimio amore tuo: dedisti unde tibi teneor, da etiam unde tibi reddam: nam si ego non sum dignus amare te, tu tamen, Do-

(117) *S. Anselmus medit.* 11., *& Auctor libri de contritione cordis inter Op. Aug. in Append. cap.* 2. (118) *S. Aug. lib.* 10. *Confess. cap.* 29. (119) *Idem enar. in Ps.* 137. (120) *S. Bernardus lib. de natura, & dignitate amoris divini cap.* 6.

Domine, dignissimus es amari a me. Novum ergo superadde muneribus tuis munus amoris, ut de munere tuo tibi persolvam debitum meum (121). Da mihi ut amem te semper quantum volo, & quantum debeo; ut tu solus sis tota intentio mea, & omnis meditatio mea. Te mediter per dies sine cessatione, te sentiam per soporem in nocte, te alloquatur spiritus meus, tecum fabuletur mens mea. Lumine sanctæ visionis tuæ illustretur cor meum, ut te rectore, te duce ambulem de virtute in virtutem, tandemque videam te Deum deorum in Sion (122).

III.

Rogat, ut moriatur anima sua morte justorum.

Ad te clamabo Dominum meum, & ad Deum meum deprecabor. Dirige residuum vitæ meæ secundum voluntatem tuam, confirma me in timore tuo, corrobora me in dilectione tua, & in multitudine bonitatis tuæ bonum mihi finem, & dignum bonitate tua concede (123). Reple me tuis sanctis virtutibus, & fac me bonis pollere moribus: fac me

(121) *S. Thomas a Villan. conc. in Festo S. Mariæ Magd.* (122) *S. Anselmus in lib. Orat. orat.* 17. (123) *Oratio incerti Auct. inter Op. Chrys. Tom.* 12.

me in sanctis operibus tuis propter nomen sanctum tuum perseverare usque in finem secundum voluntatem tuam (124). Hoc super omnia immensam bonitatem tuam deprecor, ut qualitercumque mihi eveniat dum vivo, saltem de me bonus sit finis, omnibusque iniquitatibus meis per veram pœnitentiam dimissis, ad visionis tuæ gloriam pervenire valeam, propter quam me creasti (125). Miserere mei, Domine, miserere mei. Non permittas hanc animam peccatricem, pro qua & nasci de Virgine, & mori in cruce dignatus es; non jubeas, quæso, separari eam ab hoc mortali corpore, priusquam me facias plene, & perfecte pœnitere, & plangere omnia peccata mea: ... ita ut in die exitus mei, emundatis delictis omnibus, & bene correctis moribus, securus & gaudens videam dulcissimam, & pulcherrimam faciem tuam cum lætitia & exultatione propter tuam nimiam misericordiam, & bonitatem (126). Præsta mihi, Domine, ut in fine recipiat anima mea somnum cum requie, requiem cum saturitate, saturitatem cum æternitate, per Jesum Christum Dominum nostrum. Amen (127).

DIE XII.

(124) *Lib. Medit. in Append. Oper. Aug. cap.* 14. (125) *S. Anselmus Orat.* 25. (126) *Idem in lib. Medit. medit.* 18. (127) *Idem Orat.* 21.

DIE XII. MENSIS.

I.

Spiritum Sanctum invocat.

Omnipotens paraclete Spiritus, mœrentium consolator clementissime, jam cordis mei penetralibus potenti illabere virtute... pota me torrente voluptatis tuæ, ut nihil jam mundanorum degustare libeat venenatæ dulcedinis. Judica me, Domine, & discerne causam meam de gente non sancta; doce me facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu. ... Veni jam, veni, benignissime dolentis animæ consolator in opportunitatibus, & tribulationibus adjutor. Veni mundator scelerum, curator vulnerum. Veni fortitudo fragilium, revelator labentium.... Veni omnium viventium singulare decus, morientium unica salus. Veni sanctissime Spiritus, veni, & miserere mei (128). Veni, propera, festina, o Pater pauperum, o lumen mentium, o largitor munerum, lava quod est sordidum, riga quod est aridum, fove quod est frigidum, & sana quod est saucium.... Excutiat, *oro* te, Domine, de *corde meo* omnem torporem præsen-

(128) *Idem orat.* 14.

fentia tua. Rumpantur peccatorum vincula, & fluant irrigua lacrymarum fluenta (129).

II.

A Christo anima sanitatem expostulat.

Miserere, dulcissime Domine Jesu, miserere creaturæ tuæ, miserere peccatricis animæ meæ. Intende, dulcissime Domine Jesu, intende miseriæ ejus, & libera eam; propter inimicos ejus eripe eam. Illumina oculos ejus, ne unquam obdormiat in morte, ne quando dicat inimicus ejus: prævalui adversus eam ... Dulcissime, & misericordissime Domine Jesu, sana eam multis malis obrutam, multis iniquitatibus superatam, multis facinoribus maculatam. Adjutor pauperum, defensor pupillorum, sana & adjuva eam a te creatam, a te redemptam, per te mundatam (130). Tu es Deus omnipotens infinitæ pietatis, qui justificas impios, & vivificas mortuos propter peccatum, qui mutas peccatores, & non sunt. Tolle ergo de me quidquid tibi displicet in me. Imperfecta enim mea plurima vident oculi tui. Mitte, quæso, manum pietatis tuæ in me: & tolle de me quidquid offendit oculos pietatis tuæ in me. Coram

(129) *S. Laurent. Justin. in ligno vitæ, de virtute Spei cap. 1.* (130) *S. Anselmus in lib. Orat. orat. 15.*

Coram te, Domine, est sanitas & infirmitas mea. Illam, precor, serva, istam sana. *Sana me, Domine, & sanabor: salvum me fac, & salvus ero* (*Jerem.* 17.); tu qui infirma sanas, & sanata conservas, tu qui solo nutu tuo restauras diruta & collapsa (131). Ægrotus sum, ad medicum clamo; cæcus sum, ad lucem propero; mortuus sum, ad vitam suspiro. Tu es medicus, tu lux, tu vita, Jesu Nazarene. Miserere mei, Fili David, miserere mei (132). Infirmus sum pro peccato: sana me, quia medicus es. Ego sum ægrotus, tu es medicus. Ego habeo infirmitatem, tu habes sanitatem. Ego sum infirmus per peccatum, tu sana per misericordiam (133). Parce animæ meæ, parce malis meis, parce criminibus meis. Visita me infirmum, cura me ægrum, sana me languentem, & suscita me mortuum (134). Sana & aperi aures meas, quibus voces tuas audiam. Sana & aperi oculos meos, quibus nutus tuos videam. Expelle a me insaniam, ut recognoscam te. Da mihi qua adtendam, ut adspiciam te, & omnia me spero quæ jusseris esse facturum (135). Audi, Deus meus, audi, lumen oculorum meorum, audi quæ peto, & da ut petam

D quod

(131) *Idem orat. 16.* (132) *Lib. Soliloq. inter Op. Aug. in Append.* (133) *S. Hieron. Comment. in Ps. 6.* (134) *Lib. Medit. incerti Auct. inter Op. Aug. cap.* 40. (135) *S. Aug. lib.* 1. *Soliloq. cap.* 1.

quod audias. Pie & exorabilis Domine, ne efficiaris mihi inexorabilis propter peccata mea; sed propter bonitatem tuam suscipe preces servi tui, & da mihi effectum petitionis meæ, & desiderii mei, precibus & meritis gloriosæ Virginis Mariæ Dominæ meæ, & omnium Sanctorum. Amen (136).

III.

Animi afflictionibus, & angustiis pressus, ad tutelam confugit divinæ Matris.

SUscipe, misericordissima Mater Dei Maria, servum tuum ad te de quacumque tribulatione fugientem. Suscipe me, Virgo piissima, sicut unicum non habentem consolatorem. Vide, Domina mea, afflictionem meam, & sinum clementiæ tuæ aperi mihi. Ecce pulso, clamo, peto, & adoro. Non recedo, non te dimitto; sed tibi adhærebo, donec miserearis mei ... Dic verbum tantum, & consolabitur anima mea. Non peto rem difficilem, nec aliquid impossibile; sed hoc tantum precor, Domina mea, loquere mihi verbum solatii intimi, quod auditui meo det gaudium, & lætitiam. In necessitate mea ad te venio: eja, suscipe me vultu benigno. In hoc cognoscet servus tuus, quia invenit gratiam coram oculis tuis, si ei aliquid amabile pro-

(136) *S. Anselmus orat. 16.*

protuleris, si consolationem, quam a te expectat, non diu tardaveris. Veni, carissima Maria, cum melliflua unctione tua ad visitandum cor meum in tribulatione sua. Veni, piissima Domina, cum nova Christi gratia, & jacentem servum tuum erige dextera tua sancta. Veni, electa Mater Dei, & solitam tuæ miserationis largitatem mihi revela, quia, ut cernis, ad nihilum redactus sum; sed tui oblitus non sum, nec obliviscar in æternum. Veni ergo, veni spes mea, & gaudium meum, dilecta, & dulcis Virgo Maria; quia te veniente, & mecum sermocinante, omnia pariter bona venient, mala autem longius foris stabunt.... Dic mihi: *Ecce Mater tua*: *Ecce ego sum*. Ad hanc benignissimam vocem tuam reconvalescat anima mea; læteturque coram te, sicut lætari solet filius inventa matre sua. Intret, intret vox ista amicabilis in medio cordis mei, & ex suavi alloquentia oris tui simul influat spiritalis quædam consolatio Spiritus Sancti. Sumat cor meum fiduciam novam, timor abscedat, ambiguitas non me moveat amplius, nec desperatio per varias tentationes frangat; sed consoletur me verbum istud, quod a te petii audire, & cordi meo attentius commendare: *Ecce Mater tua* (137).

(137) *Thom. a Kemp. in Opusc. Orationum piar. orat.* 3.

DIE XIII. MENSIS.

I.

Cum timore, tremore, & fide augustissimum Sacrificium ut valeat peragere, Dei opem exposcit.

SUmme Sacerdos, & vere Pontifex, qui te obtulisti Deo Patri hostiam puram & immaculatam in ara crucis pro nobis miseris peccatoribus, & qui dedisti nobis carnem tuam ad manducandum, & sanguinem tuum ad bibendum, ... rogo per sanguinem tuum pretiosum, magnum salutis nostræ pretium: rogo per hanc miram & inenarrabilem charitatem, qua nos miseros & indignos sic amare dignatus es, ut lavares nos a peccatis nostris in sanguine tuo: doce me servum tuum indignum, quem etiam inter cætera dona tua ad officium Sacerdotale vocare dignatus es nullis meis meritis, sed sola dignatione misericordiæ tuæ: doce me, quæso per Spiritum Sanctum tuum, tantum tractare mysterium ea reverentia & honore, ea devotione & timore, quibus oportet & decet. Fac me per gratiam tuam semper illud de tanto mysterio credere & intelligere, sentire & firmiter tenere, dicere & cogitare, quod tibi placet,

cet, & quod expedit animæ meæ (138). Supplex te, pie miserator hominum, obsecro, ut quæ ad delendum peccata dedisti, non mihi sint ad peccatorum augmentum, sed ad indulgentiam & tuitionem. Fac me, Domine, ita ea ore & corde percipere, atque fide, & affectu sentire, ut per eorum virtutem sic merear complantari similitudini mortis, & resurrectionis tuæ, per veteris hominis mortificationem, & novitatem justæ vitæ, ut dignus sim corpori tuo, quod est Ecclesia, incorporari; & sim membrum tuum, & tu caput meum, & maneam in te, & tu in me: quatenus in resurrectione reformes corpus humilitatis meæ, configuratum corpori claritatis tuæ, ... & in te in æternum gaudeam de gloria tua (139).

I I.

Deum Patrem orat juxta traditam a Christo formam Matth. 6.

Pater noster, ... Creator noster, ... & consolator noster, *qui es in cælis*, in Angelis, in Sanctis, illuminans eos ad tui cognitionem: *Sanctificetur nomen tuum*, clarificetur in nobis notitia tua, ut cognoscamus quæ sit latitudo beneficiorum tuorum, longi-

(138) *S. Anselmus orat.* 29., *& in Append. Oper. S. Ambros.* (139) *S. Anselm. orat.* 24.

gitudo promissorum, sublimitas majestatis, & profundum judiciorum. *Adveniat regnum tuum*, ut regnes in nobis per gratiam tuam, & facias nos venire ad regnum tuum, ubi est tui visio manifesta, tui dilectio perfecta, tui societas beata, tui fruitio sempiterna. *Fiat voluntas tua, sicut in cælo, & in terra*, ut amemus te toto corde, te semper cogitando, ex tota anima te semper desiderando, ex tota mente omnes intentiones nostras ad te dirigendo, & honorem tuum in omnibus quærendo.... *Panem nostrum quotidianum*, scilicet dilectum Filium tuum Dominum nostrum Jesum Christum *da nobis hodie*, in memoriam, & intelligentiam, & reverentiam amoris, quem ad nos habuit, & eorum, quæ pro nobis dixit, & fecit, & sustulit. *Et dimitte nobis debita nostra*, per tuam misericordiam ineffabilem, & passionis dilecti Filii tui Domini nostri Jesu Christi virtutem, & per beatissimæ Virginis Mariæ, & omnium electorum tuorum merita, & intercessionem. *Sicut & nos dimittimus debitoribus nostris*. Et quod non plene dimittimus, tu Domine fac nos plene dimittere, ut inimicos nostros propter te veraciter diligamus, & pro eis apud te devote intercedamus, nulli malum pro malo reddamus, & omnibus in te prodesse studeamus. *Et ne nos inducas in tentationem* occultam, vel manifestam, subitam, vel importunam. *Sed libera nos a malo* præterito, præsenti,

senti, & futuro. *Amen*. Spontanee, & gratis (140).

I I I.

Rogat pro Ecclesia.

DOmine omnipotens, Rex noster, qui omnia per Christum condidisti, & universa per ipsum providentia tua curas, respice & nunc Ecclesiam tuam sanctam, & adauge eam; multiplica eos qui in ea præsunt, & da virtutem, ut sermone & opere laborent ipsi ad ædificationem populi tui (141). Cultum idolorum ab omni orbe procul remove: Satanam & omnem virtutem ejus pessimam contere, & dejice sub pedibus nostris velociter: hæreses, & auctores earum compesce, ut rescindatur, & abrumpatur omnis hæretica pravitas, Ecclesiæ tuæ sanctæ inimica. Domine, sicut olim, ita & nunc eas deprime; aufer illas hæreticis: tenebras cordis sui, miseriamque ipsis suam perspicue demonstra: compesce invidiam eorum, consilia, machinationes, dolos, & detractiones, dextrasque, quibus adversum nos abutuntur, imbelles omnino esse jubeto (142). Vide quoniam

 fa-

(140) *S. Francisc. Assis. in exposit. Orat. Dom. Tom.* 1. *Opusculorum*. (141) *S. Hippolyt. Episc. de Charismat.* (142) *Liturgia Coptica, quæ Basilii M. nomine circumfertur*.

facti sumus opprobrium vicinis nostris, subsannatio & irritatio iis, qui sunt in circuitu nostro (*Ps.* 78.), quoniam ingressæ sunt doctrinæ malæ in hæreditatem tuam... Domine Deus noster da pacem nobis, quam perdidimus, præceptorum tuorum neglecta cura.... Increpa ventis & mari, & da tranquillitatem Ecclesiæ tuæ, & eam a fluctibus libera (143). *Ne tradas, Domine, bestiis animas confitentes tibi* (*Ps.* 73.)... Si offensus es, si iratus es nobis, tu Domine interfice, tu jugula, tu castiga nos manu tua. Flagella libenter suscipiemus. Scimus enim, quia *cum iratus fueris, misericordiæ recordaberis* (*Habac.* 3.). Famem ergo, pestilentiam, ægritudines varias, dolores libenter de manu tua suscipiemus. Ecce in flagella parati sumus. Tantum, Domine, bestiis ne tradas nos. Exurge ergo Domine, libera nos propter nomen tuum. Propter te, propter te fiat, non propter nos. Memento dolorum tuorum, & passionis acerrimæ: memento Sanguinis, quem effudisti pro nobis: memento laborum & dolorum tuorum: memento etiam sanguinis Sanctorum tuorum, qui effusus est, & labenti Ecclesiæ tuæ succurre (144).

DIE

(143) *Theodoret. Episc. Cyr. in Epist. ad Monachos Tom.* 9. *Biblioth. PP. juxta edit. P. Galland.* (144) *S. Thomas a Villan. Conc. in Rogat.*

DIE XIV. MENSIS.

I.

Se Dei servum dum profitetur, dolet quod ipsi non servierit in timore.

O Domine, Domine, ecce ego servus tuus, & filius ancillæ tuæ. Quia etsi peccator, tamen filius sanctæ Ecclesiæ tuæ. Sed quid dixi, qua audacia præsumpsi *me* nominare servum tuum, cum servum me non ignorarem peccatorum? Omnis enim qui facit peccatum, servus est peccati; ego autem indesinenter peccare non desisto: servus ergo sum peccati: quomodo ergo me sum ausus nominare servum tuum? Non utique hoc dicerem, nisi quia de tua ineffabili miseratione præsumpsi ut hæc dicere auderem, quia etsi servus peccati sum propter infirmitatem, quam sustineo ex iniquitate, tamen servus tuus sum per desiderium, quod mihi præstitum esse gaudeo ex tua venerabili bonitate. Servus ergo tuus sum, Domine, & si non opere & conversatione, certe affectu & voluntate. Sed in hoc miserabilis sum, & valde deflendus, quia cum me servum tuum esse cognoscam, honorem Domini, sicut mihi expediret, tibi deferre non studeo. ... Domine meus, Domine

meus, quare tu cum ſis Dominus meus, non vivo ſicut debet vivere ſervus tuus? Te Deum meum cognoſco; & ſervus tuus eſſe deſidero (145). Vere Dominus meus es, & ego pauper ſervus tuus, qui totis viribus teneor tibi ſervire, nec unquam in laudibus tuis debeo faſtidire. Sic volo, ſic deſidero: & quidquid mihi deeſt, tu digneris ſupplere (146). Rogo te, Domine piiſſime, ut me miſerum ac fragilem a tua non repellas gratia; & qui hucuſque longe a tua voluntate vitioſus diſceſſi, deinceps per ineffabilem miſericordiam tuam emendatus, tuæ placeam feliciter Majeſtati. Depelle a me, Domine, quidquid noxium, quidquid ineptum, quidquid vitioſum, quidquid tuæ voluntati eſt contrarium. Concede mihi, Domine, ut mala mea hîc dum vivo digne defleam, & acceptabilis ſit pœnitentia mea in conſpectu tuo... Noli me derelinquere, piiſſime Domine, ſed indulge miſericorditer quod impie geſſi, & quæ negligenter feci (147).

II.

(145) *S. Anſelmus in lib. Medit. medit.* 20. (146) *Thomas a Kempis de Imit. Chriſti lib.* 3. *cap.* 10. (147) *Ex variis Oration. S. Petri Dam. Tom.* 4. *Operum ejuſd.*

II.

Peccata sua deflet, eorumque veniam petit.

EXpandam, Domine, coram misericordia tua amaritudines animæ meæ, quibus circumdata est ex abundantia iniquitatum suarum.... Iniquitates enim meæ supergressæ sunt caput meum, & sicut onus grave gravatæ sunt super me: mens mea malitiæ felle inebriata est, & anima mea pondere scelerum incurvata est: animus meus vitiorum luto fœdatus est, & cor meum injustitiæ tabe repletum est: anima mea peccatorum nexibus irretita est, & tota substantia mea mole criminum oppressa est.... Heu mihi! quare vel una hora, postquam natus fui, in hoc mundo manere debui, ut tanta a me mala contra Deum deberent exerceri (148)? Væ mihi ob tanta mala! Luge, misera anima (149). O lacrymæ ubi vos subtraxistis? O lacrymæ ubi estis? Ubi estis fontes lacrymarum?... Fontes lacrymarum fluite super faciem meam, rigate maxillas meas. Date mihi planctum amarum (150). Erumpite, o dulcissimæ lacrymæ, erumpite: cursum vestrum nullus impediat. Rigate

(148) *S. Anselmus Medit.* 20. (149) *Incertus Auct. inter Op. Chrys. Tom.* 12. (150) *In lib. de modo bene vivendi serm.* 27. *inter Op. S. Bernardi.*

te sacratissimas plantas Domini mei, Salvatoris mei, susceptoris mei (151). Exitus aquarum deducite oculi mei: operiat confusio faciem meam, vultum meum pudor suffundat, occupetque caligo. Deficiat in dolore vita mea, & anni mei in gemitibus (152). Flete super me, cælum, & terra, plorate me omnes creaturæ; & quæ potestis sensum vitæ habere, lacrymas effundite super me. Peccavi enim graviter, peccavi infeliciter, peccavi miserabiliter: innumerabilia sunt peccata mea. Ut bene viverem, ultro promisi: sed bona quæ promisi, numquam servavi. Semper ad peccatum meum redii, semper peccata mea multiplicavi, semper delicta mea iteravi. Nunquam in melius mores mutavi. A malis factis numquam cessavi (153). Quis mihi in tanta miseriarum profunditate constituto subveniet? ... Adibo patrem meum, tametsi indignus filius: adibo illum post dissipatam ab illo mihi datam innocentiam, ... & dicam ei: Pater, jam non sum dignus vocari filius tuus: de filii dignitate non præsumo certare, sed cum servis misericordiam quæro (154). Misericordia indigeo, fugitivus redeo, pacem quæro (155). Procumbo supplex, & fundo la-

(151) *S. Bernardus Homil. infr. Oct. Epiph.* (152) *Idem serm.* 16. *in Cantica.* (153) *Lib. de modo bene vivendi inter Op. S. Bernardi serm.* 27. (154) *S. Anselmus Medit.* 20. (155) *S. Aug. enar. in ps.* 142.

lacrymas: nec enim dignus sum, ut in cælum oculos attollam. At tu miserere mei, Pater misericordiæ, & esto propitius te invocanti servo tuo (156). Exaudi, Domine, fletum meum, & suscipe verba deprecationis meæ.... Ne feceris mihi, obsecro, secundum cuncta opera mea, neque memineris iniquitatum mearum, quibus ego gratiam tuam, benignissime Domine, irritavi.... Jurasti, hominum amator optime, pro tuis miserationibus, te mortem peccatoris nolle; sed potius ut converteretur, & viveret (*Ezech.* 18.). Miserere igitur mei peccatoris, qui adjuro te per misericordiæ tuæ viscera, ut mihi propitius sis, atque ignoscas.... Respice, o Christe Salvator, fontes lacrymarum mearum, contritionesque ac gemitus indignæ animæ meæ.... Me respice ut longanimis, & misericors Dominus (157).

III.

Sanctissimæ supplicat Dei Genitrici.

O gloria filiarum, matrum decus,... propitia sis servorum tuorum, qui auxilium tuum implorant, deprecationibus. Intercede pro nobis apud Filium tuum Deumque

(156) *S. Greg. Nazianz. in lib. Carminum, carm.* 14. (157) *S. Ephrem. Syrus serm. de timore animi.*

que tuum, uti peccata nostra condonet, infirmitati nostræ opituletur, liberet a Pharaone spirituali, sicut liberavit Israelitas a gurgite, transire nos faciat hujus mundi mare, fluctibus furens, ventis abundans ... O tu Maria, cujus non repellitur intercessio, nec recusatur oratio; quæ simplici Divinitati proxima es, & propius ad Trinitatem sanctam accedens; quæ altitudine cherubicis turmis sublimior ès, & seraphicis agminibus excelsior: per te, quamdiu in hoc pereunte mundo manebimus, auxilium ad bona opera facienda consequamur, liberemurque ab actibus sceleratis; & post nostrum inde transitum, ad Deum excelsum sempiternumque perveniamus ad voluptatem regni cælorum (158).

DIE XV. MENSIS.

I.

Rubore suffunditur, quod maximis Dei beneficiis non respondit.

AH Domine Deus, Pater misericordiarum, audeo ne venire, & apparere in conspectu Sanctorum tuorum infelicissimus & mi-

(158) *S. Joan. Damasc. Homil. in Angeli Annunciationem.*

miferrimus, tot & tantorum beneficiorum tam ingratus, donorum tuorum tam impudens, & tam execrabilis abufor? Qui toties ac tandiu ipfis beneficiis tuis te impugnare non veritus fum: qui ftipendiis tuis diabolo contra te militare toties & tamdiu non erubui: qui ipfa dona tua in arma diabolica convertere non timui: qui me ipfo tam abominabiliter abuti præfumpfi, ac me ipfum fervum aufus fum exhibere diabolo, & membra mea ejufdem facere, quibus te creatorem, auctorem, & membrorum meorum largitorem impugnavi. ... Ego fum ille homo dementiffimus, quem de nihilo creafti, & de maffa peccati & perditionis in filium gratiæ tuæ elegifti, & in fratrem, & in cohæredem cariffimo unigenito filio tuo Deo, & Domino noftro Jefu Chrifto adoptaveras, & ad honorem & gloriam regni tui, & tanta tam indebitæ gratiæ tuæ largitate me implevifti; qui & abundantiam hujus tantæ fuavitatis tuæ oblitus fum, & tanta bona mihi tradita a te profpiciens, fpreto honore regni cæleftis, & gloria tua, me in fpurium filium & degenerem converti... Ego fum cæcus mercator, qui pretiofiffimis talentorum tuorum divitiis tantam miferabilis inopiam, & nuditatem, & æterna fufpiria mercatus fum, ... æternam lucem æternitatis tenebris; æterna gaudia æternis doloribus; & æternam gloriam æterno opprobrio; & regnum tuum diabolica fervitute commutavi..... Nunc

.mi-

misericors Pater, ad te confugio, sciens quod non est mihi fuga a te nisi ad te.... Igitur suscipere me dignare, Domine, revertentem ad te. Averte, obsecro te, oculos sanctos ab ingratitudinibus meis.... Ad fontem illum misericordiæ convertere, cujus misericordiæ non est numerus, nec finis: & pio ac sereno vultu respice me creaturam tuam. Creatura tua ego sum, Domine, & opus manuum tuarum (159). Adjuvet me amor tuus, remittendo quæ inique egi, & inflammet ad amorem tuum dulcissimum, ut te timendo, & efficaciter diligendo, tibi placita agam feliciter, & adimpleam; iniqua autem toto corde, & opere respuam, ut ad regnum perpetuo te amantium perveniam sempiternum. Amen. (160).

I I.

Quærit regnum Dei.

BOne Jesu, Verbum Patris, splendor paternæ gloriæ, in quem desiderant Angeli prospicere, doce me facere voluntatem tuam, ut a spiritu tuo bono deductus, ad beatam illam perveniam civitatem, ubi est dies æternus, & unus omnium spiritus: ubi

est

(159) *S. Anselm. in lib. Medit. medit.* 7.
(160) *Raymundus Jordanus, seu Idiota lib. de Contemplat. divini amoris cap.* 2.

eſt certa ſecuritas, & ſecura æternitas (161). Tuum eſt dare regnum, quoniam ad hoc feciſti ut dares, ad hoc veniſti ut dares, & tibi a Patre commiſſum eſt ut dares. A mea petitione non deſiſto, de tua pietate non diffido; ſed genibus tuis provolutus, cum fiducia, cum ſpe magna clamo quotidie, quotidie peto: *Adveniat regnum tuum*, poſſeſſio tua, gloria tua (162). Cum acceperis me, & auferes de medio umbræ mortis, ... colloca me in caulis tutiſſimis gregum tuorum, quia tu es Paſtor bonus, qui requiris & reducis perditam ovem: tueris & ſalvas inventam: ſanas & foves languidam. Et tu es miſericors Dominus, qui ſperantes in te non confundis: requirentes te non derelinquis: revertentes ad te non reſpuis; ſed exultando & laudando ſuſcipis, atque in æterna beatitudine una cum Sanctis, & electis tuis æternaliter regnare concedis (163). Hanc gloriam ſempiternam ex illo tuo largiſſimo munere, clementiſſime Deus, largire *mihi* infallibiliter quærere, infallibiliter invenire, ac perenniter poſſidere, ut poſſim te infallibilem veritatem facie ad faciem contemplari; te infallibilem bo-

(161) *S. Greg. Pap. in fine expoſit. ſept. Pſal. pœnit.* (162) *S. Thomas a Villan. Conc. in fer.* 4. *poſt Dom.* 2. *Quadrag.* (163) *S. Paulin. Aquilej. in exhort. ad Henricum Duc. Forojul. cap.* 66.

bonitatem sempiterna fruitione amare (164). En ad ostium tuum, summe Paterfamilias, mendicus pulso. Jube aperiri pulsanti, qui dixisti: *pulsate, & aperietur vobis* (*Matth.* 7.). Pulsant ad ostium tuum, Pater misericordissime, desideria rugientium præcordiorum meorum, & clamores lacrymarum oculorum meorum. *Ante te est omne desiderium meum, & gemitus meus a te non est absconditus* (*Ps.* 37.). ... Pater misericordiarum, audi ejulatum pupilli tui, & porrige manum tuam optimam adjutricem, ut trahat me de profundis aquarum, & *de lacu miseriæ, & de luto fæcis* (*Ps.* 39.), ne peream vidente misericordia oculorum tuorum, adspiciente clementia viscerum tuorum; sed vadam ad te Dominum Deum meum, ut videam divitias regni tui, & intuear faciem tuam semper, & laudem dicam nomini tuo sancto (165).

III.

Deiparam Virginem sibi in Matrem eligit.

AVe Maria, gratia plena, Dominus tecum. ... Ave singularis spes egenorum. Ave benigna Mater orphanorum. ... O Maria di-

(164) *S. Bernardinus in Quadragesimal. de Christiana Relig. serm.* 57. (165) *Lib. Soliloq. animæ ad Deum in Append. Oper. Aug. cap.* 37.

dilecta, & dulcis Mater! Tu es præclarissima maris stella, quæ universos in te respicientes, & ad te clamantes consolaris, & ad portum tranquillitatis citius perducis. Ad te ergo hodie confugio, & a te juvari suppliciter exposco; quia quidquid volueris, a Filio tuo facile impetrabis. Si tu, o gloriosa Domina, pro me fueris, quis stabit contra me? Et si mecum gratiam feceris, quis est qui me repellere queat? Expande igitur nunc brachia tua super me, ut fugiam sub eis. Dic animæ meæ: *Advocata tua ego sum, noli timere. Sicut mater consolatur filium suum, ita ego te consolabor.* Vox tua hæc est, o dulcis Virgo Maria. Quis det cordi meo eam semper audire? Quam dulcia faucibus meis eloquia tua! Loquere Domina mea ad cor servi tui, quia audit servus tuus. Servus tuus ego sum, & Filii tui. Amplius dico: Mater mea tu, & frater meus Jesus Filius tuus. Fidenter dixerim; quia non tantum tibi, sed & toti mundo ipsum genuisti. Nolo idcirco Matrem mihi vocare super terram, recuso aliam habere, præter te solam Dei Genitricem. Non est similis tui in virtute & decore; in charitate & mansuetudine; in pietate & dulcedine; in fidelitate & materno solamine; in misericordia & miserationibus multis. Hodie te eligo & assumo. Hodie me tibi fiducialiter trado, & istud in æternum per te confirmari desidero. Sufficit enim mihi in-

fir-

firmo, si tecum bene confœderatus fuero. Propterea lætabor & consolabor copiose in te, & nomini sancto tuo magnifice laudes personabo (166).

DIE XVI. MENSIS.

I.

Se omni virtute destitutum agnoscens, ad Deum confugit omnium bonorum largitorem.

Quo me vertam, misericors & miserator Pater, qui nihil dignum respectu misericordiæ tuæ offero Majestati tuæ? Quo fugiam, piissime Pater, qui sum vacuus omni bono, & tam plenus omni malo appareo ante conspectum Sanctorum tuorum, & sanctarum militiarum exercituum cælestium (167)? Nihil quod tibi offeram habeo, non opus bonum, neque cor mundum: verum miserationibus tuis confisus, in eas meipsum projicio, ut cor mundum in me crees, & spiritu principali confirmes me, ne iterum in peccatum relabar, sed ex hoc tempore serviam tibi in sanctitate, & justitia, omnibus die-

(166) *Thomas a Kemp. in Opusc. Orat. piar. orat.* 4. (167) *S. Anselm. Medit.* 7.

diebus vitæ meæ (168). An expectas, dulcissime Pater, & differs respicere in me, & misereri mei, quousque secundum misericordiam tuam dignus ante te appaream? ... Ecce cæcum ad illuminandum offero omnipotenti misericordiæ tuæ, & languidum ad sanandum... Non aliquid aliud possum, clementissime Deus, offerre tibi, nisi memetipsum qualis sum, & ostendere mortem, & vulnera mea, nuditatem, & paupertatem meam.... Ostende itaque oculos tuæ misericordiæ, si quomodo converTaris & ignoscas, & infundas gratiam beatitudinis tuæ super me. Nec enim convertere me possum ad te tot & tantis vulneribus, & ægritudinibus, & morte ipsa depressus, & impotens effectus. Sed tu, misericors Pater, converte me, & convertar ad te. Converte me, Domine, ad te, & contere, & contribula cor meum, & sensus vivifici doloris immitte. Non enim est fons bonorum præter te. Non est a quo accipiam amorem, & timorem, & dolorem & pudorem, quibus coram te misericordia dignus inveniar, nisi de prælarga misericordia tua super me indignissimum gratiam effuderis.... Fac me totis visceribus servire tibi soli, toto studio quærere quæ beneplacita sunt coram te, cui... omnis honor & gloria in sæcula sæculorum. Amen. (169).

II.

(168) *S. Ephrem. Syr. serm. de patientia, & consummatione hujus sæculi.* (169) *S. Anselm. in Medit.* 8.

II.

Benedictionem a Deo efflagitat de rore cæli.

DOmine, *anima mea ficut terra fine aqua tibi* (*Pf.* 142.) ... Nullos virtutum germinat affectus; nullos bonorum operum produxit fructus; cæleftium gaudiorum fœcunditate non viret; fpiritualium defideriorum germine non vernat: fed velut arida terra, vacua germinibus fordet, & vertitur in falfuginem. Emitte igitur Domine de cælo ex nubibus æternitatis tuæ pluviam illam voluntariam, quam fegregafti hæreditati tuæ (*Pf.* 67.); rorem aquæ vivæ, cui non communicat alienus, & hanc animæ *meæ* complue terram, ut grata tibi virtutum germina, placidos fapientiæ flores, vernantes purpurantefque charitatis rofas, humore fpiritus fœcundatas valeat germinare. *Ros* enim *lucis ros tuus* (*If.* 26.), fterilitatem auferens, fœcunditatem tribuens, mentem inebrians, amiffumque animæ virorem reftituens: hunc, inquam, tuæ benedictionis rorem, quo tuam hæreditatem irrigafti, ... emitte, & creabuntur in *me* affectus ardentes, defideria viva, cogitationes flammantes, amores igniti, fenfus cæleftes, affectiones puræ (170).

III.

(170) *S. Thom. a Villan. conc.* 3. *in Dom. Pent.*, *& lib. Soliloq. inter Op. Aug. in App. cap.* 13.

III.

Christi amorem collaudat, eumque redamandi desiderio æstuat.

O misericordissime Domine Jesu Christe, qui omnem amorem superas, cogitare non valeo quanta dilectione me amasti, & quam liberaliter & gratis (171). Dilexisti me, Domine, plusquam te, quia mori voluisti pro me: tam caro pretio redemisti me, de supplicio revocasti me, de servitio retraxisti me (172). Licet te diversis modis offenderem, nec a peccatis cessarem, tu tamen dissimulabas, nec ad puniendum me accelerabas. Imo tamquam ovem errantem, & pereuntem, ut sacris humeris imponeres, requirebas præ incomprehensibili amore, quo cuncta quæ fecisti, amas (173). O amor, o liberalis charitas, o veneranda Majestas! Quæ tanti caussa amoris? Quid merui? Quid feci? Quid possum? Premunt me dona tua; ubique mihi se offert dilectio tua. Ades præsentia, gubernas me tua sapientia, patientia suffers, bonitate trahis, & charitate accendis (174). Domine Jesu, fortissime zelotes, quid gratiarum, quid re-

(171) *Idiota de contemplat. divini amoris cap.* 7. (172) *S. Thom. a Villan. conc.* 1. *in Dom.* 2. *Advent.* (173) *Idiota loc. cit.* (174) *S. Laurent. Justin. de Incendio divini amoris cap.* 10.

retributionis digne retribuam ego homo, pulvis, & cinis, & vile figmentum (175)? Unde te amabo, nisi tu Domine dederis amorem tuum? ... De cælo ergo mitte ignem in ossibus meis, & liquescant amoris tui calore medullæ ossium meorum intra me, & anima mea ut cera in tui desiderio liquefiat (176). Dulcis Christe, bone Jesu, reple semper, quæso, cor meum inextinguibili dilectione tua, continua recordatione tua; adeo ut sicut flamma urens totus ardeam in tui amoris dulcedine, quem & aquæ multæ in me nunquam possint extinguere .... Dulcis Christe, bone Jesu, charitas, Deus meus, accende me totum igne tuo, amore tuo, suavitate, & dulcedine tua, jucunditate & exultatione tua (177). Domine mi amantissime Jesu, præsta, quæso, ut possim te amare. Domine mi amantissime Jesu, ego volo te amare, sed nequeo sine te. Domine mi Jesu, accende me amore tui (178). Ego miserabilis peccator, oneratus magno pondere peccatorum, magnam sitim amoris patior: quia a te fonte vivo nimium sum elongatus. Respicere ergo me digneris misericorditer, & deducere me ad te fontem amoris, & dilectionis, ut hauriam

aquam

(175) *S. Anselmus Medit.* 9. (176) *S. Thomas a Villan. conc.* 1. *in Dom.* 2. *Advent.*
(177) *S. Anselmus in lib. Oration. orat.* 17.
(178) *S. Bernardinus in sermon. extraord. serm.* 11. *de conversione ad Jesum parte* 3.

aquam tanti amoris tui; illam bibam, illa recreer; illius suavitatem & saporem degustem. Ex illa lavetur & mundetur anima mea ab omni macula peccati; ut mundata ab omni inquinamento, tibi placeat, & tibi serviat (179). Rogo te per illa salutifera vulnera tua, quæ passus es in cruce pro salute nostra, ex quibus emanavit ille pretiosus sanguis, quo sumus redemti, vulnera hanc animam peccatricem, pro qua etiam mori dignatus es: vulnera eam igneo & potentissimo telo tuæ nimiæ caritatis: ... confige cor meum jaculo tui amoris, ut dicat tibi anima mea: caritate tua vulnerata sum (180). Absorbeat, quæso Domine, mentem meam ab omnibus, quæ sub cælo sunt, ignita & melliflua vis amoris; ut amore amoris tui moriar, qui amore amoris mei dignatus es mori (181).

(179) *Idiota de Contemplat. divini amoris cap.* 4. (180) *S. Anselm. orat.* 19. (181) *S. Franciscus Assis. in Opusc. Tom.* 1.

DIE XVII. MENSIS.

I.

Profitetur se in sola Dei bonitate confidere, cum ad Altaris Sacrificium accedit.

SUper bonitate tua, & magna misericordia tua, Domine, confisus, accedo æger ad Salvatorem, esuriens & sitiens ad fontem vitæ, egenus ad Regem cæli, servus ad Dominum, creatura ad Creatorem, desolatus ad meum pium consolatorem. Sed unde hoc mihi, ut venias ad me? Quis ego sum, ut præstes mihi te ipsum? Quomodo audet peccator coram te apparere? & tu quomodo dignaris ad peccatorem venire? Tu nosti servum tuum, & scis quia nil boni in se habet, unde hoc illi præstes. Confiteor igitur vilitatem meam, agnosco tuam bonitatem, laudo pietatem, & gratias ago propter nimiam charitatem. Propter temetipsum enim hoc facis, non propter mea merita, ut bonitas tua mihi magis innotescat, charitas amplior ingeratur, & humilitas perfectius commendetur. Quia ergo tibi hoc placet, ac tu sic fieri jussisti; placet & mihi dignatio tua: & utinam iniquitas mea non obsistat! O dulcissime, & benignissime Jesu, quanta tibi reverentia, & gratiarum actio

cum

cum perpetua laude pro susceptione sacri Corporis tui debetur, cujus dignitatem nullus hominum explicare potens invenitur? Sed quid cogitabo in hac communione, in accessu ad Dominum meum, quem debite venerari nequeo, & tamen devote suscipere desidero? Quid cogitabo melius & salubrius, nisi me ipsum totaliter humiliando coram te, & tuam infinitam bonitatem exaltando supra me? Laudo te, Deus meus, & exalto in æternum: despicio me, & subjicio tibi, in profundum vilitatis meæ. Ecce tu sanctus sanctorum, & ego sordes peccatorum. Ecce tu inclinas te ad me, qui non sum dignus ad te respicere. Ecce tu venis ad me, tu vis esse mecum, tu invitas ad convivium tuum. Tu mihi dare vis cælestem cibum, & panem Angelorum ad manducandum: non alium sane, quam te ipsum panem vivum, qui de cælo descendisti, & das vitam mundo.... Tu Domine universorum, qui nullius habens indigentiam, voluisti per Sacramentum tuum habitare in nobis, conserva cor meum, & corpus meum immaculatum, ut læta, & pura conscientia sæpius tua valeam celebrare mysteria, & ad meam perpetuam accipere salutem, quæ ad tuum præcipue honorem, & memoriale perenne sanxisti, & instituisti (182).

(182) *Thom. a Kemp. de Imit. Christi lib.* 4. *cap.* 2.

II.

Auguſtiſſimam Trinitatem enixe orat.

ADeſto Sancta Trinitas, Deus unus omnipotens, Pater, & Filius, & Spiritus Sanctus, qui non mortem, ſed pœnitentiam deſideras peccatorum, me miſerum, & peccatorem fragilem, & indignum a tua non repellas pietate. Non aſpicias ad ſcelera mea, & immunditias, turpeſque cogitationes, quibus flebiliter a tua disjungor voluntate, ſed effunde ſuper me largam benignitatis tuæ clementiam. ... Miſerare pondere facinorum oppreſſum, cunctarumque nequitiarum labe pollutum. Concede mihi, quæſo, miſero gratiam tuam, & libera me ab omnibus malis præteritis, præſentibus, & futuris, a ſubitanea, & perpetua morte, ... & ab omni peccato. Dele crimina mea, iniquitates, offenſiones, & negligentias meas. Propitiare mihi in omnibus anguſtiis & tribulationibus, in neceſſitatibus, & tentationibus, in omnibus periculis, & infirmitatibus meis..... Trine Deus, & une, humilis ſervuli tui preces nunc ſuſcipe..... Exaudi me orantem, ſicut exaudiſti Jonam de ventre ceti: libera me, qui liberaſti Suſannam de falſo crimine. Exaudi me, ſicut exaudiſti Petrum in mari, .. Paulum in vinculis. Auxiliare mihi, quæſo, Domine, & ab omni malo indeſinenter libera me, a faucibus dæmo-

mo-

monum eripe, a morte perpetua subtrahe, gratiæ tuæ abundantia reple.... Immensam misericordiam tuam, misericors Deus, & miserator, iterum exoro, remitte mihi omnes lubricæ temeritatis offensas; ut anima mea benignitatis tuæ dulcedine repleatur, & concessa venia plenæ indulgentiæ, quidquid proprio reatu deliqui, totum per ineffabilem pietatem tuam dele & absterge.... Sana vulnera, cunctaque remitte peccata; ut nullis a te iniquitatibus separatus, sed semper hîc, & ubique defensionis tuæ auxilio munitus, tibi Domine semper valeam adhærere, & perpetuæ gloriæ quandoque portionem percipere (183).

III.

Divini Redemptoris Matrem invocat.

TRahe me post te, o benedicta Virgo Maria.... Trahe me torpentem, ut me reddas currentem. Trahe me peccantem, ut me reddas pœnitentem (184). Sed, o pulcherrima mulierum, qua temeritate audeo venire ad te ego turpis cogitatione, & opere; ad te mundam, ego immundus; ad te immaculatam, ego maculatus; & non solum macula-

 tus,

(183) *S. Anselm. in lib. Orat. orat.* 1. (184) *Raymundus Jordanus sub Idiotæ nomine in lib. cui titulus: Opus plenum de B. V.*, *parte* 1. *cap.* 1.

tus, sed & vulneratus; imo non solum vulneratus, sed etiam in conspectu tuo, & benedicti Filii tui mortuus propter innumerabilia peccata, quæ cogitatione, consensu, & opere longis temporum spatiis contraxi, & ita animam meam per susceptionem sacri lavacri purificatam, multipliciter fœdavi, & sordibus vitiorum inquinavi; adeo ut abominabilis facta sit & tibi, & Filio tuo superbenedicto. In tua autem pietate confidens, ... te supplici corde precor, ut animæ meæ pio compassionis affectu apud misericordissimum Filium tuum intercedere digneris, quo eam immundam mundet; & sicut ipsam puram fecit per Baptismum, ita rursum hoc tempore puram reddat per pœnitentiæ, & reconciliationis gratiam: ut tandem cum electis tuis vitam ad te, & superbenedictum Filium tuum laudandum obtineam sempiternam. Amen. (185).

DIE XVIII. MENSIS.

I.

Divinum expostulat auxilium.

DOmine Deus meus, da cordi meo te desiderare, desiderando quærere, quæren-

(185) *Idem lib. cit. parte 2. cap. 3.*

rendo invenire, inveniendo amare, amando mala mea redimere, redemta non iterare: da, Domine Deus meus, cordi meo pœnitentiam, ſpiritui contritionem, oculis lacrymarum fontem .... Rex meus, extingue in me deſideria carnis, & accende ignem tui amoris. Redemptor meus, expelle a me ſpiritum ſuperbiæ, & concede mihi propitius ſpiritum humilitatis tuæ. Creator meus, evelle a me animi rancorem, & largire mihi mentis dulcedinem. Da mihi, clementiſſime Pater, ſolidam fidem, ſpem congruam, charitatem continuam. ... Pater miſericordiarum, & Deus totius conſolationis, confige timore tuo carnes meas: quatenus quæ minaris, metuendo evadam; & redde mihi propitius lætitiam ſalutaris tui, ut quæ ſpondes, diligendo percipiam. Fortitudo mea, Domine, firmamentum meum, & refugium meum, & liberator meus, ſuggere mihi quid de te cogitem, doce quibus te ſermonibus invocem, da quibus operibus te placem (186). Deus omnipotens, Pater Chriſti tui, unigeniti Filii tui, da mihi corpus immaculatum, cor mundum, mentem vigilem, cognitionem non errantem, Spiritus Sancti adventum ad poſſeſſionem, & certam fidem veritatis, per Chriſtum tuum, per quem tibi gloria in Sancto Spiritu, in ſæcula (187).

(186) *S. Anſelm. in lib. Orat. orat.* 10.

(187) *Lib.* 7. *Conſtit. Apoſtol. cap.* 45.

II.

Ad æternam Dei domum aspirat.

O Civitas sancta, civitas speciosa, de longinquo te saluto, ad te clamo, te requiro. Desidero enim videre te, & requiescere in te (188). Die nocteque plorabo, donec perveniam ad te: nunquam de meo corde tua excidet memoria, quoniam non conceditur præsentia. O pulchra nimis, & decora regio! *Si oblitus fuero tui Jerusalem, oblivioni detur dextera mea. Adhæreat lingua mea faucibus meis, si non meminero tui: si non proposuero te Jerusalem, in principio lætitiæ meæ* (*Ps.* 136.). In capite omnium mearum delectationum hæc mihi pars, hæc cura erit, quotidie stationes tuas animo lustrare, versare corde, oculis fidei visitare, usque dum liberatus ab hoc ergastulo tibi merear associari in jucunditate, in pace, in securitate, in gaudio & gloria (189). O domus luminosa, & speciosa, dilexi decorem tuum, & locum habitationis gloriæ Domini mei fabricatoris, & possessoris tui. Tibi suspirat peregrinatio mea, & dico ei qui fecit te, ut possideat & me in te, quia fecit & me (190). Imo tu dic, tu

(188) *Lib. de Spiritu, & Anima incerti Auct. inter Op. Aug. in Append.* (189) *S. Thom. a Villan. Conc. in Dom.* 3. *post Pent.* (190) *S. Aug. lib.* 12. *Confess. cap.* 15.

tu toga, ut dignum me faciat participatione gloriæ tuæ. Sanctam enim societatem tuam, & mirabilem pulchritudinem tuam non per meritum requiro, sed per sanguinem ejus, quo redemtus sum, adipisci non despero: tantum adjuvent me merita tua, subveniant pravitati meæ sanctæ, & piissimæ, & purissimæ orationes tuæ, quæ inefficaces apud Deum nullatenus esse possunt .... Erravi, fateor, sicut ovis perdita,... sed in humeris Pastoris mei, structoris tui, spero me reportari tibi, ut tripudiem in te cum illo inenarrabili gaudio, quo lætantur illi, qui tecum sunt coram ipso Deo & Salvatore nostro (191). Utinam concessa mihi peccatorum venia, moxque hac carnis sarcina deposita, utinam, utinam in tua gaudia veram requiem habiturus intrarem,... ut illis sanctissimis choris interessem, ut cum beatissimis spiritibus gloriæ Conditoris assisterem, ut præsentem Christi vultum cernerem,... sicque nullo metu mortis affici, sed de incorruptionis perpetuæ munere lætari possem sine fine (192). O bona Domini dulcia, immortalia, incomparabilia, sempiterna, incommutabilia! Et quando vos videbo, bona Domini? Credo videre, sed non in terra morientium. *Credo videre bona Domini in terra viventium* (*Ps.* 26.). Eruat me Dominus a terra morientium, qui propter me dignatus est

(191) *Lib. Medit. in Append. Op. Aug. cap.* 20. (192) *Lib. cit. Medit. cap.* 22.

ſcipere terram morientium, & mori inter manus morientium; eruat me Dominus de terra morientium (193).

I I I.

Sanctos invocat.

VOs omnes Sancti, filii miſericordiæ, pueri Domini Salvatoris, jam cum eo quieſcentes in æterna requie, ... vos ego peccator appello (194). Obſecro vos, o Cives Jeruſalem, adjuro vos per pacem Jeruſalem, per Redemtorem, per ſtructorem, per rectorem Jeruſalem, ut convertatis pro me preces ad Deum (195). In loco refrigerii, lucis & pacis vos eſtis; ... ego vero in regione umbræ mortis neſcio finem meum, neſcio ſi dignus ſim amore, vel odio, neſcio quando de corpore egrediar. ... Timeo & paveſco ultimam diſcuſſionem & iram diſtricti Judicis, ne pro peccatis meis mittat me in gehennam ignis. ... Vos igitur qui meruiſtis conſortes fieri ſupernorum Civium, & perfrui æternæ claritatis gloria, orate pro me ad Dominum, ut educat me de iſto carcere, in quo teneor captivus & ligatus (196). Miſeremini mei, miſeremini mei ſaltem vos amici mei; recipite fu-

(193) *S. Aug. Enar.* 2. *in Pſ.* 26. (194) *S. Anſelm. orat.* 39. (195) *S. Aug. Enar. in Pſ.* 147. (196) *Lib. de Spiritu, & Anima &c.*

fugitivum vestrum, sed fratruelem, sed consanguineum in sanguine Redemptoris. En pauper stat ad ostium, clamat & pulsat: aperite pulsanti, & conducite eum usque ad Regem (197). Misereminí tam indigenti per illam misericordiam, quam fecit vobis Deus. Succurrite, ne me obvolvat ira Dei cum inimicis ejus (198). Per ipsum vos rogo, qui vos elegit, qui vos tales fecit, de cujus pulchritudine jam satiamini, ... intercedite, atque orate constanter atque indesinenter pro *me misero*, ... ut per vestras orationes vestro sancto consortio *conjungar*. ... Orate Deum, orate piissimi; orate, omnia agmina Sanctorum & universi cœtus Beatorum, ut vestris precibus meritisque *adjutus*, ... pervenire *merear* ad portum perpetuæ quietis, continuæ pacis, & nunquam finiendæ securitatis (199).

 DIE XIX.

(197) *S. Anselmus orat. 36.* (198) *Idem orat. 67.* (199) *Lib. Medit. inter Op. Aug. in Append. cap. 24.*

DIE XIX. MENSIS.

I.

A Deo petit quæ in Oratione Dominica continentur.

Pater noster. Heu me! qualis Pater, & qualis filius! Ignosce Domine, ignosce. Audet vilis vermiculus te Patrem nominare? Pater mi, qui fecisti me. Pater, qui redemisti me. Pater, qui de igne inferni, & tenebris, & umbra mortis liberasti me. Annon opera Patris hæc sunt? Sed ubi filius in me? Ubi amor, ubi reverentia, ubi honor, vel saltem ubi timor filii in me?... Væ mihi! Pater tu es, sed filius ego non sum. Sed numquid Pater sine filio esse potest? Filius igitur sum beneficio tuo, sed degener filius crimine meo. *Qui es in cælis*.... Ubique præsens, ubique totus.... In cælis specialiter,... quia ibi appares,... quia ibi cerneris, quia ibi manifestaris. Ibi esse te dico, ibi esse te video, ibi præsens es, ibi omnibus appares. *Sanctificetur nomen tuum*.... Nomen tuum ab universo mundo, ab omni gente, populo, & natione agnoscatur, laudetur, benedicatur, & magnificetur. *Adveniat regnum tuum*.... Adveniat gratia tua, per quam regnum tuum, quod est

eſt intra nos, in nobis appareat. Rege tu interiora & exteriora noſtra, cogitationes, affectiones, & opera: & erimus nos tibi regnum. Nutu tuo, voluntate tua cor noſtrum, intentio noſtra dirigatur, & regnum tuum adveniet nobis. *Fiat voluntas tua*. Si in vitam, in vitam; ſi in mortem, in mortem; ſi in altum, in altum; ſi in profundum, in profundum; voluntas tua in me compleatur. Tu fictor meus, & ego lutum. Quidquid tibi placuerit, fiat. Sive vas in honorem, ſive vas in contumeliam, ſive magnus, ſive parvus in domo tua. Quis ego ſum, ut contradicam tibi? *Fiat voluntas tua, ſicut in cælo, & in terra*. Quomodo fit in cælo ſine contradictione, ſine tædio, ſine labore, cum gaudio & exultatione; ſic fiat in terra, ſic tibi homines ſubjiciantur in terra, ſicut Angeli ſubjiciuntur in cælo.... *Panem noſtrum quotidianum da nobis hodie*, ... panem dulcedinis tuæ, panem contritionis, panem doctrinæ, panem corporis tui, panem corporis noſtri, alimentum quotidianum, quo quotidie & corpore & mente egemus.... *Et dimitte nobis debita noſtra*. O bone Jeſu, qualia debita? Quanta debita! Quis ſolvere poterit omnia debita? Tibi debemus quod ſumus, quod poſſumus, & quidquid valemus.... Tibi laus, tibi amor, tibi gloria.... tibi denique vita noſtra tota debetur.... Solutio plena fieri non poteſt; reſtat igitur, ut fiat a te debiti remiſſio.... Tibi..

de-

debemus etiam peccata noſtra. Debitores ex dono tuo, debitores ex peccato noſtro. Illa tibi debemus, quæ non tibi reddidimus; & illa debemus, pro quibus exolvere pœnas æternas meruimus. Utrumque nobis debitum remitte. Debitum laudis, debitum criminis. *Dimitte igitur debita noſtra, ſicut & nos dimittimus debitoribus noſtris*. ... Dimitte magna, quia propter te nos dimittimus parva. *Et ne nos inducas in tentationem. Sed libera nos a malo. Amen*. ... Non ipſe ad malum tentas, ſed permittis. Sic permitte, ut non dimittas. ... *Proba me Domine, & tenta me* (*Pſ.* 25.), verumtamen noli recedere a me. Tentari patiar, ſed vinci non me patiaris. ... Sit mihi Domine tentatio ad coronam, non in ruinam (200).

II.

Piis, ſervidiſque animi affectibus amabilem Jeſum alloquitur.

O Salvator meus, & Deus meus, veniat, veniat, oro, tempus, ut quod nunc credo, revelatis tandem oculis aſpiciam; quod nunc ſpero, & a longe ſaluto, apprehendam; quod nunc pro viribus meis deſidero, ulnis animæ meæ amplectar ac deoſculer, & amoris

(200) *S. Thomas a Villan. Conc. in Dom.* 5. *poſt Paſcha.*

ris tui abyſſo totus abſorbear (201). Benigne Jeſu, ... dulcis in ore, dulcis in corde, dulcis in aure, ... ſolus es ſummum bonum (202). O quam decorus es, Domine Jeſu, & quam ſuavis! Decorus, ſed videntibus te; ſuavis, ſed guſtantibus te. ... Fac me quærere te, quæſitum invenire te, tentum poſſidere, ut tu ſolus dulceſcas mihi, ſapias, & placeas. Fac me agnoſcere te, timere, amare, deſiderare. In amorem temporalium labi ne ſinas me (203). Adhæreat anima mea poſt te; quia tota virtus ejus pendet ex te (204). Jeſu, qui non amat te, anathema ſit. Qui te non amat, amaritudinibus repleatur. ... O dulcis Jeſu, ... Deus cordis mei, & pars mea Chriſte Jeſu, deficiat cor meum ſpiritu ſuo, & caro a concupiſcentiis ſuis, & vivas tu in me, & concaleſcat in ſpiritu meo vivus carbo amoris tui, & excreſcat in ignem perfectum. Foveat & nutriat illum in me gratia tua, & ardeat jugiter in ara cordis mei (205).

IIII.

(201) *S. Anſelm. in lib. Medit.*, *medit.* 9. (202) *Idem medit.* 10. (203) *Idem medit.* 12. (204) *Idem medit.* 9. (205) *Idem medit.* 13.

III.

A Divina Matre petit, ut ipsa extremum suum spiritum excipiat.

O Maria, o unicum post Deum, reorum omnium solamen, atque securum peccatorum refugium, ... illos tuos misericordes oculos ad cor meum converte, faciemque illam benignissimam, quæ a nullo unquam peccatore se avertit, tametsi in desperationem prolapso. In tuam me tutelam suscipito, quippe qui a te omnem consolationem expectem, omnemque spem meam in te reposuerim .... O cunctarum gratiarum Mater, o pietatis Regina, rege me, obsecro, materna tua benignitate singulis vitæ meæ momentis, meque defende tuæ virtute misericordiæ quum in extremis positus spiritum ero meum redditurus. Hæc illa est hora, o clementissima Mater, cujus terrore percitus die noctuque lugeo, meque clientulis tuis ascribi ardenter cupio. Tunc enim mentis impos, quo me vertam ignorabo, aut cujus opem implorem. Propterea, o Maria, o misericordiæ inexhaustus fons, lugens ad tuos me pedes converto, & ex intimo cordis mei humiliter a te flagito, ut me in illo extremo articulo tua digneris invicta protectione vallare; unde nec spirituales hostes ullum mihi nocumentum inferre queant, nec ego in ullum desperationis la-

queum incidam. ... O unicum meum solamen post Deum, defendas me tunc, quæso, a dæmonum insultibus, a tentationibus ac insidiis: solare humiles gemitus meos, intuere oculis miserantibus imbecillitatem meam in extremo illo periculo, manum benignissimam porrige, ac denique serena facie animam meam suscipe, ut ipsa a te, & per te coram divino Judice, ac Redemptore sistatur (206). Vale jam Virgo Maria: ecce te saluto flexis genibus; ... tibi gratias ago conjunctis manibus; & ut orationem meam libenter audias & confirmes, ... verecunda salutatione faciem tuam honorabo: Ave Maria, gratia plena, Dominus tecum: benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui Jesus Christus. Amen. (207).

DIE XX. MENSIS.

I.

Se pœnitet divino hactenus caruisse amore.

O amantissime Domine Jesu Christe, ego miserrimus & pravissimus peccator omni

(206) *B. Henricus Suso in Opusc., cui titulus: Contemplazioni per le tre ore, nelle quali Gesù visse confitto in croce, in latinum idioma transl.*

(207) *Kempis in Opusc. Orat. piar. orat. 2.*

ni dilectione vacuus, sed malitia, & iniquitate plenus, te, ut debuissem, non dilexi; sed cor durum & vagum habendo, ad diligenda frequenter mihi damnosa, & noxia ipsum applicui (208). Cur amavi, quare concupivi in omni vita mea quicquam, præter te Jesum Deum meum? Quare distuli, cur intermisi ullo tempore te, Jesu, versare in corde, te tota mente amplecti, & delectare in tua dulcedine omnia interiora spiritus mei? Ubi eram, quando tecum mente non eram? Quo defluxerunt, quando non te solum habuerunt desideria mea? Deus vitæ meæ, quam vane consumpta sunt, quam infructuose elapsa sunt tempora mea? Quanti anni, quot horæ perierunt apud me, in quibus sine fructu vixi coram te (209)? O miser, & miserabilis peccator, quid faciam? Oculata fide video, & cognosco quod facere deberem, & non facio? Scio, clementissime Domine, me nullo modo aliter tibi placere posse, nisi per dilectionem. Ad illam meum animum non converto, illam vilipendo. Ad illam habendam me non dispono, sed inclinationes meas ad vitia, & peccata perficio. In illis permaneo, in illis delector, in illis fere continue prostratus miserabiliter jaceo. Respicere ergo me dignare, piissime Domine Jesu Christe, animarum per amorem purgator, oculo tuæ pietatis

(208) *Idiota de contemplat. divini amoris cap.* 19. (209) *S. Anselm. medit.* 13.

tatis & misericordiæ. Dele iniquitatem meam maximam, & inclina cor meum pravum & perversum ad te diligendum, & amandum. Non recedam a te, neque a tua benignissima voluntate, sed quidquid præcipis, faciam; quidquid prohibes, evitem totis viribus, cogitatione, locutione, & opere; ut te donante, dilectionem tuam obtineam sempiternam. Amen. (210).

I I.

A Christo expostulat lacrymarum donum.

DUlcis Christe, bone Jesu, ... da mihi evidens signum amoris tui, irriguum lacrymarum fontem jugiter manantem: ut ipsæ quoque lacrymæ tui in me testentur amorem, ipsæ prodant, ipsæ loquantur quantum te diligit anima mea, dum præ nimia dulcedine amoris tui nequit se a lacrymis continere.... Da mihi consolationem tuam cælestem, & noli spernere peccatricem animam, pro qua mortuus es. Da mihi, quæso, lacrymas ex toto affectu internas, quæ peccatorum meorum possint solvere vincula, & cælesti jucunditate semper repleant animam meam ... Solum confugium, & unica spes miserorum, Domine, cui nunquam sine spe misericordiæ supplicatur,

(210) *Idiota de Contemplat. divini amoris cap.* 22.

tur, præſta mihi hanc gratiam propter te, & propter nomen ſanctum tuum, ut quoties de te cogito, de te loquor, ... quoties tui reminiſcor, tibi aſſiſto, laudes, preces, & ſacrificium offero, toties obortis lacrymis in conſpectu tuo copioſe & dulciter fleam .... Tu flevisti defunctum amicum; & lacrymatus es valde ſuper perituram civitatem. Rogo te, bone Jeſu, per illas pretioſiſſimas lacrymas tuas, & per omnes miſerationes tuas, quibus mirabiliter nobis perditis ſubvenire dignatus es, da mihi gratiam lacrymarum, quam multum deſiderat & appetit anima mea... Da mihi irriguum ſuperius, & irriguum inferius; ut ſint mihi lacrymæ meæ panes die ac nocte, efficiarque in conſpectu tuo, Deus meus, per ignem compunctionis, holocauſtum pingue & medullatum; mactер totus in ara cordis mei, tamquam pinguiſſimum holocauſtum aſſumar tibi in odorem ſuavitatis. Da mihi, dulciſſime, fontem irriguum, fontemque perſpicuum, in quo lavetur aſſidue iſtud inquinatum holocauſtum (211). Liba *me*, Domine, lacrymarum pane, & potum da mihi in lacrymis in menſura: donec perducas *me* ad menſuram bonam, & confertam, & coagitatam, quam dabis in *ſinum meum* (212). Paſce me interim, Domine, ſingultibus meis, refo-

(211) *S. Anſelm. orat.* 16. (212) *S. Bernardus ſerm. de Paſſione Dom.*

focilla me doloribus meis (213). Da, quæso, lacrymas Petri; nolo lætitiam peccatoris (214). Delectet me lugere miseriam meam, & placeat omnipotentiæ tuæ vertere in gaudium tristitiam meam (215).

I I I.

Ad Dei voluntatem se conformat.

DOmine, tu scis qualiter melius es: fiat hoc vel illud sicut volueris. Da quod vis, & quando vis. Fac mecum sicut scis, & sicut tibi magis placuerit, & major honor tuus fuerit. Pone me ubi vis, & libere age mecum in omnibus. In manu tua sum. .... En servus tuus ego paratus ad omnia: quoniam non desidero mihi vivere, sed tibi: utinam digne & perfecte! ... Tua voluntas mea sit, & mea voluntas tuam semper sequatur, & optime ei concordet. Sit mihi unum velle & nolle tecum: nec aliud posse velle aut nolle, nisi quod tu vis, & nolis (216). Domine, dummodo voluntas mea recta, & firma ad te permaneat, fac de me quidquid tibi placuerit. Non enim potest esse nisi bonum, quidquid de me feceris. Si me vis esse in

(213) *S. Anselm. orat.* 22. (214) *S. Ambros. in Hexaëmeron lib.* 5. *cap.* 25. (215) *S. Anselm. orat.* 16. (216) *Kempis de Imit. Christi lib.* 3. *cap.* 15.

in tenebris, sis benedictus; & si me vis esse in luce, sis iterum benedictus. Si me dignaris consolari, sis benedictus. Si me vis tribulari, sis æque semper benedictus.... Libenter patiar pro te quidquid volueris venire super me. Indifferenter volo de manu tua bonum, & malum, dulce, & amarum, lætum & triste suscipere; & pro omnibus mihi contingentibus gratias agere. Custodi me ab omni peccato, & non timebo mortem, nec infernum. Dummodo in æternum me non projicias, nec deleas de libro vitæ; non mihi nocebit quidquid venerit tribulationis super me (217).

DIE XXI. MENSIS.

I.

Dei Patris amorem commendat, & in Christo mediatore spem omnem collocat.

QUomodo me amas, Deus meus, amor meus? Quomodo me amas, ubique recordans mei, ubique zelans salutem egeni & pauperis?... Ubique subvenis, ubique assistis, ubique a dextris es mihi, Domine, ne com-

(217) *Idem lib. 3. cap. 17.*

commovear (218). Quomodo nos amasti, Pater bone, qui Filio tuo unico non pepercisti, sed pro nobis impiis tradidisti eum? Quomodo nos amasti, pro quibus ille ... factus est subditus usque ad mortem crucis? Merito mihi spes valida in illo est, quod sanabis omnes languores meos per eum, qui sedet ad dexteram tuam, & te interpellat pro nobis (219). Quid ni sperem, cum ipse sit propitiatio pro peccatis nostris? Quid ni confidam, ubi in corpore mei Judicis salutis meæ impressa vestigia fulgent? Certe, etsi taceam ego, satis pro me loquentur vulnera illa; nec aliud *respondebo exprobrantibus mihi verbum*, nisi hoc solum: quia *speravi in istis justificationibus tuis* semper (*Ps.* 118.) (220). Inveni fontem, quo lavandus accedam: medicum, ad quem sanandus recurram. Scio ubi sit spes mea, & universa consolatio mea. Quia in passionibus, & vulneribus Domini mei Jesu Christi summa salutis, totaque ratio spei meæ consistit, & abundat (221). Omnis spes, & totius fiduciæ certitudo mihi est in pretioso sanguine ejus, qui effusus est propter nos, & propter salutem nostram. In ipso respiro, & in ipso

(218) *S. Bernardus serm.* 17. *in Cantica.* (219) *S. Aug. lib.* 10. *Confess. cap.* 43. (220) *S. Thomas a Villan. Conc.* 1. *in Dom.* 1. *Advent.* (221) *Orat. Thomæ a Kempis in Append. ad lib.* 4. *de Imit. Christi juxta edit. P. Somal.*

ipſo confiſus, ad te *Deum Patrem* pervenire deſidero: non habens meam juſtitiam, ſed eam quæ eſt in Filio tuo Domino noſtro Jeſu Chriſto (222). Tota ſpes mea eſt in morte Domini mei. Mors ejus meritum meum, refugium meum, ſalus, vita, & reſurrectio mea: meritum meum, miſeratio Domini. Non ſum meriti inops, quamdiu ille miſerationum oblitus non fuerit. Et ſi miſericordiæ Domini multæ, multus ego ſum in meritis. Quanto ille potentior eſt ad ſalvandum, tanto ego ſum ſecurior. Peccavi peccatum grande, & multorum ſum mihi conſcius delictorum: nec ſic deſpero, quoniam ubi abundaverunt delicta, ſuperabundavit & gratia. ... Scio cui credidi, quia in charitate nimia adoptavit me in filium, quia verax eſt in promiſſione, potens in exhibitione. ... Extendit brachia ſua in cruce, & expandit manus ſuas paratus in amplexus peccatorum. Inter brachia Salvatoris mei & vivere volo, & mori cupio (223).

I I.

Angelorum panem manducare deſiderat, ut in æternum vivat.

ECce ego ad te venio, Domine, ut bene mihi ſit ex munere tuo, & lætificer in con-

(222) *Lib. Medit. inter Op. Aug. in Append. cap.* 14. (223) *Lib. Soliloq. inter Op. Aug. in Append. cap.* 32., & 33.

convivio sancto tuo, quod parasti in dulcedine tua pauperi Deus. Ecce in te est totum quod desiderare possum & debeo: tu salus mea, & redemptio, spes & fortitudo, decus & gloria. Lætifica ergo hodie animam servi tui, quoniam ad te, Domine Jesu, animam meam levavi. Desidero te nunc devote ac reverenter suscipere: cupio te in domum meam inducere; quatenus cum Zachæo merear a te benedici, ac inter filios Abrahæ computari. Anima mea corpus tuum concupiscit, cor meum tecum uniri desiderat. Trade te mihi, & sufficit. Nam præter te nulla consolatio valet. Sine te esse nequeo, & sine visitatione tua vivere non valeo. Ideoque oportet me frequenter ad te accedere, & in remedium salutis meæ recipere: ne forte deficiam in via, si fuero cælesti fraudatus alimonia. ... Tu es enim suavis refectio animæ; & qui te digne manducaverit, particeps & hæres erit æternæ gloriæ (224).

III.

Cum divino Filio ut gratiam ineat, ad divinam Matrem recurrit.

O Sancta, o benedicta, in necessitatibus nostris adesse digneris nostrum consilium,

(224) *Thom. a Kemp. de Imit. Christi lib. 4. cap. 3.*

lium, & auxilium. ... Surge, beatissima Virgo, misericorditer ora pro nobis; surge, & amplectere misericordiam Redemptoris; & da preces jugiter pro nobis, quos cernis tam graviter offensos ante oculos Conditoris. Per te, Domina gloriosa, ad Jesum Filium tuum mereamur ascendere, qui per te ad nos dignatus est descendere. Per te, beata Virgo, venire valeamus in ipsius gloriam, qui per te in nostram venit miseriam. Per te accessum habeamus ad Filium tuum, qui per te redemit mundum. O benedicta inventrix gratiæ, genitrix vitæ, mater salutis, per te suscipiat nos, qui per te datus est nobis. Excuset, piissima Domina Virgo Maria, apud piissimum Filium tuum integritas tua culpam nostræ corruptionis, & humilitas tua Deo grata nostræ veniam impetret vanitatis. Copiosa charitas tua gloriosam fœcunditatem nobis conferat meritorum. Generaliter omnes te, gloriosa Virgo Maria, invocantes exaudi, omnibus adesto; omnibus subveni; omnes in angustiis & necessitatibus te sentiant adjutricem, quicumque te credunt esse Dei Genitricem. Specialiter vero illos tua quotidiana & assidua defendat oratio, quorum frequens tibi famulatur devotio; & quicumque sunt memores tui in terris, memor sis illorum ante piissimum Filium tuum Dominum nostrum in cælis. Domina nostra, mediatrix nostra, tuo Filio nos commenda, reconcilia nos Filio tuo, Filio tuo

nos repræsenta (225). Inferantur a te vota nostra atque suspiria conspectui Redemptoris, ut quæ nostris excluduntur meritis, per te locum apud aures divinæ obtineant pietatis. Dele peccata, relaxa facinora, erige lapsos, solve compeditos. Per te succidantur vepres, & germina vitiorum; præbeantur flores & ornamenta virtutum. Placa precibus Judicem, quem genuisti singulari puerperio Salvatorem (226). Fac, o benedicta, per gratiam quam invenisti, per prærogativam quam meruisti, ut qui te mediante fieri dignatus est particeps miseriæ & infirmitatis nostræ, te quoque intercedente participes nos faciat suæ gloriæ, atque beatitudinis æternæ (227).

DIE XXII. MENSIS.

I.

Dominum benedicit, qui Angelorum tutelæ homines commendavit, & custodi Angelo supplicat.

ANgelis suis Deus mandavit de te (*Ps.* 90.). De quo *mandas*, Deus, principibus, & po-

(225) *S. Anselm. in lib. Orat., orat.* 54. (226) *S. Petrus Damian. Tom.* 4., *ubi preces & carmina*. (227) *S. Anselm. loc. cit.*

potestatibus cælestibus? ... De me? Quare de me? ... Quis ego sum? De me? In cælo memoria de me? In cælo mandatum de me vili vermiculo? ... Sed quid *mandasti* de me? Heu! Numquid ut crucient me? Numquid ut puniant me? Numquid ut a facie tua projiciant me, & in inferno demergant me? Sic justum erat: hujus mandati reus eram. Non hoc *mandasti*, sed ut custodiant *me*. Benedictum sit nomen tuum Domine, benedictum sit in æternum; quoniam sollicitus es mei, neque despicis opus manuum tuarum in infirmo isto sæculo constitutum (228). Laudent te de hoc omnes Angeli tui, confiteantur tibi de hoc omnia opera tua, & ipsi Sancti tui benedicant tibi (229). Multæ gratiæ vobis, o Angelicæ Potestates, multæ gratiæ vobis; quoniam sic libenter humiliamini, ut non dedignemini me visitare. Quid dico? Imo servire, & administrare (230). Obsecro te, Angelice spiritus, cui ego ad providendum commissus sum a Deo, ut custodias me indesinenter & protegas, visites & defendas ab omni incursu diaboli vigilantem & dormientem, nocte ac die, horis continuis ac momentis confove me; ubicumque ideo comitare mecum. Repelle a me omnem tentationem Satanæ

(228) *S. Thom. a Villan. Conc. in Dom. 3. post Pentec.* (229) *Lib. Soliloq. in Append. Oper. Aug. cap. 27.* (230) *S. Thom. a Villan. loc. cit.*

tanæ; & quod mea non exigunt merita, tuis precibus obtine apud misericordissimum Judicem, & Dominum nostrum, qui te mihi tutorem assignavit, & me tibi commendavit, ut nihil in me loci habeat contrariæ virtutis admixtio. Cumque me per abrupta vitiorum deviare perspexeris, per semitas justitiæ ad Redemptorem meum reducere satagas me; & in quacumque angustia me perspexeris, auxilium Dei omnipotentis tuo obtentu super me esse sentiam. Precor ergo, si fieri potest, ut notum mihi facias finem meum; & cum de hoc corpore eductus fuero, non dimittas malignos spiritus terrere me, aut illudere, neque in foveam desperationis inducere. Et non me derelinquas, donec perducas ad visionem Conditoris mei, ubi perenniter cum omnibus Sanctis tuo interventu merear lætari, præstante Domino nostro Jesu Christo (231).

L I.

Dominicæ Passionis præcipua mysteria commemorat, & Salvatoris beneficentiam implorat.

Dulcissime, & misericordissime Domine Jesu Christe, ... tu propter me traditus es; ne tradas bestiis animam meam. Ligatus es propter me: solve ligamina pecca-to-

(231) *S. Anselm. orat.* 62.

torum meorum. Illuſus es propter me: libera me ab illuſionibus dæmonum. Dulciſſime Domine, tu ſolus homo ſine peccato flagellatus es propter me: libera me a flagellis, quæ merentur iniquitates meæ. Miſericordiſſime Domine, ſpinis coronatus es propter me: ſpinas peccatorum meorum aufer a me. Domine Jeſu benigniſſime, tu portaſti ſuper ſanctos humeros tuos crucem tuam: fac me te ſequi, & poſt te portare animam meam. Altiſſime Domine, tu exaltatus in cruce traxiſti omnia ad te: trahe me ad te. Dulciſſime Domine, tu permiſiſti manus tuas, & pedes clavis ferreis perforari, lancea tuum latus aperiri; ſanguinem tuum pro peccatoribus effundi: per ipſum ſanguinem tuum lava animam meam ab omnibus peccatis, & omnem dolorem ab ea tolle per anguſtias, quas pro nobis ſuſtinuiſti. Dulciſſime Domine, tu ſuſcepiſti petitionem latronis: ſuſcipe orationem mei peccatoris. Aceto potatus es propter me: inebria animam meam melle dulcedinis tuæ. Bone Paſtor, tu poſuiſti pro tuis ovibus animam tuam: ne ſinas perire & mori peccatricem animam meam (232). Qui in cruce recordatus es indulgentiæ, numquid in cælo oblitus es miſericordiæ? Miſerere, quæſo, Domine, miſerere mei ſervi tui (233).

III.

(232) *Idem orat.* 37. (233) *Idem orat.* 43.

I I¶.

Ut charitate, & dolore cor suum vulneretur, supplex adit Matrem Jesu stantem juxta crucem.

O Maria, amaritudine plena, ... o vulnerata Domina, vulnera cor meum, & in meo corde renova passionem: cor tuum vulneratum conjunge cordi meo, ut tecum Filii tui passione vulnerer.... O Domina præclarissima, & Mater piissima, quare mihi quod peto non tribuis? Si te offendi, pro justitia cor meum vulnera. Si tibi servivi, nunc pro mercede peto: vulnera. Ubi est, Domina, ubi est immensa pietas, & charitas tua? Quare mihi facta es crudelis, quæ semper fuisti benignissima? Non peto a te, Domina mea carissima, solem, neque sidera, sed vulnera. ... Aut a me, Domina, auferas vitam corporalem, aut cor meum vulnera. Verecundum, & opprobriosum est mihi videre Dominum meum Jesum Christum vulneratum, & te Dominam meam Matrem suam vulneratam, & me vilissimum servum tuum pertransire illæsum. Certe scio quid faciam. Hic tibi sine intermissione cum clamore, & lacrymis, tuis pedibus pervolutus postulare non desinam, ... donec ero ubique vulneratus. Neque enim aliud, nisi vulnera a te peto. Si autem sine percussione blandiri volueris, ipsæ blanditiæ

cor meum vulnerabunt tuo amore. Si autem nec quicquam feceris, tamen cor meum vulnerabitur tristitia, & sic a te sine vulnere non recedam (234).

DIE XXIII. MENSIS.

I.

Deum rogat, ne in furore arguat, neque in ira corripiat.

Domine, ne in furore tuo arguas me, neque in ira tua corripias me. (*Ps.* 6.). Scio quidem quia ab oculis tuis, meis excludor meritis: sed tamen minor sum cunctis miserationibus tuis. Tu igitur, Domine, cujus me servum esse non abnego, cujus imperiis obtemperare desidero, cujus suave jugum ferre nequaquam recuso, ne arguas me in furore tuo (235). Argue me, sed non in ira: corripe me, sed non in furore: argue me ut Pater, non ut Judex: corripe me non ut Dominus, sed ut parens: argue me non ut perdas, sed corripias: corripe me non ut inte-

(234) *S. Laurent. Justin. de Incendio divini amoris cap.* 4. (235) *S. Greg. P. exposit. in sept. Psal. Pœnit.*

terimas, sed émendes (236). Quoniam tu es qui fecisti me, noli exterminare me: tantum cæde ut proficiam, non ut deficiam: tantum tunde ut producar, non ùt comminuar (237). Paterne corripias, non Judicis ritu: Medici more, non tortoris. Ne metiaris vindictam peccato, sed benignitate justitiam tempera (238). Et ne quid in me post hujus vitæ terminum vindicandum invenias, oro ut per ignem tui amoris omnem in me vitiorum originem consumas.... Hoc solum tota cordis intentione efflagito, hoc indesinenter votis omnibus concupisco, ne me in illo tremendo examine vel cum reprobis ferias, vel cum purgandis, flammis ultricibus affligas (239).

I I.

In hoc mundo puniri a Deo desiderat, ut in æternum ipsi parcat.

Miserere, Domine, miserere pie, miserere mihi miserrimo peccatori indigna agenti, & digna patienti; assidue peccanti, & tua flagella quotidie sustinenti. Si penso malum quod feci, non est tantum quod patior; gravius est quod commisi, levius quod to-

(236) *S. Petrus Chrys. serm.* 45. *in Ps.* 6. (237) *S. Aug. Enar. in Ps.* 38. (238) *Theodoret. Cyren. in Ps.* 6. (239) *S. Greg. Papa Exposit. in sept. Psal. Pœnit.*

tolero. Justus es Domine, & rectum judicium tuum: omnia judicia tua justa, & vera sunt (240). Non mea voluntas fiat, Domine, quæ prava semper est, & injusta; tua potius, quæ cæli Virtutibus, & hominibus est humiliter adoranda. Ure, seca, concide, omnesque vulnerum meorum sinus, ac latebras perscrutare; nihilque prorsus in me lateat putridum, quod curationis tuæ prætervolet ferramentum (241). Hìc me argue: dum tempus est misericordiæ, corripe: dum dies salutis est, exerce.... Hîc per flagella contere: hîc igne tribulationis exure (242). Ecce, Pater dilecte, in manibus tuis sum ego, sub virga correctionis tuæ me inclino. Percute dorsum meum, & collum meum, ut incurvem ad voluntatem tuam tortuositatem meam.... Tibi me, & omnia mea ad corrigendum commendo: melius est hîc corripi, quam in futuro (243). Verbera me, emenda, & corripe, & tamdiu castiga tuum Sacerdotem, imo tuum peccatorem, donec omnis rubigo peccati recedat a me, quæ per tam longum tempus ex magna incuria indurata est in lateribus animæ meæ (244); & donec per ineffabi-

(240) *Lib. Medit. incerti Auct. inter Op. Aug. cap.* 38. (241) *S. Petrus Dam. Epistolar. lib.* 6. *Epist.* 19. (242) *S. Greg. Papa Exposit. in sept. Psal. Pœnit.* (243) *Thom. a Kemp. de Imit. Christi lib.* 3. *cap.* 50. (244) *S. Anselm. orat.* 25.

bilem bonitatem tuam perducas me ad gloriam tuæ contemplationis (245).

I I I.

Cordis sui mœrores, & angustias divinæ Genitrici enarrat, ut ipsa luctum in gaudium convertat.

Miserere mei, Domina, quæ mater misericordiæ nuncuparis. Et secundum viscera misericordiarum tuarum munda me ab omnibus iniquitatibus meis. Ablue omnia peccata *mea*, sana omnes infirmitates *meas*. Illumina oculos meos, & illustra cæcitatem meam. Munda cor meum igne amoris, & charitatis tuæ. Accendatur amore tuo tepor meus: gratia tua expellatur torpor meus. Effunde gratiam tuam super me, & solitam clementiam tuam ne subtrahas a me. Quoniam peccata mea confiteor tibi, & coram te me accuso de sceleribus meis. Tenebræ mortis venerunt super me, & pavor inferni invasit me. Propter multitudinem iniquitatum mearum oppressus sum vehementer. Facti sunt hostes mei in capite meo: subsannaverunt, & deriserunt me quotidie. Ego autem in solitudine expecto consolationem tuam; & in cubili meo attendo misericordiam tuam. Tu es mater illuminationis cordis mei: tu es nutrix re-

(245) *Idem in lib. Medit. medit.* 19. *cap.* 7.

refovens mentem meam. Tu es lactatrix Salvatoris animæ meæ: initium & finis totius salutis meæ. Per tuam fœcunditatem ego captivus sum redemptus: per tuum partum virgineum de morte perpetua sum ereptus. Sit manus tua ad succurrendum mihi parata: & auris tua intendens ad deprecationem meam. Vide, Domina, quoniam tribulor: expande manus tuas, succurre pereunti. Converte luctum meum in gaudium, & tribulationem meam in jubilationem. Resperge cor meum dulcedine tua; trahe me post te vinculis misericordiæ tuæ, & fomentis gratiæ, & pietatis tuæ sana dolorem meum. Avertatur a me ira Dei per te: placa eum meritis, & precibus tuis. Fructui ventris tui me reconcilia, & pacifica me ei, qui me creavit. Ne projicias me in tempore mortis *meæ*; sed succurre animæ cum deseruerit corpus suum. Mitte Angelum in occursum ejus, per quem ab hostibus defendatur. Ostende ei serenissimum Judicem sæculorum, qui ob tui gratiam veniam ei largiatur. Sentiat in pœnis refrigerium tuum, & concede ei locum inter electos Dei. Ductrix mea esto ad patriam, & me cœtui Angelorum digneris aggregare. Exaudi me, Domina, & precibus meis converte clementem faciem tuam (246).

DIE XXIV.

(246) *Ex variis locis Opusculi S. Bonav., quod inscribitur: Psalterium B. M. V.*

DIE XXIV. MENSIS.

I.

Tamquam egenus & pauper ante Christum procumbens, ejus gratiam postulat, & clementiam implorat.

O dulcissime atque amantissime Domine, quem nunc devote desidero suscipere, tu scis infirmitatem meam, & necessitatem, quam patior, in quantis malis & vitiis jaceo, & quam sæpe sum gravatus, tentatus, turbatus, & inquinatus. Pro remedio ad te venio, & pro consolatione, & sublevamine te deprecor. Ad omnia scientem loquor, cui manifesta sunt omnia interiora mea, & qui solus potes me perfecte consolari, & adjuvare. Tu scis quibus bonis indigeo præ omnibus, & quam pauper sum in virtutibus. Ecce sto ante te pauper & nudus gratiam postulans, & misericordiam implorans. Refice esurientem mendicum tuum, accende frigiditatem meam igne amoris tui, illumina cæcitatem meam claritate præsentiæ tuæ. Verte mihi omnia terrena in amaritudinem, omnia gravia & contraria in patientiam, omnia infima & creata in contemptum & oblivionem. Erige cor meum ad te in cælum, & ne dimittas me va-

vagari super terram. Tu solus mihi ex hoc jam dulcescas usque in sæculum: quia tu solus cibus & potus meus, amor meus, & gaudium meum, dulcedo mea, & totum bonum meum. Utinam me totaliter ex tua præsentia accendas, comburas, & in te transmutes, ut unus tecum efficiar spiritus per gratiam internæ unionis, & liquefactionem ardentis amoris. Ne patiaris me jejunum & aridum a te recedere, sed operare mecum misericorditer, sicut sæpius operatus es cum sanctis tuis mirabiliter (247).

II.

Christum rogat, ut in animam suam ingrediatur.

D*Omine Jesu Christe*, quis mihi dabit adquiescere in te? Quis mihi dabit ut venias in cor meum, & inebries illud, ut obliviscar mala mea, & unum bonum meum amplectar te (248)? Ingredere in cubiculum tuum: tua vestigia deosculabor.... Habita in me, & in me ambula.... Fac me templum sanctissimi Spiritus: cordis mei imperium tene, Domine, illudque hæreditatis jure posside, & mansionem apud me facito, una cum Pa-

(247) *Thom. a Kemp. de Imit. Christi lib.* 4. *cap.* 16. (248) *S. Aug. lib.* 1. *Confess. cap.* 5.

Patre, & Spiritu Sancto (249). Te cupio, te totis visceribus sumere concupisco. ... Sine te quidem nec lætari, neque esse, aut vivere volo. Redde mihi te, tuo me pasce corpore, sanguine me inebria tuo, tui me amore transfige (250). Virtus animæ meæ intra in eam, & coapta tibi, ut habeas & possideas sine macula, & ruga (251). Angusta est domus animæ meæ quo venias ad eam: dilatetur abs te. Ruinosa est: refice eam. Habet quæ offendant oculos tuos, fateor & scio: sed quis mundabit eam? aut cui alteri præter te clamabo? *Ab occultis meis munda me, Domine, & ab alienis parce servo tuo* (*Ps.* 18.) (252). Ignis qui semper luces, amor qui semper ardes, dulcis Christe, bone Jesu, lumen æternum & indeficiens, panis vitæ qui nos reficis, ... resplende mihi, accende me, illumina & sanctifica vas tuum, ... ut ad salutem animæ meæ manducem cibum carnis tuæ, quatenus manducando te, vivam de te, vadam per te, perveniam ad te, & repausem in te. O dulcedo amoris, & amor dulcedinis, comedat te venter meus, & nectare tui amoris repleantur viscera mea, ut eructet mens

mea

(249) *S. Joan. Damasc. Homil. in ficum arefactam*. (250) *S. Laurent. Justin. de triumphali Christi agone cap.* 4. (251) *S. Aug. lib.* 10. *Confess. cap.* 1. (252) *Idem lib.* 1. *Confess. cap.* 1.

mea verbum bonum (253). Panis dulcissime, sana palatum cordis mei, ut sentiam suavitatem amoris tui. Sana illud ab omni languore, ut nullam præter te sentiat dulcedinem, nullum præter te quærat amorem, nullam præter te amet pulchritudinem. Panis candidissime, habens omne delectamentum & omnem suavitatis saporem, qui nos semper reficis, & nunquam in te deficis, comedat te cor meum, & dulcedine saporis tui repleantur viscera animæ meæ. Manducat te Angelus ore pleno, manducet te peregrinus homo pro modulo suo, ne deficere possit in via tali recreatus viatico. Panis sancte, panis vive, panis pulcher, panis munde, qui descendisti de cælo, & das vitam mundo, veni in cor meum, & munda me ab omni inquinamento carnis, & spiritus: intra in animam meam, & sanctifica me interius, & exterius. Esto tutamen, & continua salus animæ meæ, & corporis mei. Repelle a me insidiantes mihi hostes: recedant procul a præsentia potentiæ tuæ, ut foris & intus per te munitus, recto tramite ad tuum regnum perveniam (254).

III.

(253) *Manuale incerti Auct. inter Op. Aug. cap.* 12. (254) *S. Anselm. in lib. Orat. orat.* 29., *& in Append. Oper. S. Ambros.*

III.

A Christo Redemptore, & Sanctissima ejus Matre divinum petit amorem.

Magne Domine, ... magna Domina, ... impinguate, & succendite *animam meam* vestra dilectione; vestro continuo amore langueat cor meum, liquefiant omnia ossa mea, deficiat caro mea. ... Domine fili Dominæ meæ, Dominæ mater Domini mei, si ego non sum dignus qui sic debeam vestro amore beatificari, certe vos non estis indigni qui sic, imo plus debeatis amari. ... Date itaque, piissimi, date, obsecro, supplicanti animæ meæ, non propter meritum meum, sed propter meritum vestrum: date illi quanto digni estis, amorem vestrum. Date, inquam, mihi quo sum indignus, ut reddatur vobis quo estis digni. Si enim non vultis dare, ut habeam quod desidero; saltem nolite negare, ut reddam vobis quod debeo. ... Bone Fili, rogo te per dilectionem, qua diligis Matrem tuam, ut sicut tu vere diligis, & diligi vis eam; ita mihi des ut vere diligam eam. Bona Mater, rogo te per dilectionem, qua diligis Filium tuum, ut sicut tu vere diligis, & diligi vis eum; ita mihi impetres, ut vere diligam eum. Ecce enim peto quod ut fiat, vere est in vestra voluntate. Cur ergo propter peccata mea non fiet, cum sit & in vestra potestate? Amator

&

miserator hominum; tu potuisti reos tuos & usque ad mortem amare: & poteris te roganti amorem tui, & Matris tuæ negare? Mater hujus amatoris nostri, quæ illum in ventre portare, & in sinu meruisti lactare, an tu non poteris, aut non voles poscenti ejus amorem, & tuum impetrare? Veneretur igitur vos, sicut digni estis, mens mea; amet vos, sicut æquum est, cor meum; diligat vos, sicut sibi expedit, anima mea; serviat vobis, sicut debet, caro mea, & in hoc consummetur vita mea, ut in æternum psallat tota substantia mea. Benedictus Dominus in æternum; fiat, fiat (255).

DIE XXV. MENSIS.

I.

Se pudet cælestem offendisse Patrem, qui miserando, & parcendo vincit hominum malitiam.

O fons amoris perpetui, quid dicam de te? Quomodo potero tui oblivisci, qui mei dignatus es recordari, etiam postquam contabui & perii? Fecisti ultra omnem spem, misericordiam cum servo tuo; & ultra omne me-

(255) *S. Anselm. orat.* 52.

meritum, gratiam & amicitiam exhibuisti (256). Vicisti me, Domine, & victus sum.... Vicit misericordia tua malitiam meam: multiplicavi peccata, multiplicabas beneficia: adauxi crimina, auxisti clementiam. Si fugiebam, retinebas: si cadebam, levabas: si torpebam, excitabas: si obcæcabam animam, tu illuminabas: si offendebam, dimittebas (257). Ego te offendebam, & tu me defendebas: ego te non timebam, & tu me custodiebas. A te recedebam, & inimico meo me exhibebam; tu ipsum ne me acciperet, deterrebas. Hæc mihi tu, Deus meus, beneficia conferebas, & ego non cognoscebam. Sic me multoties a faucibus diaboli liberasti, de ore leonis eripuisti, & ab inferno licet me nescientem multis vicibus reduxisti. Descendi enim usque ad portas inferni; & ne illuc intrarem, tu me tenuisti. Appropinquavi usque ad portas mortis; & ne ipsa me caperet, tu fecisti (258). O admiranda contentio bonitatis Dei, & malitiæ meæ! Vicit tamen, ut æquum erat, parcendo clementia tua, vicit miserando. Quasi ex professo, & ultro, deliberate iram Judicis irritabam, & dum iram concito, misericordiam impendis. Dum magis ingratus & profanus tua præcepta contemno, tu magis tuam

(156) *Thom. a Kemp. de Imit. Christi lib. 3. cap.* 10. (257) *S. Thom. a Villan. Conc. 6. in Dom. 4. Advent.* (258) *Lib. Soliloq. in Append. Op. Aug. cap.* 18.

tuam misericordiam auges. Peccabam, & dissimulabas, & non videre te fingebas, quod nolles visum castigare. Hei me miserum! Hei me vilissimum, & abjectum mancipium peccati! Quanam fronte attollo jam oculos ad vultum Patris tam boni, tam malus filius! Pudet indigna gessisse genere meo; pudet patri vixisse degenerem. *Exitus aquarum* deducite *oculi mei* (*Ps.* 118.). *Operiat confusio faciem meam* (*Ps.* 689.) (259).

II.

Abyssus miseriæ abyssum invocat misericordiæ.

DOmine, abyssus profundissimæ miseriæ meæ abyssum invocat altissimæ misericordiæ tuæ. Ne contineas in ira miserationes tuas, ... qui misereris omnium, & nihil odisti eorum, quæ fecisti, dissimulans peccata hominum propter pœnitentiam. ... Recordare, Domine Jesu, quia tuum non est perdere quidquam eorum, quæ Pater tuus dedit tibi, quin tibi proprium est misereri semper, & parcere, neminem perdere, sed salvare (260). Memento, juste, sancte, & benigne Deus, memento quia misericors es, & creator & recreator meus. Ne ergo memineris, bone Domi-

mi-

(259) *S. Thom. a Villan. loc. cit.* (260) *In formula privatæ Confess. incerti Auct. inter Op. S. Bernardi.*

mine, justitiæ tuæ adversus peccatorem tuum; sed memor esto benignitatis tuæ erga creaturam tuam: ne memineris iræ adversus reum; sed memor esto miserationis erga miserum (261). Memor esto mei, non secundum iram, qua ego dignus sum, sed secundum misericordiam tuam, quæ te digna est (262). Verum est quia conscientia mea meretur damnationem, & pœnitentia mea non sufficit ad satisfactionem: sed certum est quia misericordia tua superat omnem offensionem. Parce ergo tu, bone Domine, cujus est salus, & qui non vis mortem peccatoris: parce peccatrici animæ meæ (263). Dic mihi per miserationes tuas, Domine Deus meus, quid sis mihi. Dic animæ meæ: salus tua ego sum. Sic dic ut audiam. Ecce aures cordis mei ante te, Domine: aperi eas, & dic animæ meæ: salus tua ego sum. Curram post vocem hanc, & apprehendam te. Noli abscondere a me faciem tuam: moriar, ne moriar, ut eam videam (264).

III.

(261) *S. Anselm. medit.* 3. (262) *S. Aug. enar. in Ps.* 24. (263) *S. Anselm. loc. cit.* (264) *S. Aug. lib.* 1. *Confess. cap.* 5.

III.

Animæ suæ miserias divinæ Matri enarrat, ut ejus concitet misericordiam.

O mi Domina, quid dicam, vel quid faciam? In tenebris sum, & lumen cæli non video. Quo ibo, aut quo a facie Filii tui judicantis fugiam? ... Ego de peccatoribus conceptus & natus peccator, baptizatus & salvatus, iterum peccator factus sum (265). Sed quid ago, obscœnitates meas referens auribus illibatis? Horresco, Domina, horresco; & arguente me conscientia, male nudus coram te erubesco. Cui vero moribundus offeram vulnus meum? Ad quem ibo, & apud quem deplorabo dolorem meum, aut quando aliunde sperem beneficia sanitatis, si mihi clauditur illud unicum reclinatorium æternæ pietatis? Audi ergo, Domina, audi propitia, audi & exaudi civem perditum de sorte hæreditatis suæ post longa exilia, post longa suspiria, post sæva ludibria, post multa supplicia revertentem ad ubera consolationis tuæ (266). Clamans ... vociferor ad te. Egregia Virgo, & piissima Domina, parce mihi, & exaudi me (267). Ora pro me, sancta Dei Genitrix, ut qui conscius peccatorum multorum tribunal Filii tui tremebundus perhorresco,

(265) *S. Anselmus in lib. Orat., orat.* 46.
(266) *Idem orat.* 49. (267) *Idem orat.* 46.

co, per tuam venerabilem interceſſionem gaudeam emundari ab omnibus criminibus meis (268). Fac, o felix Domina, & omni laude digniſſima, ut ego famulus tuus, qui in tota longævitate dierum meorum miſerabiliter per abrupta peccatorum corrui, nunc ... agam pœnitentiam pro peccatis meis quæcumque geſſi in cogitatione, voluntate, operatione, & negligentia. Et quamvis diutiſſime, hoc eſt, ab exordio vitæ meæ uſque in hanc horam perſeveraverim in ipſis, quæ cœpi, peccatis; tu tamen, cælorum Regina, obtine apud clementiſſimum Filium tuum, ut ultra non regnet iniquitas in me, ſed virtus divinitatis. Virtutum & orationum copia me juſtificet, mundet & muniat, & per ſemitas juſtitiæ deducendo ad bonum perſeverantiæ perducat, & provehat. In extremis quoque vitæ poſitum nulla me oblivio hebetet, linguæ officium nullius paſſionis vitium impediat, expletoque dierum meorum numero, atque perfecto in me Eccleſiæ ſancto miniſterio, merear ſuſcipi ab Angelo lucis, & liberari ab Angelo mortis, ac perferri ante tribunal piiſſimi Judicis, ubi per te, Domina, percipiam quietem pacis vitæ æternæ. Amen (269).

DIE XXVI.

(268) *Idem orat. 60.* (269) *Idem orat. 46.*

DIE XXVI. MENSIS.

I.

Jesum alloquitur propter scelera hominum vulneratum, & attritum.

HEu mihi Domine, quomodo te video crudeliter vulneratum, quanto dolore te video aggravatum!... Quid fecisti, o bone Jesu (270)? Quod scelus tuum, quæ noxa tua, quæ causa mortis, quæ occasio tuæ damnationis? Ego enim sum tui plaga doloris, tuæ culpa occisionis. Ego tuæ livor passionis, tui cruciatus labor. Ego tuæ mortis meritum, tuæ vindictæ flagitium.... Quo, nate Dei, quo tua descendit humilitas? Quo tua flagravit charitas? Quo processit pietas? Quo excrevit benignitas? Quo tuus attigit amor? Quo pervenit compassio (271)? Quid sum ego fœtidus vermis, & putredo detestabilis, pro quo tu Domine Jesu, creator, & rector omnium debeas sic affligi (272)? Ego enim inique egi, tu pœna mulctaris: ego facinus admisi, tu ultione plecteris: ego crimen edidi, tu torturæ subjiceris: ego superbivi, tu

(270) *S. Laurent. Justin. de Incendio divini amoris cap.* 4. (271) *S. Anselm. orat.* 2. (272) *S. Laurent. Justin. loc. cit.*

tu humiliaris: ego tumui, tu attenuaris: ego inobediens extiti, tu obediens Patri scelus inobedientiæ luis: ego gulæ parui, tu inedia afficeris: me ad illicitum rapuit concupiscentia ardorem, te perfecta charitas ducit ad crucem: ego præsumpsi vetitum, tu subiisti eculeum: ego delector cibo, tu laboras in patibulo: ego fruor deliciis, tu laniaris clavis: ego pomi dulcedinem, tu fellis gustas amaritudinem.... Ecce, Rex gloriæ, ecce impietas mea, & claret pietas tua; en mea injustitia, & tua liquet pietas.... Rogo te, spes mea, per omnes pietates tuas, ut propitieris omnibus impietatibus meis. Adaperi aures meas mandatis tuis, & ne declines, flagito per nomen sanctum tuum, in verba malitiæ cor meum, ad excusandas excusationes in peccatis. Peto etiam per admirabilem humilitatem tuam, ne veniat mihi pes superbiæ, & manus peccatoris non moveat me (273).

II.

A Christo trahi exoptat.

Domine Jesu Christe, trahe me post te: Non trahat dulcedo sæculi, sed trahat me suavitas beatissimi amoris tui. Traxit me aliquando vanitas mea; sed jam trahat me *totum* post se veritas tua. Trahe, quia traxisti. ...

 Tra-

(273) *S. Anselm. orat.* 2.

Traxisti redimendo, trahe salvando. Traxisti miserando, trahe beatificando.... Trahe jam potenter exaltatus, quem attraxisti misericorditer humiliatus.... Liga tecum indissolubilibus amoris vinculis desideria cordis mei, ubi tecum sunt primitiæ spiritus mei. Societ nos unitas charitatis, quos copulavit charitas redemptionis. Dilexisti enim me, tradidisti temetipsum pro me. Sit itaque tecum in cælo jugiter intentio mea, sit mecum in terra continue protectio tua. Adjuva tui amoris desiderio æstuantem, qui dilexisti contemnentem. Da quærenti, qui te dedisti nescienti. Suscipe redeuntem, qui revocasti fugientem. Diligam ut diligar: imo quia diligor, magis ac magis diligam, ut magis diligar. Uniatur tecum cogitatio mea, una & singularis sit tecum intentio mea, ubi tecum a te misericorditer suscepta beata jam regnat substantia nostra. Adhæream tibi inseparabiliter, adorem te infatigabiliter, serviam tibi perseveranter, quæram te fideliter, inveniam te feliciter, possideam te æternaliter (274).

III.

(274) *S. Anselm. medit.* 1. *cap.* 6.

I I I.

Multorum peccatorum ſibi conſcius, ſub Virginis Mariæ præſidium confugit.

IMmaculata, & intemerata, incorrupta & prorſus pudica, atque ab omni ſorde ac labe peccati alieniſſima, Virgo Dei ſponſa, ac Domina noſtra, ... unica ſpes deſperantium, oppreſſorum auxilium, & ad te recurrentium præſentaneum ſublevamen, omnium denique Chriſtianorum firmum præſidium, me maximum peccatorem, enormibuſque meis cogitationibus, verbis, ac factis effectum viliſſimum, ... ne averſeris, obſecro; quin potius, ſicut mitiſſimi ac clementiſſimi Dei Mater es, ita me peccatorem benigniſſime ſuſcipe, & meam ſordidiſſimam, impuriſque labiis meis expreſſam orationem clementer admitte: necnon dulcem quidem Filium tuum, meum autem Dominum ac Deum maternis pietatis tuæ viſceribus amanter, libenterque exora, ut ipſe mihi quoque illa inexhauſtæ miſericordiæ ſuæ viſcera reſerare dignetur; & poſtpoſitis innumerabilibus peccatis meis ad ſalutarem me pœnitentiam convertat, ſuaque me rectius complere mandata faciat. Adeſto mihi nunc, & ſemper, o Virgo Dei Genitrix, Mater miſericordiæ, benigna & clemens, in præſenti quidem vitæ curſu fervens protectrix, atque auxiliatrix, hoſtiles quoſcumque impetus a

me avertens, & in via salutis me constituens; ac in extremo vitæ articulo miseram meam animam conservans, & tenebrosos atque horrendos pessimorum dæmonum aspectus ab ea procul repellens: in tremendo autem die judicii ab æterna me damnatione liberans, & postremo in numerum justorum me referens, atque inaccessæ tui Filii, & Dei gloriæ me hæredem efficiens. Quod utinam per piam intercessionem tuam, atque patrocinium, Domina mea, sanctissima Dei Mater, mihi, & omnibus humiliter ad te recurrentibus, & spem totam in te figentibus, post hoc exilium concedatur, gratia, miseratione, & benignitate unigeniti Filii tui, Domini Dei ac Salvatoris nostri Jesu Christi, quem decet omnis gloria, honor, potentia, & adoratio, cum æterno ejus Patre, & sancto ac vivifico Spiritu, nunc, & semper, & in sæcula sæculorum. Amen (275).

DIE

(275) *Oratio S. Ephrem Syri ad sanctissimam Dei Genitricem.*

DIE XXVII. MENSIS.

I.

Deo dicit cum Propheta: Miserere mei, quoniam infirmus sum. *Ps.* 6.

MEmorare, Domine, quæ sit mea substantia. Memento, Domine, quia terra sum. Memento quia cinis & pulvis sum. Medicinam, qua saner, tribue. Medicinam, qua curer, impende. Ego *miser* cecidi in foveam peccatorum meorum. Ego *indignus* cecidi in profundum inferni. Deus meus libera animam meam captivam ab inferno: non concludat me profundum: non absorbeat me infernus, non urgeat super me puteus os suum (276). Te, Domine, moveat & inclinet ad misericordiam humanæ fragilitatis consideratio, qui nosti quæ sit hominis substantia (277). *Miserere mei Domine, quoniam infirmus sum*. Ex peccato primi parentis pœnam contraxi magnæ infirmitatis: non enim quod volo, ago; sed quod odi malum, illud facio (*Rom.* 7.). *Infirmus sum*, quia ad ma-

 lum

(276) *Incertus Auct. in lib. de modo bene vivendi serm.* 27. *inter Op. S. Bernardi*. (277) *In formula privatæ confessionis incerti Auct. inter Op. S. Bernardi*.

lum pronus ſum. Sed tu Domine, animarum debilium velox medicus, *ſana me* .... Ecce in conſpectu boni medici, & curare valentis aſſiſto, vulnera detego, preces emitto, dolores augeo, lacrymas effundo. Cur ergo diſſimulas, cum non ſit tibi minor potentia, quam voluntas (278)? Quare infirmitatis meæ oblitus es? Quid eſt enim homo, niſi quia viſitas eum? Non ergo obliviſcaris infirmum. Memento, Domine, quia infirmum me feciſti: memento quia pulverem me finxiſti. Quomodo ſtare potero, niſi ſolidaturus hoc lutum ſemper intendas, ut de vultu tuo ſoliditas mea prodeat (279)? Ne obliviſcaris figmentum *meum*, ne *obliviſcar* gratiam tuam (280). Ne ultra miſereri differas, peto: imo *convertere Domine* (*Pſ. 6.*). Sicut anima mea converſa eſt ad te per turbationem pœnitudinis, ita tu convertere ad eam per ſerenitatem miſerationis. Et converſus, *eripe animam meam* (*Pſ. 6.*), ... extra omnem peccati appetitum illam tuæ manu fortitudinis trahe. *Salvum me fac propter miſericordiam tuam* (*Pſ. 6.*). ... Non de meis meritis confidens, me ut ſalvum facias ſupplico, ſed de ſola miſericordia tua præſumens impetrare, quod non de meis

(278) *S. Greg. Papa Expoſit. in ſept. Pſal. pœnit.* (279) *S. Ambroſ. de Interpellatione David lib. 2. cap. 6.* (280) *S. Aug. Enar. in Pſ.* 102.

meis meritis spero.... Adest miseria, adsit & misericordia (281).

I I.

In nomine Jesu spem omnem reponens, Jesum humiliter invocat, quem superbe provocavit.

O quanta fiducia accrescit mihi ex tuo nomine, bone Jesu! Jesus es Domine, Jesus es. Agnoscito nomen tuum; nomen quod tibi Pater tuus imposuit est Jesus; esto mihi Jesus. Captivus sum, fateor, peccatorum nexibus irretitus sum, concatenatus iniquitatibus meis, & compedibus scelerum meorum compeditus sum: agnosco quod ego sum; tu Domine Jesu agnoscito etiam quod tu es. Numquid aliorum es Salvator, nisi perditorum, nisi captivorum? Si non est miser, si non est captivus qui salvetur, cujus eris Domine tu Salvator? Si ego negavi te, tu Domine fidelis es, & te ipsum negare non potes (282). Esto *igitur* mihi Jesus, esto mihi Salvator meus, miserere mei, qui pro me pium cruorem fudisti. Non intres in judicium cum servo tuo, quia nullus justificabitur homo, nisi per teipsum ei peccatorum suorum tribuatur remissio. Non me tua judi-

(281) *S. Greg. loc. cit.* (282) *S. Thomas a Villan. Conc. de Circumcis. Dom.*

ciaria sententia premat, quem tua multa pietas levat (283). Ut meis peccatis propitius sis, obsecro, non ob meam exactam pœnitentiam, verum ob tuam benignitatem, qua benignus nominaris, & quia in tuo nomine meas spes defixi (284). Jesu, Jesu, propter hoc nomen tuum, fac mihi secundum hoc nomen tuum. Jesu, Jesu, obliviscere superbum provocantem, respice miserum invocantem nomen dulce, nomen delectabile, nomen confortans peccatorem, & beatæ spei. Quid est enim Jesus, nisi Salvator? Ergo Jesu, propter temetipsum esto mihi Jesus: qui me plasmasti, ne peream: qui me redemisti, ne condemnes: qui me creasti tua bonitate, ne perimas opus tuum mea iniquitate. Rogo, piissime, ne perdat mea iniquitas, quod fecit tua omnipotens bonitas. Recognosce, benignissime, quod tuum est, & absterge quod alienum est (285). Opus tuum in me vide, non meum. Nam meum si videris, damnas: tuum si videris, coronas (286). Jesu, Jesu, miserere dum tempus est miserendi, ne damnes in tempore judicandi. Quæ namque tibi utilitas in sanguine meo, si descendero in æternam corruptionem? *Neque enim mortui laudabunt te, Domine, neque omnes qui descendunt*

(283) *Ab. Ogerius serm.* 11. *in Cœna Domini inter Op. S. Bernardi.* (284) *Theod. Cyr. in Ps.* 24. (285) *S. Anselm. in lib. Medit.*, *medit.* 2. (286) *S. Aug. Enar. in Ps.* 137.

dunt in infernum (*Ps.* 113.). Si me admiseris intra latissimum tuæ misericordiæ sinum, non erit angustior propter me, Domine. Admitte ergo, o desideratissime Jesu, admitte me intra numerum electorum tuorum, ut cum illis te laudem, te perfruar, & glorier in te inter omnes qui diligunt nomen tuum (287).

III.

Purissimam Jesu Matrem invocat.

Regina Angelorum, Domina mundi, Mater ejus qui mundat mundum, confiteor quia cor meum nimis est immundum, ut merito erubescat in tam mundam intendere, nec digne possit tam mundam intendendo contingere. Te igitur, mater illuminationis cordis mei, te, nutrix salutis mentis meæ, te obsecrant quantum possunt cuncta præconia mea. Exaudi, Domina mea, adesto propitia, adjuva potentissima, ut mundentur sordes mentis meæ, ut illuminentur tenebræ meæ. .... Fac ut amor tui semper sit mecum, & cura mei semper sit tecum: fac ut clamor necessitatis meæ, quamdiu ipsa persistit, sit mecum, & respectus pietatis tuæ, quamdiu ego subsisto, sit tecum: fac ut congratulatio beatitudinis tuæ semper sit mecum, & compas-

(287) *S. Anselm. loc. cit.*

ſio miſeriæ meæ, quantum mihi expedit, ſit tecum (288). O intemerata & in æternum benedicta, ſpecialis & incomparabilis Virgo, Dei Genitrix Maria, ... inclina aures tuæ pietatis; & illos tuos miſericordes oculos indignis ſupplicationibus meis, & eſto mihi peccatori pia in omnibus auxiliatrix (289).

DIE XXVIII. MENSIS.

I.

Præcipuas commemorat miſericordias Domini, quas in æternum cantabit.

O Sapientia, quæ aperis os mutorum, o Verbum, per quod facta ſunt omnia, aperi os meum, da mihi vocem laudis, ut enarrem omnia beneficia tua, quæ mihi, Domine, a principio contuliſti. Ecce enim ſum, quia tu creaſti me (290). Ex tam multiplici numero poſſibilium creaturarum excitaſti me, *quoniam ſic fuit placitum ante te* (*Matth.* 11.). ... Inter fideles genitus, illuminatus fide tua, & regeneratus ſum Baptiſmo tuo, & adjeciſti magnificare me, cum me docuiſti legem tuam,

(288) *Idem orat.* 52. (289) *Idem orat.* 53.
(290) *Lib. Soliloq. in Append. Op. Aug. cap.* 7.

tuam, & secreta tua non abscondisti a me. Numero filiorum tuorum adjunxisti me, & sacerdotum tuorum collegio aggregasti me. ... Cum maximis criminibus, & detestabilibus vitiis implicatus, fœdus & abominabilis essem coram oculis tuis, dissimulasti Domine, & despexisti animadvertere, nec imputasti, ... & secundum multitudinem misericordiæ tuæ, non solum contentus fuisti dissimulare, insuper & recepi *de manu tua duplicia pro omnibus peccatis meis* (*Is.* 40.); & *ubi abundavit delictum, superabundavit gratia*, & misericordia tua (*Rom.* 5.). Contendebam tecum, Domine: tu addere misericordiam super misericordiam, benignitatem super benignitatem, ego malitiam malitiæ, nequitiam nequitiæ adjungere: secundum duritiam cordis mei, & cæcitatem oculorum meorum splendebas cordi meo, & oculos avertebam: vocabas, & renuebam: tacebas, & irritabam. Vicisti me Domine, & victus sum. *Fortior me fuisti, & invaluisti* (*Jerem* 20.). Sic enim dignum erat, ut sapientia tua vinceret malitiam, & ego confusus, & tu gloriosus appareres. Vicit bonitas tua iniquitatem meam, clementia tua duritiam, & pertinaciam meam. Victus a te benedico te, toto corde meo glorifico nomen tuum, & victoriæ tibi victori spolia reddo. Poteras, Domine, vindicare te, poteras rejicere me (291). Semper in luto jacuissem, nisi

(291) *S. Thom. a Vill. Conc. in Dom.* 4. *Quadr.*

tu me erexisses; semper cæcus fuissem, nisi tu me illuminasses. Quando cecidi, nunquam surrexissem, nisi tu mihi manum porrexisses. Postquam me erexisti, semper cecidissem, nisi tu me sustinuisses: sæpius periissem, nisi tu me gubernasses (292). O quot homines minus peccaverunt, & multo minus quam ego, & statim absorpti sunt, & ardent perpetuo, facti in combustionem & cibum ignis! O quot viis, quot modis immerito, & demerito mihi, perfido, immundo procurasti salutem, & allexisti ad te!... Cum adhuc virulentus & cervicosus fugam pararem, detinuisti invitum, & cum nec sic quiescerem a malitia, non cessasti a misericordia; augebam delicta, augebas beneficia; usque dum jam lassus a via iniquitatis dedi tibi Domino Deo meo manus victas, subjiciens cervicem meam durissimam jugo tuo suavissimo, & oneri tuo levissimo. Recordabor ergo apud te in gloria tua, Domine, incessanter, cum tripudio, & admiratione, & pleno ore ex medullis cordis misericordias has tibi cantabo, dicens: Benedictus es Domine, qui sic fecisti mecum, qui sic magnifice & benignissime respexisti me creaturam tuam, nec reliquisti ut perirem (293).

II.

(292) *Lib. Soliloq. &c. cap.* 15. (293) *S. Thom. a Villan. loc. cit.*

Rogat pro amicis .

VUlt, pie Domine, vult servus tuus orare te pro amicis suis; sed revocatur reus tuus a delictis suis. Qui enim mihi veniam exorare non sufficio, qua fronte gratiam tuam aliis rogare præsumo? Et qui anxius intercessores quæro, qua fiducia pro aliis intercedo? ... Pie, & bone Deus, ... si oratio mea non meretur prodesse illis, quia tibi offertur a peccatore; valeat illis, quia fit te jubente auctore. Propter te ergo, tu auctor & dator charitatis, propter te, non propter me dilige eos, & fac ut ipsi te toto corde, tota mente, tota anima diligant; ut sola quæ tibi placent, & illis expediunt, velint, loquantur, & faciant. Nimis tepida, Domine mi, nimis tepida est oratio mea, quia parum fervida est charitas mea. Sed ne metiaris eis, tu dives in misericordia, beneficium tuum secundum torporem meæ devotionis; sed sicut tua benignitas superat omnem humanam charitatem, ita tua exauditio transcendat affectum meæ supplicationis. Fac illis & de illis, Domine, quod ipsis expedit secundum tuam voluntatem; ut sic a te regantur & protegantur semper & ubique, quatenus & ad gloriosam, & ad æternam perveniant securitatem (294).

III.

(294) *S. Anselm. orat.* 23.

III.

Orat pro inimicis.

OMnipotens & pie Domine Jesu Christe, quem opto propitium amicis meis, coram te est etiam quid exoptet cor meum inimicis meis. ... Tu ergo, Domine, qui solus es potens, tu qui solus es misericors, quidquid ipse facis me desiderare inimicis meis, & illis tribue, & mihi retribue. Et si quid aliquando exopto illis extra regulam charitatis, aut ignorantia, aut infirmitate, aut malitia, bone Domine, hoc ne illis tribuas, nec mihi retribuas. Qui es lux vera, illumina cæcitatem illorum. Qui es summa veritas, corrige errorem illorum. Qui es vita vera, vivifica animas illorum. ... Obsecrat te servus tuus pro conservis suis, ne offendant benignitatem tam magni, tam boni Domini propter me, sed reconcilientur tibi, & concordent mihi secundum voluntatem tuam propter te. Hæc est vindicta, quam vult exigere secretum cordis mei de conservis, & inimicis, & compeccatoribus meis. Hæc est pœna, quam orat anima mea de conservis, & inimicis meis; ut te, & invicem, sicut tu vis & nobis expedit, diligamus. ... Hanc ultionem poscit præparari omnibus malevolis, & malefactoribus suis hic peccator tuus. Hanc præpara tu, Domine clementissime, peccatori

tuo.

tuo. Age ergo, bone Creator, & misericors Judex meus, age per inæstimabilem misericordiam tuam, dimitte mihi omnia debita mea, sicut & ego coram te dimitto omnibus debitoribus meis.... Oravi, Domine, ut potui; sed plus volui, quam potui. Exaudi, exaudi tu sicut potes, qui quod vis potes. Oravi ut infirmus & peccator; exaudi, exaudi tu sicut potens & miserator (295).

DIE XXIX. MENSIS.

I.

Cum pœnitente Davide confugit ad Patrem misericordiarum, & Deum totius consolationis.

Miserere mei Deus, secundum magnam misericordiam tuam (*Ps.* 50.). Subveni gravi vulneri secundum medicinam tuam. Grave est quod habeo, sed ad omnipotentem confugio. De meo tam lethali vulnere desperarem, nisi tantum medicum reperirem. ... *Iniquitatem meam ego cognosco* (*Ps.* 50.). Non, Domine, non erit impunitum peccatum meum: novi justitiam ejus, cujus quæro misericordiam: non impunitum erit, sed ideo nolo

(295) *S. Anselm. orat.* 24.

nolo ut tu me punias, quia ego peccatum meum punio: ideo peto ut ignoscas, quia ego agnosco (296). *Tibi soli peccavi* (*Ps.* 50.). In tua dona ingratus fui, legesque mihi positas transgressus sum, cumque universa bona consecutus sim, erga hæc beneficii immemor factus sum.... Ego quidem nulla venia me ipsum dignum puto, cum post tot dona ingratus evaserim (297); sed *tu Domine suavis, & mitis, & multæ misericordiæ omnibus invocantibus te* (*Ps.* 85.). Natura bonus es, & benignus, & liberalis his, qui ad fontes tuæ misericordiæ confugiunt. Tali igitur benignitate utens, benigne meas preces admitte (298). *Tu es ipse Rex meus, & Deus meus* (*Ps.* 43.). Tu me soles ducere, tu me soles regere, tu mihi soles subvenire (299). Tu es salutare vultus mei, tu sanabis me. Æger ad te loquor: agnosco medicum, non me jacto sanum (300). Ex ægritudine defluo, cura & stabo: confirma, & firmus ero. ... Abundat iniquitas *meà*, abundat & misericordia tua (301). Multi & magni sunt ... languores mei, multi sunt & magni, sed amplior est medicina tua. ... Ecce Domine, jacto in te curam meam ut vivam, & considerabo mirabilia de

lege

(296) *S. Aug. Enar. in Ps.* 56. (297) *Theodoret. Cyr. in Ps.* 50. (298) *Idem in Ps.* 85. (299) *S. Aug. Enar. in Ps.* 43. (300) *Idem Enar. in Ps.* 42. (301) *Idem Enar. in Ps.* 85.

lege tua. Tu ſcis imperitiam meam, & infirmitatem meam: doce me, & ſana me (302).

II.

Divinæ miſericordiæ dignis pœnitentiæ fructibus reſpondere exoptat.

GRatias tibi ago, miſericordiſſime Domine, qui me miſerum multumque negligentem peccatorem a principio, & a cunabilis per univerſa pene vitia, & peccata decurrentem, benigne & patienter adhuc ad pœnitentiam expectas, nolens me perdere cum peccatis, vitiis, culpis, & negligentiis meis. Si enim mihi, Domine, ſecundum peccata mea facere voluiſſes, olim me terra vivum abſorbere debuiſſet. Sed rogo, pie Domine, ne tua in me expectatio ſit vacua, ſit, quod abſit, infructuoſa. Tu qui non vis mortem peccatoris, da mihi de præteritis malis meis indulgentiam, de præſentibus concede emendationem, de futuris vero largire jugiter cuſtodiam atque cautelam. Da locum & ſpatium ad dignos pœnitentiæ fructus. Aperi oculos cordis mei per Spiritum ſanctum tuum, ut videam & plangam omnia peccata mea. Domine, tempus eſt acceptabile, & dies ſunt ſalutis. Miſerere mei, Domine, & ne perdas me cum peccatis meis, ne reſerves ma-

la

(302) *S. Aug. lib.* 10. *Confeſſ. cap.* 43.

la mea punienda in illa futura vita, in illis infernalibus ſuppliciis, in illo tremendo examine tuo. Propter magnam clementiam tuam ſolve omnium peccatorum meorum vincula, priuſquam ab hac vita egrediar. Da mihi cor contritum, & humiliatum, da mihi gratiam lacrymarum. Da lumen in corde, da vires in corpore; ut quæ agenda ſunt videam, & ad ea implenda, quæ videro, fortiter convaleſcam cunctis diebus vitæ meæ (303).

I I I.

Virginis Mariæ auxilium implorat.

O beatiſſima, & ſanctiſſima ſemper Virgo Maria, ecce adſto mœrens ante faciem pietatis tuæ, & confundor nimis pro abominationibus peccatorum meorum, quibus deformis factus ſum & horribilis coram Deo, & te, & Angelis ejus, & Sanctis omnibus. ... Propterea flens & ejulans deprecor, Domina, quatenus a me quatriduo mortuo, intolerabili fœtore jam pleno, faciem tuam non avertas, ſed potius adſpicias quam gravi ulcere percuſſus ſum, & conſideres qualiter me cæleſti medicamine cures, atque Filio tuo Domino noſtro Jeſu Chriſto ... me emundatum reſtituas... Clementiſſima Regina & Domina,

(303) *S. Anſelm. medit.* 18.

mina, ne contemnas me (304). Monstra te esse Matrem, sumat per te preces, qui pro nobis natus tulit esse tuus. O Virgo! si tu *me* despicis, quis *me* respiciet? Si tu *me* projicis, quis *me* defendet? Si tu abjicis, ad quem *ibo*, & ad quem *me recipiam*, ad quem *confugiam* (305)? Te requiro, ad te confugio; & ut me per omnia adjuves, suppliciter peto. Te tacente nullus orabit, nullus juvabit. Te orante omnes orabunt, omnes juvabunt. Millies centena millia hominum, Regina piissima, ad te clamant, & omnes salvantur: & ego clamabo ad te, & non auxiliabor?... Exaudi miserum, & solare mœrentem; recollige errantem, refove desperantem (306). Esto mihi salvatrix & adjutrix apud Deum omnipotentem, ut ipse me pius Pastor, & Princeps pacis a peccatorum meorum maculis emundet, & ab inferni pœnis eripiat, & ad vitam perducat æternam (307).

DIE

(304) *Idem orat.* 46. (305) *S. Thomas a Villan. Conc. in Rogation.* (306) *S. Anselm. orat.* 46. (307) *Idem orat.* 48.

DIE XXX. MENSIS.

I.

Jesu Christi divinitatem confitetur, amorem commendat, clementiam exorat.

PAtere me, Domine Jesu Christe, patere tuam ineffabilem bonitatem inspicere, & quam dulcis & bonus sis erga peccatores enarrare (308). Cum enim adhuc essemus inimici tui, ... recordatus es uberrimæ misericordiæ tuæ, & prospexisti de sublimi habitatione tua in hanc vallem plorationis & miseriæ. Vidisti, Domine, afflictionem populi tui, & tactus dolore charitatis intrinsecus, apposuisti cogitare super nos cogitationes pacis & redemptionis. Et quidem cum esses Filius Dei, verus Deus, ... non despexisti in hoc nostræ mortalitatis ergastulum altitudinem tuam inclinare, ubi nostram & gustares, & absorberes miseriam, nosque reparares ad gloriam (309). De sinu Patris descendisti, Virginis uterum intrasti, carnem ex ea veram assumpsisti, in mundo conversans omnes peccatores ad pœnitentiam vocasti, ... crucis patibulum pro illis pertulisti; & sic mortuus secundum carnem, vitam quam juste pro suis peccatis

(308) *S. Anselm. medit. 6.* (309) *Idem medit. 9.*

catis perdiderant, illis reddidisti. Itaque cum respicio ad mala opera, quæ operatus sum, si me judicare vis secundum quod merui, certus sum de perditione mea: cum vero respicio ad mortem tuam, quam pro redemptione peccatorum passus es, non despero de misericordia tua (310). Peccator sum, o misericordissime Jesu. Miserere mei, qui non venisti vocare justos, sed peccatores. Fons patens domui David, appare, & effundere, & ablue me. Patens es enim omnibus sitientibus te, & omnes omnium vere pœnitentium sordes abluis, reddens eis, o dulcissime Jesu, bonum pro malo, donum pro iniquitate, meritum pro delicto, pro facinore justitiam, & gratiam pro culpa.... Fac ergo opus tuum, pie Jesu, & salva me. Vocaris enim Jesus non ob aliud, nisi quia tu salvum facies populum tuum a peccatis eorum (311).

II.

Cupit dissolvi, & esse cum Christo.

O Domine Jesu, quid dulcius, quid delectabilius, quid jucundius quam esse tecum in paradiso?... Quid adhuc in hujus peregrinationis ærumna constitutus, tam longe exulo a deliciis paradisi Dei mei? O bone Je-

(310) *Idem medit. 6.* (311) *Idem medit. 12.*

Jesu esto mihi Jesus (312). O Jesu, Jesu, utinam merear te videre mihi Jesum.... Nihil aliud volo, nihil aliud quæro, nihil aliud desidero, nihil aliud cupio, nisi te videre Dominum & Deum meum.... Confido in misericordia tua, quia adhuc te videbit anima mea; & satiabor de te, & a te, & in te, non meritis meis, sed miserationibus tuis magnis, & multis (313). Sicut terra sine aqua; sitit vehementer te anima mea, & concupiscit te cor meum.... Velut captiva detinetur mens mea, te solum Salvatorem verum requirens.... Te, Domine, qui absque satietate delectas, concupisco, & te lumen verum, datoremque salutis sitio (314). Jam nihil libet nisi audire te, ad tuos pedes sedere, tecum colloqui. Te solum sitio, te solum desidero (315). Quæsivi vultum tuum, vultum tuum, Domine, requiram; ne avertas faciem tuam a me. Amator hominum benignissime, tibi derelictus est pauper, orphano tu eris adjutor. Mi advocate tutissime, miserere mei orphani derelicti; pupillus factus sum absque patre, anima mea quasi vidua. Respice orbitatis, & viduitatis meæ lacrymas, quas tibi offero, donec redeas. Eja jam Domine, eja

ap-

(312) *Ab. Oger. serm.* 4. *in Cæna Domini inter Op. S. Bernardi*. (313) *Idem serm.* 6. *in Cæna Dom.* (314) *S. Ephrem Syrus de vita Religiosa, atque Monast.* (315) *S. Thom. a Villan. Conc.* 2. *in Festo Sanctæ Crucis*.

appare mihi, & consolatus ero: ostende mihi faciem tuam, & salvus ero. Exhibe præsentiam tuam, & consecutus ero desiderium meum. Revela gloriam tuam, & erit perfectum gaudium meum (316). Eja, Domine, moriar, ut te videam.... Nolo vivere, volo mori: dissolvi cupio; & esse cum Christo. Mori desidero, ut videam Christum: vivere renuo, ut vivam cum Christo. O Domine Jesu accipe spiritum meum: vita mea, suscipe animam meam; gaudium meum, attrahe cor meum (317). O mi dilectissime Sponse Jesu Christe,... quando ad plenum me recolligam in te, ut præ amore tuo non sentiam me (318)? Jesu bone, quando stabo ad videndum te? quando contemplabor gloriam regni tui? Quando eris mihi omnia in omnibus (319)? O Jesu, splendor æternæ gloriæ, solamen peregrinantis animæ, apud te est os meum sine voce, & silentium meum loquitur tibi. Usquequo tardat venire Dominus meus? Veniat ad me pauperculum suum, & lætum faciat. Mittat manum suam, & miserum eripiat de omni angustia. Veni, veni; quia sine te nulla erit læta dies, aut hora: quia tu lætitia mea, & sine te vacua est mensa

(316) *S. Anselm. orat.* 20. (317) *Lib. Soliloq. inter Op. Aug. in Append. cap.* 1. (318) *Thom. a Kemp. de Imit. Christi lib.* 3. *cap.* 21. (319) *Idem lib. cit. cap.* 48.

mensa mea (320). Veni Domine, & noli tardare. Veni Domine Jesu, veni visitare *me* in pace, veni & educ vinctum hunc de carcere.... Veni lux mea, Redemptor meus, educ de carcere animam meam ad confitendum nomini sancto tuo. Quamdiu miser jactabor fluctibus mortalitatis meæ, clamans ad te Domine, & non exaudis. Audi clamantem, Domine, de hoc mari magno, & educ me ad portum felicitatis æternæ (321). Meus es, o bone Jesu, & undequaque meus es. Mihi natus a Matre, mihi donatus a Patre. Duplici te jure possideo: meus es totus, & in meos usus expensus. Te mihi Mater genuit, te mihi Pater dedit: omni ex parte meus es, juri huic meo in æternum non renuntio: tenui te, neque dimittam, ... donec introducas me in domum matris meæ, & in secretum cubiculi genitricis meæ cælestis Jerusalem, ... ut in illo perpetuo deosculer, & amplexer te, & jucundissima tua pulchritudine, & pulcherrima tua jucunditate cum Angelis perfruar in æternum (322).

III.

(320) *Thom. a Kemp. lib. cit. cap.* 21. (321) *Lib. Soliloq. &c. cap.* 35. (322) *S. Thom. a Villan. Conc.* 8. *in Festo Nat. Dom.*

III.

Actum elicit amoris.

DA mihi te Deus meus, redde te mihi: te enim amo, & si parum est, amem validius (323). Deus meus, amor meus: tu totus meus, & ego totus tuus (324). O Domine, amabo ego te, etiamsi nihil conferas pro amore. Imo etiamsi æternos cruciatus pro tua dilectione sustinere deberem, non possem non amare te. Ut quid enim ego non amabo Conditorem meum, Patrem meum, Magistrum meum, Regem meum, Redemptorem meum (325)? Quomodo potero continere cor meum, Domine, ut non amet te? Si non amavero te, quid amabo? Si transtulero amorem meum a te, ubi ipsum digne collocabo? Desiderabilis Domine, ubi extra te requiescerent desideria mea (326)? Te solum amo, te solum sequor, te solum quæro, tibi soli servire paratus sum; quia tu solus juste dominaris, tui juris esse cupio..... Si fide te inveniunt, qui ad te refugiunt, fidem da: si virtute, virtutem: si scientia, scientiam. Auge in me fidem, auge spem, auge chari-

(323) *S. Aug. lib.* 13. *Confess. cap.* 8. (324) *Thom. a Kemp. de Imit. Christi lib.* 3. *cap.* 5. (325) *S. Thom. a Villan. Conc. in Dom.* 12. *post Pentec.* (326) *S. Anselm. medit.* 13.

charitatem (327). Da cor quod te cogitet, animum qui te diligat, mentem quæ te recolat, intellectum qui te intelligat, rationem quæ tibi semper ... fortiter adhæreat, te sapienter diligat (328).

DIE XXXI. MENSIS.

I.

Filio prodigo se comparat, atque cum eo cælestis Patris clementiam implorat.

O Domine Jesu, Verbum Patris, lumen indeficiens, ... ecce servus tuus coram te corde prostratus clamat ad te totis desideriorum suorum præcordiis, in spiritu humilitatis, & animo contrito. Ego, o Domine, ego sum prodigus ille, qui cæleste patrimonium, omnemque substantiam carnaliter vivendo dissipavi, atque consumpsi (329). Ecce fateor tibi, ambulavi semitam meam, factus sum longinquus a te, cum quo mihi bene erat (330). Peccavi in cælum, & coram te,

(327) *S. Aug. lib.* 1. *Soliloq. cap.* 1. (328) *Lib. Soliloq. incerti Auct. inter Op. Aug. in Append.* (329) *S. Laurent. Justin. de Triumphali Christi agone cap.* 4. (330) *S. Aug. Enar. in Psal.* 138.

te, Domine Deus omnipotens, & non ſum amplius dignus vocari filius tuus, neque ſurſum aſpectum tollere, ... præ multitudine iniquitatum mearum. ... Cælo & terra indignum me reddidi, quia te optimum Dominum exacerbavi. Precor, obteſtorque, Domine, ne me a facie tua projicias, neque recedas a me, ne miſer peream (331). Fac me ſicut unum ex mercenariis tuis: prædicabitur inde, pie Pater, clementia tua, nec minuentur divitiæ tuæ, ſi mihi ad te cupienti redire occurras, ſi me miſericordiæ tuæ brachiis amplectaris, ſi me fidei anulo, & ſtola juſtitiæ veſtiri præcipias (332). Oſtende igitur in me, piiſſime Pater, clementiam tuam, pateat mihi venia, pateat indulgentia: non abneges, obſecro, uni; quod plurimis contuliſti. Scelera mea non defendo; peccatum meum coram te confiteor; diſplicet mihi quod feci: diſplicet quod erravi: diſplicet quod Majeſtatem tuam offendi: peccatum meum accuſo, culpam meam agnoſco. ... Suſcipe, quæſo, omnipotens Deus, clamorem pœnitentis, audi vocem precantis, exaudi vocem peccatoris ad te clamantis. Peccavi, Deus miſerere mei: peccavi, Deus propitius eſto mihi peccatori (333). Tu, piiſſime Pater, ſuſcipe venientem, pœnitenti occurre, atque eſurienti ſaginati vituli alimoniam

(331) *Oratio S. Ephrem Syri*. (332) *S. Anſelm. medit.* 20. (333) *Oratio S. Ephrem Syri*.

niam præbe. Tu, Paſtor bone, inventam recognoſce ovem, & ne iterum errare incipiat, in humeris ad ovile reporta (334). Recipe, oro, fugitivum tuum, Domine clementiſſime Pater: jamjam ſatis pœnas dederim, ſatis inimicis tuis, quos ſub pedibus habes, ſervierim, ſatis fuerim fallaciarum ludibrium. Accipe me ab iſtis fugientem.... Ad te mihi redeundum eſſe ſentio: pateat mihi pulſanti janua tua (335). Miſerere filii tui, quem in dolore non modico peperiſti, & noli attendere malum meum, ut oblivifcaris bonum tuum (336). Da veniam filio prodigo ad te revertenti de ſiliquis porcorum, & ſtanti ante thronum gloriæ tuæ, & poſtulanti manum miſericordiæ tuæ a mane uſque ad veſperam, donec deſcendat ros gratiæ, & pluvia conſolationis ſuper terram cordis mei, quod jam aruit, & contabuit præ multitudine peccatorum (337). Conſolare cor meum, Pater miſericordiarum, & Deus totius conſolationis; ſolatium affer bonum, fons miſericordiæ, & bonorum (338). Memento, quæſo, amoris tui, laboris tui, & operis tui: multiplica miſericor-

(334) *S. Laurent. Juſtin. de Triumphali Chriſti agone cap.* 4. (335) *S. Aug. lib.* 1. *Soliloq. cap.* 1. (336) *Lib. Medit. incerti Auct. cap.* 39. *inter Op. Aug. in Append.* (337) *Orat. Thom. a Kempis in Append. ad lib.* 4. *juxta edit. P. Sommalii.* (338) *Orat. incerti Auct. inter Op. Chryſ. Tom.* 12.

cordias tuas, revoca prodigum, ut cognoscant omnes pariter te Patrem esse misericordiarum (339). Multa fecisti a sæculo magna & mirabilia, gloriosa & exsuperantia, quorum non est numerus; sed si me prodigum serves, si me indignum admittas, multo magis mirabilis eris (340).

I I.

Sacrificat Deo hostiam laudis, & gratiarum actionis.

MAgnus es, Domine, & laudabilis valde, magna virtus tua, & sapientiæ tuæ non est numerus. Et laudare te vult homo, aliqua portio creaturæ tuæ; & homo circumferens mortalitatem suam, circumferens testimonium peccati sui (341). Sine me loqui apud misericordiam tuam, me terram & cinerem (342). Te laudet anima mea ut amet te; & confiteatur tibi miserationes tuas, ut laudet te (343). Tu excitas ut laudare te delectet, quia fecisti nos ad te, & inquietum est cor nostrum donec requiescat in te (344).

 Quæ-

(339) *S. Laurent. Justin. de Incendio divini amoris cap.* 7. (340) *Orat. incerti Auct. inter Op. Chrys. Tom.* 12. (341) *S. Aug. lib.* 1. *Confess. cap.* 1. (342) *Lib.* 1. *Confess. cap.* 6. (343) *Lib.* 5. *Confess. cap.* 1. (344) *Lib.* 1. *Conf. cap.* 1.

Quæram te, ut vivat anima mea. Vivit enim corpus meum de anima mea, & vivit anima mea de te (345). Non ego vita mea sim; male vixi ex me, mors mihi fui; in te revivisco (346). Quæram te, Domine, invocans te, & invocem te credens in te, prædicatus enim es nobis. Invocat te, Domine, fides mea quam dedisti mihi, quam inspirasti mihi per humanitatem Filii tui (347). Deus meus recorder in gratiarum actione tibi, & confitear misericordias tuas super me. Perfundantur ossa mea dilectione tua, & dicant: Domine, quis similis tibi? Disrupisti vincula mea, sacrificem tibi sacrificium laudis (348). Diligam te, Domine, & gratias agam, & confitear nomini tuo, quoniam tanta dimisisti mihi mala, & nefaria opera mea. Gratiæ tuæ deputo, & misericordiæ tuæ, quod peccata mea tamquam glaciem solvisti (349). Vocasti, & clamasti, & rupisti surditatem meam. Coruscasti, splenduisti, & fugasti cæcitatem meam. Fragrasti, & duxi spiritum, & anhelo tibi. Gustavi, & esurio, & sitio. Tetigisti me, & exarsi in pacem tuam (350). Gratias tibi dulcedo mea, & honor meus, & fiducia mea, Deus meus. Gratias tibi de donis tuis; sed tu mihi ea serva. Ita enim ser-

(345) *Lib.* 10. *Conf. cap.* 20. (346) *Lib.* 12. *Conf. cap.* 10. (347) *Lib.* 1. *Conf. cap.* 1. (348) *Lib.* 8. *Conf. cap.* 1. (349) *Lib.* 2. *Conf. cap.* 15. (350) *Lib.* 10. *Conf. cap.* 39.

servabis me, & augebuntur, & perficientur quæ dedisti mihi, & ero ipse tecum; quia & ut sim, tu dedisti mihi (351).

III.

Ad beatissimam Virginem Mariam confugit, ut animæ consequatur sanitatem.

MAter sancta, mater unica, mater immaculata, mater incorrupta, mater misericordiæ, mater pietatis & indulgentiæ, aperi sinum pietatis, & suscipe mortuum in peccatis. Ecce, Domina, filius prodigus, nudus & attritus pedibus, de loco horroris, de nebula immunditiæ & fœtoris suspirat, clamat, & appellat matrem, non immemor quoties eum foveris, texeris, excusaveris apud Patrem (352). Tibi, o genitrix vitæ, o mater salutis, o templum pietatis & misericordiæ, tibi sese conatur præsentare miserabilis anima mea morbis vitiorum languida, vulneribus facinorum scissa, ulceribus flagitiorum putrida, tibi nititur quantum moribunda valet supplicare, ut potentibus tuis meritis, & piis tuis precibus digneris eam sanare .... O tu illa pie potens, & potenter pia Maria, de qua ortus est fons misericordiæ, ne contineas, precor, tuam veram misericordiam, ubi tam ve-

(351) *Lib.* 1. *Conf. cap.* 20. (352) *S. Anselm. in lib. Orat., orat.* 49.

veram agnofcis miferiam . ... Si ego confiteor nequitiam meam, tu ne abnegabis benignitatem tuam? Si major eft miferia mea, quam mihi expediat; erit ne minor mifericordia tua, quam te deceat? Quanto enim, o Domina, magis delicta mea in confpectu Dei, & tuo fordent, tanto magis ejus curatione, & tua fubventione egent. Sana ergo, clementiffima, infirmitatem, & delebis quæ te offendit fœditatem. Aufer, benigniffima, languorem, & non fenties quem horres fœtorem .... Sana animam peccatoris fervi tui, per virtutem benedicti fructus ventris tui, qui fedet in dextera omnipotentis Patris fui, fuperlaudabilis & fupergloriofus in fæcula (353).

(353) *S. Anfelm. orat.* 50.

FINIS.

Sancta, veneranda, perfecta, atque infeparabilis Trinitas, quæ tota a nobis fide coleris atque adoraris, tuum eft hoc opus, quod ego ex Patrum famulorum tuorum libris, te adjuvante, atque illuminante ... excerpfi. Incertus Auctor Tractatus de Trinit. Tom. 2. Oper. S. Ambrof. in Append.

PRÆ-

PRÆPARATIO AD MISSAM

Pro opportunitate Sacerdotis facienda.

Antiph. Ne reminiſcaris Domine delicta noſtra; vel parentum noſtrorum: neque vindictam ſumas de peccatis noſtris.

Quæ Antiphona in Feſtis Duplicibus tantum duplicatur, & tempore Paſchali additur in fine Alleluja.

Deinde dicuntur ſequentes Pſalmi.

Pſalmus 83.

QUam dilecta tabernacula tua Domine virtutum! concupiſcit, & deficit anima mea in atria Domini.

Cor meum, & caro mea exultaverunt in Deum vivum.

Etenim paſſer invenit ſibi domum: & turtur nidum ſibi, ubi ponat pullos ſuos.

Altaria tua Domine virtutum: Rex meus, & Deus meus.

Beati, qui habitant in domo tua Domine: in ſæcula ſæculorum laudabunt te.

Beatus vir, cujus eſt auxilium abs te: aſcenſiones in corde ſuo diſpoſuit, in valle lacrymarum, in loco quem poſuit.

Etenim benedictionem dabit legislator, ibunt de virtute in virtutem: videbitur Deus deorum in Sion.

Domine Deus virtutum exaudi orationem meam: auribus percipe Deus Jacob.
Protector noster aspice Deus: & respice in faciem Christi tui.
Quia melior est dies una in atriis tuis super millia.
Elegi abjectus esse in domo Dei mei: magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.
Quia misericordiam, & veritatem diligit Deus: gratiam, & gloriam dabit Dominus.
Non privabit bonis eos, qui ambulant in innocentia: Domine virtutum, beatus homo qui sperat in te.
Gloria Patri.

Psalmus 84.

Benedixisti Domine terram tuam: avertisti captivitatem Jacob.
Remisisti iniquitatem plebis tuæ: operuisti omnia peccata eorum.
Mitigasti omnem iram tuam: avertisti ab ira indignationis tuæ.
Converte nos Deus salutaris noster: & averte iram tuam a nobis.
Numquid in æternum irasceris nobis? aut extendes iram tuam a generatione in generationem?
Deus tu conversus vivificabis nos: & plebs tua lætabitur in te.
Ostende nobis Domine misericordiam tuam: & salutare tuum da nobis.
Audiam quid loquatur in me Dominus Deus:
quo-

quoniam loquetur pacem in plebem ſuam.
Et ſuper ſanctos ſuos: & in eos, qui convertuntur ad cor.
Verumtamen prope timentes eum ſalutare ipſius: ut inhabitet gloria in terra noſtra.
Miſericordia, & veritas obviaverunt ſibi: juſtitia, & pax oſculatæ ſunt.
Veritas de terra orta eſt: & juſtitia de cælo proſpexit.
Etenim Dominus dabit benignitatem: & terra noſtra dabit fructum ſuum.
Juſtitia ante eum ambulabit: & ponet in via greſſus ſuos.
Gloria Patri.

Pſalmus 85.

INclina Domine aurem tuam, & exaudi me: quoniam inops, & pauper ſum ego.
Cuſtodi animam meam, quoniam ſanctus ſum: ſalvum fac ſervum tuum Deus meus ſperantem in te.
Miſerere mei Domine, quoniam ad te clamavi tota die: lætifica animam ſervi tui, quoniam ad te Domine animam meam levavi.
Quoniam tu Domine ſuavis, & mitis: & multæ miſericordiæ omnibus invocantibus te.
Auribus percipe Domine orationem meam: & intende voci deprecationis meæ.
In die tribulationis meæ clamavi ad te: quia exaudiſti me.

Non eſt ſimilis tui in diis Domine, & non eſt ſecundum opera tua.

Omnes gentes quaſcumque feciſti, venient, & adorabunt coram te Domine: & glorificabunt nomen tuum.

Quoniam magnus es tu, & faciens mirabilia: tu es Deus ſolus.

Deduc me Domine in via tua, & ingrediar in veritate tua: lætetur cor meum ut timeat nomen tuum.

Confitebor tibi Domine Deus meus in toto corde meo: & glorificabo nomen tuum in æternum.

Quia miſericordia tua magna eſt ſuper me: & eruiſti animam meam ex inferno inferiori.

Deus, iniqui inſurrexerunt ſuper me, & ſynagoga potentium quæſierunt animam meam: & non propoſuerunt te in conſpectu ſuo.

Et tu Domine Deus miſerator & miſericors, patiens, & multæ miſericordiæ, & verax.

Reſpice in me, & miſerere mei, da imperium tuum puero tuo: & ſalvum fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum ſignum in bonum, ut videant qui oderunt me, & confundantur: quoniam tu Domine adjuviſti me, & conſolatus es me.

Gloria Patri.

Pſalmus

Psalmus 115.

CRedidi, propter quod locutus sum: ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: Omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino: pro omnibus quæ retribuit mihi?

Calicem salutaris accipiam: & nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus: pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum ejus.

O Domine, quia ego servus tuus, ego servus tuus, & filius ancillæ tuæ.

Dirupisti vincula mea: tibi sacrificabo hostiam laudis, & nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus: in atriis domus Domini in medio tui Jerusalem.

Gloria Patri.

Psalmus 129.

DE profundis clamavi ad te Domine; Domine exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes, in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates observaveris Domine: Domine quis sustinebit?

Quia apud te propitiatio est, & propter legem tuam sustinui te Domine.

Sustinuit anima mea in verbo ejus: speravit anima mea in Domino.

A cuſtodia matutina uſque ad noctem ſperet Iſrael in Domino.

Quia apud Dominum miſericordia: & copioſa apud eum redemptio.

Et ipſe redimet Iſrael, ex omnibus iniquitatibus ejus.

Gloria Patri.

Deinde repetitur Antiphona. Ne reminiſcaris Domine delicta noſtra, vel parentum noſtrorum: neque vindictam ſumas de peccatis noſtris.

Poſtea Sacerdos dicit Kyrie eleiſon. Chriſte eleiſon. Kyrie eleiſon. Pater noſter.

℣. Et ne nos inducas in tentationem.

℟. Sed libera nos a malo.

℣. Ego dixi, Domine miſerere mei.

℟. Sana animam meam, quia peccavi tibi.

℣. Convertere Domine aliquantulum.

℟. Et deprecare ſuper ſervos tuos.

℣. Fiat miſericordia tua Domine ſuper nos.

℟. Quemadmodum ſperavimus in te.

℣. Sacerdotes tui induantur juſtitiam.

℟. Et ſancti tui exultent.

℣. Ab occultis meis munda me Domine.

℟. Et ab alienis parce ſervo tuo.

℣. Domine exaudi orationem meam.

℟. Et clamor meus ad te veniat.

℣. Dominus vobiſcum.

℟. Et cum ſpiritu tuo.

Oremus

Oremus.

AUres tuæ pietatis, mitiſſime Deus, inclina precibus noſtris, & gratia ſancti Spiritus illumina cor noſtrum: ut tuis myſteriis digne miniſtrare, teque æterna charitate diligere mereamur.

DEus, cui omne cor patet, & omnis voluntas loquitur, & quem nullum latet ſecretum: purifica per infuſionem ſancti Spiritus cogitationes cordis noſtri, ut te perfecte diligere, & digne laudare mereamur.

URe igne ſancti Spiritus renes noſtros & cor noſtrum, Domine, ut tibi caſto corpore ſerviamus, & mundo corde placeamus.

MEntes noſtras, quæſumus Domine, Paraclitus, qui a te procedit, illuminet, & inducat in omnem, ſicut tuus promiſit Filius, veritatem.

ADſit nobis, quæſumus Domine, virtus Spiritus ſancti, quæ & corda noſtra clementer expurget, & ab omnibus tueatur adverſis.

DEus, qui corda fidelium ſancti Spiritus illuſtratione docuiſti, da nobis in eodem Spiritu recta ſapere, & de ejus ſemper conſolatione gaudere.

COnſcientias noſtras, quæſumus Domine, viſitando purifica, ut veniens Dominus noſter Jeſus Chriſtus Filius tuus paratam ſibi in nobis inveniat manſionem. Qui tecum vivit & regnat in unitate Spiritus ſancti Deus, per omnia ſæcula ſæculorum. Amen.

GRA-

GRATIARUM ACTIO

Post Missam.

Antiph. Trium puerorum cantemus hymnum, quem cantabant sancti in camino ignis, benedicentes Dominum.

Quæ Antiphona in Festis Duplicibus tantum duplicatur, & tempore Paschali additur in fine Alleluja.

Canticum trium puerorum.

Benedicite omnia opera Domini Domino: laudate & superexaltate eum in sæcula.

Benedicite Angeli Domini Domino: benedicite cœli Domino.

Benedicite aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Domino: benedicite omnes virtutes Domini Domino.

Benedicite sol & luna Domino: benedicite stellæ cœli Domino.

Benedicite omnis imber & ros Domino: benedicite omnes spiritus Dei Domino.

Benedicite ignis & æstus Domino: benedicite frigus & æstus Domino.

Benedicite rores & pruina Domino: benedicite gelu & frigus Domino.

Benedicite glacies & nives Domino: benedicite noctes & dies Domino.

Benedicite lux & tenebræ Domino: benedicite fulgura & nubes Domino.

Benedicat terra Dominum: laudet & superexaltet eum in sæcula.

Benedicite montes & colles Domino: benedicite universa germinantia in terra Domino.

Benedicite fontes Domino: benedicite maria & flumina Domino.

Benedicite cete, & omnia, quæ moventur in aquis, Domino: benedicite omnes volucres cœli Domino.

Benedicite omnes bestiæ & pecora Domino: benedicite filii hominum Domino.

Benedicat Israel Dominum: laudet & superexaltet eum in sæcula.

Benedicite sacerdotes Domini Domino: benedicite servi Domini Domino.

Benedicite spiritus & animæ justorum Domino: benedicite sancti & humiles corde Domino.

Benedicite Anania, Azaria, Misael Domino: laudate & superexaltate eum in sæcula.

Benedicamus Patrem, & Filium cum sancto Spiritu: laudemus & superexaltemus eum in sæcula.

Benedictus es, Domine, in firmamento cœli: & laudabilis, & gloriosus, & superexaltatus in sæcula.

Psalmus 150.

LAudate Dominum in sanctis ejus: laudate eum in firmamento virtutis ejus.

Laudate eum in virtutibus ejus: laudate eum secundum multitudinem magnitudinis ejus.

Lau-

Laudate eum in sono tubæ: laudate eum in psalterio, & cithara.

Laudate eum in tympano, & choro: laudate eum in chordis, & organo.

Laudate eum in cymbalis benesonantibus, laudate eum in cymbalis jubilationis: omnis spiritus laudet Dominum.

Gloria Patri.

Deinde repetitur Antiphona. Trium puerorum cantemus hymnum, quem cantabant sancti in camino ignis, benedicentes Dominum.

Deinde Sacerdos dicit Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster.

℣. Et ne nos inducas in tentationem.

℟. Sed libera nos a malo.

℣. Confiteantur tibi, Domine, omnia opera tua.

℟. Et Sancti tui benedicant tibi.

℣. Exultabunt Sancti in gloria.

℟. Lætabuntur in cubilibus suis.

℣. Non nobis, Domine, non nobis.

℟. Sed nomini tuo da gloriam.

℣. Domine exaudi orationem meam.

℟. Et clamor meus ad te veniat.

℣. Dominus vobiscum.

℟. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

DEus, qui tribus pueris mitigasti flammas ignium: concede propitius, ut nos famulos tuos non exurat flamma vitiorum.

Actiones nostras, quæsumus Domine, aspirando præveni, & adjuvando prosequere: ut cuncta nostra oratio & operatio a te semper incipiat, & per te cœpta finiatur.

Da nobis, quæsumus Domine, vitiorum nostrorum flammas extinguere, qui beato Laurentio tribuisti tormentorum suorum incendia superare. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

INDEX.

DIE PRIMA MENSIS.

SACERDOS

DIE III.

DIE IV.

DIE V.

DIE VI.

DIE VII.

2.

DIE XII.

DIE XIII.

DIE XIV.

DIE XV.

DIE XVI.

DIE XVII.

DIE XVIII.

DIE XIX.

DIE XX.

DIE XXI.

DIE XXII.

DIE XXVI.

DIE XXVII.

DIE XXVIII.

DIE XXIX.

DIE XXX.

DIE

DIE XXXI.

IMPRIMATUR.

F. Vincentius Maria Carràs Ord. Prædic., S. T. M. Vic. Gen. S. Off. Taurini.

V. Joſeph Tempia Coll. Theol. Præſes.

V. Se ne permette la ſtampa.

Di FERRERE per la Gran Cancelleria.

Opus, cui titulus - *Sacerdotis alloquia ad Deum, & Deiparam Virginem ex Patribus excerpta, ac in singulos mensis dies distributa* -- ab A. R. P. Fulgentio Maria Riccardi Taurinensi Provinciæ Observ. S. Thomæ Lectore jubilato compositum, de mandato Reverendissimi Patris Paschalis de Varisio totius Ordinis Sancti Patris Francisci Ministri Generalis, qua licuit diligentia perlustravimus; cumque illud nedum nihil omnino contra fidem, bonosque mores continere, sed ad spiritum pietatis in Sacerdotibus excitandum, fovendumque apprime accommodatum invenerimus, Typis dignum judicamus.

Dat. Taurini ex Cœnobio S. Thomæ Apost. die 1. Junii an. 1779.

Frater Paulus Dominicus Cebranus a Taurino Lector Theol.

Frater Gratianus Banchius a Moretta Sacræ Theologiæ Lector Generalis.

FR.

FR. PASCHALIS A VARISIO

LECTOR EMERITUS

Catholicæ Majeſtatis in Regali Matritenſi Congreſſu pro Immaculata Virginis Conceptione Theologus, ac totius Ordinis S. P. N. Franciſci Miniſter Generalis, Commiſſarius, Viſitator Apoſtolicus, & in Domino Servus.

CUm Opus, cui titulus -- *Sacerdotis alloquia ad Deum, & Deiparam Virginem ex Patribus excerpta, ac in ſingulos menſis dies diſtributa* -- a R. P. Fulgentio Maria a Taurino Noſtræ Obſervantis Provinciæ S. Thomæ Apoſtoli Lectore jubilato compoſitum, a duobus PP. Theologis de Ordine Noſtro, quibus id commiſimus, reviſum, & approbatum fuerit, vigore præſentium facultatem eidem concedimus, quatenus ſervatis ſervandis, illud typis mandare poſſit.

Dat. Romæ ex Aracæli die 25. Junii 1779.

FR. PASCHALIS A VARISIO
Miniſter Generalis.

De mand. Rñi in Chr. Patris
Antonius Seraphinus a Foſdenovo
Pro-Secr. Gen. Ordinis.